

॥ ॐ श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ दीक्षितोरणयज्ञेषुविबुधानंददायिषु ॥ हरिराब्धसुतावक्र
 सोमपीतीपुनातुवः ॥ १ ॥ अहोरात्राश्रितोधर्ममहवाजसनेयिनाम् ॥ निबद्धतेनिबद्धो
 यो धर्मशास्त्रनिबन्धिभिः ॥ २ ॥ तत्रमनुः ॥ ॥ ब्राह्मेमुहूर्तेबुद्धेतधर्मार्थौचानुचिन्तयेत्
 ॥ कायक्लेशांश्चतन्मूलान्वेदतत्त्वार्थमेवच ॥ ब्राह्मेमुहूर्तेःसन्ध्यापूर्वदण्डद्वयात्मकः ॥ तन्मू
 लान्धर्ममार्थहेतुक्रियानिमित्तकान् वेदतत्त्वार्थमिति तत्त्वपदमपन्यायप्रतीतार्थनिवारणा
 र्थं वेदतत्त्वार्थोब्रह्मेत्येके ॥ ब्रह्मपुराणे ॥ ब्राह्मेमुहूर्तेसुस्थेचमानसेमतिमान्नृप ॥ विशुद्धश्चि
 न्तयेद्धर्ममर्थञ्चास्याविरोधिनां ॥ अपीडयातयोःकाममभयोरपिचिन्तयेत् ॥ अथ मन्त्रपुरी
 षोत्सर्गविधिः ॥ ॥ तत्रविष्णुपुराणे ॥ ततःकल्येसमुत्थायकुर्यान्मैत्रनरेश्वरः ॥ नैर्ऋत्या
 मिषुविक्षेपमतीत्याभ्याधिकम्भुवः ॥ मैत्रपुरीषोत्सर्गः मित्रदेवताकंपायुसंबंधात् ॥ नैर्ऋ
 त्यांशयनस्थानात् ॥ आपस्तम्बः ॥ मन्त्रपुरीषेकुर्याद्वक्षिणांदिशंदक्षिणापरंवा ॥ गत्वतिशे
 षःदक्षिणापरानैर्ऋती ॥ तथा ॥ अस्तमितेचबहिर्गमादाराच्चावसथान्मन्त्रपुरीषयोःकर्म

वर्जयेत् ॥ आराद्धेरे आवसथादृहात् ॥ वायुपुराणे ॥ शुष्कैस्तृणैस्तथाकाष्ठैः पत्रैर्वेणुदले
नवा ॥ मृन्मयैर्भजनैर्वापि अंतर्द्वायवसंधुराम् ॥ तृणैः कुशादिव्यतिरिक्तैः ॥ काष्ठैः पाला
शादिव्यतिरिक्तैः तृणमयाङ्गिकं काष्ठमित्यापस्तंबवचनात् ॥ मनुः ॥ मूत्रोच्चारसमुत्सर्गदि
वाकुर्यादुदङ्मुखः ॥ दक्षिणाभिमुखोरात्रौ संध्योश्च यथादिवा ॥ एवञ्च मनुना सर्वकाल
व्यापि मुखनियमविधानात् ॥ प्रत्यङ्मुखस्तु पूर्वाणहेसायाह्ने प्राङ्मुखस्तथा ॥ उदङ्मुख
स्तु मध्याह्ने निशायां दक्षिणामुखः ॥ इति यमवचनम् ॥ सदैवोदङ्मुखः प्रातः सायाह्ने दक्षि
णामुखः ॥ इति देवलवचनं च नार्तव्यं ॥ मन्वर्थं विपरीताया स्मृतिः सानप्रशस्यते इति बृ
हस्पतिवचनात् ॥ अथवा मानवंदिवा पदं प्रातर्मध्याह्नपरमिति न विरोधः ॥ पुनर्मर्मनुः ॥ छा
यायामन्धकारे वारात्रावहनिवा द्विजः ॥ यथा सुखमुखः कुर्यात्प्राणबाधाभयेषु च ॥ रात्राव
हनिवेत्युक्तेः सन्ध्यायामुदङ्मुखत्वनियम एव ॥ अत्र सांख्यायनगृह्यम् ॥ यद्येकवस्त्रो यज्ञो
पवीतं कर्णे दत्त्वा द्विवस्त्रतापक्षे तु नियम्यते यतो वाचं संवीतं संवीतं निवीतं अंसयोर्द्वयोर्मध्ये

यस्य आच्छादितशिरः नांसोऽवगुण्ठितइति मनुवचनान्निवीतमेवकर्तव्यं तच्च पृष्ठलंबि
 तं निवीतमापृष्ठदेशावलंबनं ग्राम्यधर्मैष्विति निगमपरिशिष्टे दर्शनात् ग्राम्यधर्मो मैथु
 नम् कडाराइति वद्वहुवचनमाद्यर्थे तेनम् पुरीषोत्सर्गपरिग्रहः ॥ तत्र हारीतः ॥ घ्राणा
 स्यं वाससावेष्टायित्वा मृद्धात्राँ कण्ठे समार दक्षिणबाहुपार्श्वे कमण्डलुमादाय ॥ मृद्धात्राँ
 मृत्तिकापात्राँ ॥ यमः ॥ शिरः प्रच्छाद्य कुर्वीत शकृन्मूत्रविस्सर्जनम् ॥ मनुः ॥ नमूत्रं पथिकुर्वी
 त नभस्मनि न गोव्रजे ॥ न फालकृष्टे न जले न चित्यां न च पर्वते ॥ न जीर्णे देवाय तने न वल्मीके
 कदाचन ॥ न ससलेषु गर्तेषु ॥ मूत्रमिति पुरीषस्याप्युपलक्षणम् ॥ चितिरग्निचयस्थानं चिता
 वा ॥ न जीर्णे देवाय तनइति दृष्टार्थं काष्ठेष्ठादिपातसंभवात् ॥ यमस्मृतौ च सर्वदेवाय तनइ
 ति निषेधो वक्ष्यते ससलेषु प्राणिमत्सु तथा ॥ न नदीतीरमासाद्य न च पर्वतमस्तके ॥ पर्वत
 निषेधादेव पर्वतमस्तकनिषेधसिद्धे पुनस्तन्निषेधो यत्रापि पर्वतोऽशक्यपरिहारस्तत्रापि
 मस्तकवर्जनार्थः ॥ देवलः ॥ वापीकूपनदीगोष्ठचित्यं भः पथि भस्मसु ॥ अग्नौ काम्येश्म

शानेचविष्मन्त्रंनसमाचरेत् ॥ वाय्यादिपदंजलरहितभागनिषेधार्थमम्भसःपृथगुपादा
 नात्॥काम्येप्रकृष्टस्थाने ॥ अत्रचविष्णुः ॥ नोषरेनशाङ्गलेनपराशुचौनोद्यानोदकसमी
 न्नासंवृतेकचित् ॥ आकाशोऽसंवृतदेशे ॥ तदुक्तंवायुपुराणे ॥ यदाकाशःस्मृतोभीमस्तस्मा
 स्थितइतिव्याख्यानमशुद्धं ॥ अत्रयमः ॥ पल्वलानितडागानिनदीप्रस्रवणानिच ॥ नग
 गोमयभस्मानिफालकृष्टानिवर्जयेत् ॥ तुषाङ्गारकपालानिदेवतायतनानिच ॥ नग
 र्गद्मशानानिक्षेत्राणिचखलानिच ॥ उपरुद्धोनसेवतछायांदृश्यञ्चतुष्पथं ॥ राजमा
 तञ्चपन्थानञ्चविवर्जयेत्॥वर्जयेद्दृक्षमूलानिचैत्यश्वभ्रविलानिच॥उदकंचोदका
 धनिबंधेतुसमीपलक्षणोक्ता ॥ चैत्योग्रामादिप्रासिद्धिहेतुर्महावृक्षःश्वभ्रविदीर्णभूभागः॥
 हारीतः ॥ नचत्वरोपद्वारयोर्मन्त्रपुरीषेकुर्यान्नतीर्थेनसस्यसंपन्नेनयज्ञियानांक्षणाणामध

स्तात् ॥ चत्वरं नाना जनावस्थानदेशः काकादिबलिस्थानमितिकेचित् ॥ उपद्वारं द्वारसमीपं
 तीर्थपुण्यदेशे जलावतरणमार्ग इत्येके ॥ आपस्तम्बः ॥ छायायां मूत्रपुरीषयोः कर्मवर्जये
 त्स्वांत्वमेहेत् ॥ छायायां पथिकाद्युपजीव्यच्छायायां नोपजीव्यच्छायायामिति स्मृत्यन्त
 रात् ॥ स्वान्त्वमेहेदिति अनुज्ञाबलाच्च पुरुषान्तरछायापि निषिद्धा ॥ तथा ॥ न सोपा न त्को
 मूत्रपुरीषे कुर्यात् ॥ अत्रमनुः ॥ न गच्छन्वापि च स्थित इति ॥ स्थित ऊर्ध्वः ॥ शंखलिखितौ ॥ ना
 नंतर्वासाः कुर्यात् ॥ मूत्रपुरीषे इति शेषः ॥ गौतमः ॥ न वाय्वग्निविप्रादित्यापो देवतागा
 श्र्यपश्यन् मूत्रपुरीषामेध्यान्युदस्येत् ॥ देवताविष्णवादिप्रतिमाः अमेध्यानि श्रेष्ठादीनि
 ॥ अत्रयाज्ञवल्क्यः ॥ न प्रत्यर्काग्निगोसोमसन्ध्याम्बुध्वीद्विजन्मन इति ॥ अत्र सांख्या
 यनगृह्यं ॥ नादित्याभिमुखो न जघन्ये निधस्थाने हन्ति मेहयतः प्रज्ञां प्रतिपन्थानमेव च ॥
 विष्णुपुराणे ॥ तिष्ठेन्नातिचिरं तत्र ॥ तत्र मूत्रपुरीषस्थाने ॥ हारीतः ॥ लोष्ठेन प्रमृजीत शु
 ष्ककाष्ठेन वा प्रमृजीत ॥ गुदलिङ्गे इति शेषः ॥ लोष्ठेनेति शुष्ककाष्ठाभावे ॥ न पर्णलोष्ठादम

भ्रिमंत्रपरीषापकर्षणंकुर्यादिति गौतमनिषेधात् ॥ व्यासः ॥ नाश्ममूलफलांगारैरुन्मृ
 जेन्नास्थिबर्हिषा ॥ आपस्तम्बः ॥ आर्द्रानोषधिवनस्पतीनाच्छिद्यमत्रपरीषयोः स्त्रंसन
 कर्मवर्जयेत् ॥ अथशौचम् ॥ मनुः ॥ गृहीतशिश्नश्चोत्थायमृद्भिर्भुङ्क्षुतैर्जलैः ॥ गंधलेप
 क्षयकरंशौचंकुर्यादतद्रितः अतद्रितोऽनलसः ॥ एतच्च ऋष्यन्तरविहितसंख्यानुवादार्थम्
 अतो गंधलेपक्षया देवशौचं ॥ संख्यादिनियमस्त्वदृष्टार्थ इति व्याख्यानमशुद्धं ॥ शुद्धिमभी
 प्सतेति श्रवणाच्च ॥ ब्रह्मपुराणे ॥ उद्धृतोदकमादाय मृत्तिकां चैव वाग्यतः ॥ उदङ्मुखोदि
 वाकुर्याद्रात्रौ चेद्दक्षिणामुखः ॥ मृत्तिकाग्रहणं कण्ठासक्तमृद्धात्रीतः हारीतानुसारात् ॥ तद
 संभवेन्यतोऽपि कुर्यात् ॥ शौचमिति शेषः ॥ यमः ॥ आहरेन्मृत्तिकां विप्रः कूलात्सप्तिकतां तथा
 नाखूत्कृष्टान्नवल्मीकात्पांशुलान्नचर्कदमात् ॥ नमार्गान्नाखराच्चैव शौचशिष्टापरस्यया ॥
 विप्र इति शौचकर्तृमात्रोपलक्षणं कूलादिति च शुद्धेशोपलक्षणं ॥ विष्णुपुराणे ॥ वल्मीक
 मूषकोत्खातां मृदमन्तर्जलात्तथा ॥ शौचावशिष्टांगेहाच्च नादद्याल्लेपसंभवां ॥ अन्तःप्राण्य

वपन्नांचहलोत्वातांचपार्थिव॥ परित्यजेन्मदस्वेताः सकलाशौचसाधने॥अन्तःप्राण्यव
पन्नांसकीटां॥अथब्रह्मपुराणे॥सुनिर्णिकेमदंदद्यान्मदंतेत्वापएवहि॥सुनिर्णिकेकेवलज
लप्रक्षालिते॥ तथाचगौतमः॥गंधलेपापकर्पणेशौचममेध्यस्यतदद्भिःपूर्वमृदाचेति॥ एवं
चसुनिर्णिकपदंकाष्ठादिप्रोच्छितगुदानुवादकमित्ययुक्तं व्यर्थं लाञ्छ अतएवसुनिर्णिकेसु
प्रक्षालितेपाद्यादाविति कल्पतरुव्याख्यातं॥मनुः॥एकालिंगेगुदेतिस्त्रस्तथैवैककरेदश॥
उभयोःसप्तदातव्यामृदःशुद्धिमभीप्सता॥एककरेवामे॥शंखः॥मृत्तिकातुसमादिष्टान्नि
पर्वापूयतेयया॥अयंचपरिमाणविधिर्गुदंविहायबोद्धव्यः॥अर्द्धप्रसृतिमात्रातुप्रथमामृत्ति
कास्मृता॥ द्वितीयाचतृतीयाचतदर्द्धापरिकीर्तिता॥इतिदक्षेणगुदेपरिमाणान्तरविधाना
त्॥अत्रच लिंगेमृत्तिकाद्वयं गुदंपंच सप्तवामकरे चतुर्दशविंशतिर्वात्रिंशद्वाहस्तद्वये चतु
र्दशषोडशवामृत्तिकाःस्मृत्यंतरेविहितास्ताश्चलेपानुवृत्तिशंकायांबोद्धव्याः॥अन्यथामा
नवकल्पएव बहुभिःसंवादान्मानवपक्षेऽपि वामकरपृष्ठेष्वमृत्तिकादेयाः॥ षट्पृष्ठतइति

हारीतवचनात् ॥ अत्रयमः ॥ तिस्रस्तुमृत्तिकेद्याः कृत्वा तु नखशोधनं ॥ हस्तयोरिति शेषः ॥ एवं च पुनः सप्तमृत्तिका इति ब्रह्मपुराणीयं लेपशंकायां ॥ पुनर्यमः ॥ तिस्रस्तुपादयोर्देयाः शुद्धिकामेन नित्यशः ॥ तिस्र इति प्रतिपादम् ॥ एतच्चात्यंतशंकायामन्यथा तु प्रतिपादमेकैका पादयोर्द्वे इति ब्रह्मपुराणात् ॥ मनुः ॥ एतच्छौचं गृहस्थानां द्विगुणं ब्रह्मचारिणां ॥ त्रिगुणं तु वनस्थानां यतीनां तु चतुर्गुणं ॥ इदं तु द्वैगुण्यादिसंख्यामात्रे तदनंतरमेवाभिधानात् न्यूनाधिकं न कर्त्तव्यं शौचं शृद्धिमभीप्सतेति दक्षोक्तं संख्यापरिमाणोभयपरं विशेषाभावात् ॥ एवं च ॥ यावत्समाध्याति मन्येत तावच्छौचं विधीयते ॥ प्रमाणं द्रव्यसंख्यावानशिष्टरूपदिश्यते ॥ इति देवलवचनं चातुराश्रम्यादन्यत्र तत्र संख्यादेरश्रवणात् उदकविषयं वा ॥ दातव्यमदंकं तावद्वा वात्स्यान्मृत्तिकाक्षय इति दक्षेणोक्तत्वात् ॥ आपस्तम्बः ॥ अह्निशौचं यथा प्रोक्तं निश्चयं तददिष्यते ॥ पथिपादस्तु विज्ञेय आर्त्तैः कुर्याद्यथाबलं ॥ ऋष्यशृंगः ॥ यस्मिन्स्थाने कृतं शौचं वारिणा तच्च शोधयेत् ॥ न शुद्धिस्तु भवेत्तस्य मृत्तिकार्या न शोधयेत् ॥ मूत्र

मात्वोत्सर्गेदक्षः ॥ एकालिंगेतुसव्येत्रिभयोर्मद्वयंस्मृतं ॥ बौधायनः ॥ मन्त्रवद्रेतसःसमु
 त्सर्गे ॥ देवलः ॥ धर्मविद्वक्षिणंहस्तमधःशौचैनयोजयेत् ॥ तथैववामहस्तेननाभेरुद्ध्वन
 शोधयेत् ॥ प्रकृतिस्थितिरेषास्यात्कारणादुभयक्रिया ॥ कारणाद्रोगादेः उभयक्रिया द
 क्षिणहस्तेनाधःकायशोधनंवामहस्तेनऊर्ध्वकायशोधनम् ॥ शौचानंतरं ॥ हारीतः ॥ गोम
 येनमृदावाकमण्डलुपरिमृज्यपूर्ववदुपस्पृश्यादित्यंसोममग्निवावीक्षेत ॥ अत्रादिवाआ
 दित्यंरात्रौसोममुभयोरभावेऽग्निमितिबोद्धव्यम् ॥ ब्रह्मपुराणे ॥ पादयोर्द्वेगृहीत्वाचसुप्रक्षा
 लितपाणिना ॥ त्रिराचम्यततः शुद्धः स्मृत्वाविष्णुं सनातनं ॥ अत्रशंखलिखितौ ॥ आचम्ये
 शानंमनसाध्यायेत् ॥ व्यासः ॥ शौचंकृत्वा मन्त्रौच्चारौनपश्येत् ॥ दृष्ट्वादित्यमग्निंसोमंवाप
 श्येत् ॥ अत्रवसिष्ठेनगोब्राह्मणदर्शनमधिकमुक्तम् ॥ ॥ अथाचमनविधिः ॥ ॥ तत्र
 देवलः ॥ प्रथमंप्राङ्मुखः स्थित्वापादौप्रक्षालयेच्छनैः ॥ उदङ्मुखोवादैवत्येपैतुकेद
 क्षिणामुखः ॥ शिखांबद्धावसित्वा द्वे निर्णिकेवाससीशुभे ॥ एवमेतदर्शनात्प्रत्यक्पादाव

सेचनमित्यापस्तंबीयं पश्चिमाभिमुखत्वेकवलपादप्रक्षालनविषयं ॥ तथा ॥ इत्येवमाद्विरा
 जानुप्रक्षाल्यचरणौ पृथक् ॥ हस्तौ चामणिबंधाभ्यां पश्चादासीत संयतः ॥ अथापः प्रथ
 मार्त्तार्थादक्षिणात्रिःपिबेत्समम् ॥ अशब्दमनवस्त्रावमबहिर्जान्वबुद्बुदम् ॥ आजान्विति
 अध्वभ्रमणादिना तत्पर्यंतमशौचे ॥ आजंघाभ्यां पादाविति हारीतोक्तेः ॥ अत्र भविष्य
 पुराणे ॥ समौ तु चरणौ कृत्वा तथा बद्धशिखो नृप ॥ तथा ॥ घनांगुलिकं रं कृत्वा एकाग्रः सु
 मना द्विजः ॥ नरसिंहपुराणे ॥ दक्षिणं तु कं रं कृत्वा गोकर्णो कृतिवत्पुनः ॥ त्रिःपिबेद्वीक्षि
 तंतोयमास्यं द्विःपरिमार्जयेत् ॥ मनुः ॥ ब्राह्मेण विप्रतीर्थेन नित्यकालमुपस्पृशेत् ॥ काय
 त्रैदशिकाभ्यां वानपित्र्येण कदाचन ॥ विप्रइति आचमनकर्तृमात्रोपलक्षणम् ॥ आचम
 नोद्देशेन तीर्थोभिधानात् कायं प्राजापत्यं त्रैदशिकंदैवं अत्र सम्भवे ब्राह्मतीर्थेनैवाचमनं
 नित्यकालमिति श्रवणात् ब्राह्मणादिना ब्राह्मतीर्थो वरोधे कायैत्रैदशिकाभ्यामिति व्यव
 स्थितो विकल्पः पित्र्यं तु सदानि पिबं ॥ नपित्र्येण कदाचनेत्यभिधानात् ॥ याज्ञवल्क्यः ॥

कनिष्ठादेशिन्यंगुष्ठमूलान्यग्रंकरस्य च ॥ प्रजापतिपितृब्रह्मदेवतीर्थान्यनुक्रमात् ॥ दे
शिनीतर्जनी ॥ हारीतः ॥ अन्तरूर्वोर्हस्तौ कृत्वा त्रिरथाशब्दं पिबेत् ॥ याज्ञवल्क्यः ॥
अङ्गिस्तु प्रकृतिस्थाभिर्हीनाभिः फेनबुद्बुदैः ॥ हल्कंठतालुगाभिश्च यथासंख्यं द्विजातयः ॥
शुद्धेरन्स्त्रीचशूद्रश्च सकृत्स्पृष्टाभिरन्ततः ॥ अन्तत ओष्ठप्रांततः ॥ आपस्तम्बः ॥ भूमिगता
स्वप्स्वाचम्यप्रयतो भवति ॥ यद्वा प्रयत आचामेङ्गुमिगतास्विति उद्धरणस्थानमपेक्षितं उ
द्धृत्य परिप्लुताभिरङ्गिरिति शंखवचनात् ॥ गौतमः ॥ शुचौ देशे आसीनो दक्षिणबाहुं जान्वं
तरे कृत्वा यज्ञोपवीत्यामणिबन्धात्पाणी प्रक्षाल्य वागयतो हृदयस्पृशस्त्रिश्चतुर्वो अप आचा
मेत् ॥ पादौ चाभ्युक्षेत खानि चोपस्पृशेत् ॥ शीर्षण्यानि च मूर्ध्नि दद्यात् ॥ हृदयस्पृशति
ब्राह्मणपक्षे चतुर्वेति त्रिराचामतोऽपरितोषपक्षे एवं चतुर्वेति फलभूमार्थमिति व्याख्यानम
शुद्धं कल्पनाप्रसंगात् खानि इन्द्रियाणि उपस्पृशेदपइत्यन्वीयते ॥ तदुक्तं गोभिलगृह्ये
इन्द्रियाण्यङ्गिः संस्पृशेत् अक्षिणीनासिके कर्णाविति ॥ मनुरप्याह ॥ खानि चैवं स्पृशेद

द्विरिति ॥ दक्षः ॥ प्रक्षाल्यहस्तौपादौच त्रिःपिबेदम्बुवीक्षितम् ॥ संवृत्यागुष्ठमूलेन द्विः
 प्रमृज्यात्ततोमुखं ॥ संहृत्यतिसृभिः पूर्वमास्यमेवमुपस्पृशेत् ॥ अंगुष्ठेन प्रदेशिन्याघ्राणं
 पश्चादनंतरं ॥ अंगुष्ठानामिकाभ्यांचक्षुःश्रोत्रेपुनःपुनः ॥ कनिष्ठांगुष्ठयोर्नाभिंहृदयंतुत
 भिः अत्रघ्राणस्यचक्षुषःश्रोत्रस्यचस्पर्शनंपुटद्वये तदभिप्रायेणपुनःपुनरिति बाहुस्पर्शनं
 चांसदेशे ॥ तथाचशंखः॥ तर्जन्यंगुष्ठयोगेनस्पृशेन्नासापुटद्वयं ॥ अंगुष्ठमध्यमायोगेस्पृशे
 न्नेत्रद्वयंततः ॥ अंगुष्ठानामिकायाश्चयोगेनश्रवणेस्पृशेत् ॥ कनिष्ठांगुष्ठयोगेनस्पृशे
 स्कंधद्वयंततः ॥ इन्द्रियस्पर्शनानंतरं॥ भविष्यपुराणे ॥ यद्भूमावुदकंवीरसमुत्सृजतिमान
 वः॥ वासुकिप्रमुखान्नागांस्तेनप्रीणातिभारत ॥ देवलः ॥ सोपानत्कोजलस्थोवामुक्ते
 शोऽपिवा द्विजः॥ उष्णीषीवापिनाचामेद्वत्प्रेणोद्वेष्ट्यवाशिरः॥ नगच्छन्नशयानश्चनचलन्नप
 रानस्पृशन्॥ नहसन्नैवसंजल्पन्नात्मानंचैववीक्षयन्॥ केशान्नीवीमधःकायमस्पृशन्धरणी

मपि ॥ यदिस्पृशतिचैतानिभूयःप्रक्षालयेत्करम् ॥ आत्मानंहृदयंवीक्षयन्नितिस्वार्थेणिच् ॥
 अधःकायोनाभ्यपेक्षया ॥ व्यासः ॥ शिरःप्रावृत्यकण्ठं वामुक्तकक्षशिखोऽपिवा ॥ अकृत्वा
 पादयोःशौचमाचांतोऽप्यशुचिर्भवेत् ॥ अत्रब्रह्मपुराणे ॥ कण्ठं शिरोवाप्रावृत्यरथ्यापण्ण
 तोऽपिवा ॥ आपणः क्रयविक्रयभूमिः ॥ प्रचेताः ॥ नानंतर्वासानशब्दकुर्वन्नचामेध्येअन
 न्तर्वासाअन्तर्वस्त्रशून्यः ॥ अत्रगोभिलः ॥ नांतरीयैकदेशेनकल्पयितोत्तरीयकं ॥ बोधाय
 नः ॥ दानमाचमनंहोमंभोजनंदेवतार्चनम् ॥ प्रौढपादोनकुर्वीतस्वाध्यायंपितृतर्पणं ॥ आ
 सनारूढपादस्तुजानुनोर्जघयोस्तथा ॥ कृतावसिक्थिकोयश्चप्रौढपादः सउच्यते ॥ म
 रीचिः ॥ नवहिर्जानुर्नखरयानासनस्थोनचोत्थितः ॥ नपादुकास्थोनान्यचित्तःशुचिः प्रय
 तमानसः ॥ तथा ॥ भुक्तासनस्थोप्याचामेन्नान्यकालेकदाचन ॥ गोभिलः ॥ जानुभ्यामू
 र्द्ध्वाचम्यजलेतिष्ठन्नदुष्यति ॥ पैठानसिः ॥ अन्तरुदकमाचान्तोऽन्तरेवशुद्धयति ॥ बहिरु
 दकमाचान्तोबहिरेवशुद्धोभवति ॥ तस्मादन्तरेकपादंकृत्वाचामेत्सर्वशुद्धोभवति ॥ व्यासः

अपःपाणिनखाग्रेण आचामेद्यस्तुवैद्विजः ॥ सुरापानेन तत्तुल्यमित्येवमृषिरब्रवीत् ॥ बौ
 धायनः ॥ पादप्रक्षालनेनोच्छिष्टेन च नाचामेत् यद्याचामेत् किंचित्तु भूमौ स्त्रावयित्वा चामेत् ॥ बौ
 आपस्तम्बः ॥ नाश्रुदकशेषेण वृथा कर्माणि कुर्वीत ॥ आचामेद्वा पाणिना संक्षुब्धेन नैकपा
 रणात् ॥ प्रदरो विदीर्णभूभागः ॥ अकारणात् रोगादिव्यतिरिक्तेन ॥ अतएव वासिष्ठः ॥ प्र
 दरादपि योग्यास्ता गोतर्पणायाः स्युः ॥ न वर्णरसदुष्टाभिर्याश्रस्युरशुभागमाः ॥ अत्र शंख
 लं निषिद्धं शूद्रसाहचर्यात् ॥ मूत्रपुरीषे कुर्वन् दक्षिणहस्ते गृह्णाति सव्य आचमनीयमिति बौ
 धायनेन वामकरेण कमण्डलुधारणविधानाच्चेति प्रपञ्चितं छंदोगाह्निके ॥ अथाचमननिमित्ता
 चतंदेशं ॥ आचमनप्रक्षालनयोरर्थक्रमेण पाठक्रमबाधः ॥ मनुः ॥ वसाशुक्रमसूडमज्जा

मूत्रं विट्कुर्विण्णखाः ॥ श्लेष्माश्रुदूषिकास्वेदाद्वादशैते नृणां मलाः ॥ बौधायनः ॥ आददी
तमृदोऽपश्चषट्सुपूर्वेषु बुद्धये ॥ उत्तरेषु च षट्स्वद्विः केवलाभिर्विशुद्ध्यति ॥ अत्र प्रक्षालना
नंतरमाचमनं ॥ तथा च देवलः ॥ उच्छिष्टं मानवं स्पृष्ट्वा भोज्यं वापितथाविधं ॥ तथैव हस्तौ पा
दौ च प्रक्षाल्याचम्य शुद्ध्यति ॥ यदंभः शौचनिर्मुक्तं क्षितिं प्राप्य विनश्यति ॥ प्रक्षाल्याशुचि
लितं च संस्पृश्याचम्य शुद्ध्यति ॥ यदंभइत्यादि शौचइत्यादि जलाद्रितभूभागं संस्पृश्याशु
चिलिप्ताङ्गं च प्रक्षाल्याचम्य शुद्ध्यतीत्यर्थः ॥ बौधायनः ॥ नीवीं विस्त्रस्य परिधायोपस्पृशे
त् ॥ आपस्तम्बः ॥ स्वप्ने क्षुवथौ सिंहाणिकाया अश्रुलंभे लोहितस्य केशानामग्नेर्गवां ब्राह्म
णस्य स्त्रियाश्चालंभे महापथंगत्वाऽमेभ्यं चोपस्पृष्ट्वाऽप्रयतं च मनुष्यं नीवीं परिधायोपस्पृशे
त् ॥ क्षुवथौ हिक्कायां सिंहाणिकाया अश्रुणश्च स्पर्शे ॥ तथा रिक्तपाणिर्वयस उद्यम्योपस्पृ
शेत् ॥ शक्तिविषये न मुहूर्तमप्यप्रयतः स्यात् ॥ रिक्तपाणिः शून्यपाणिर्वयसः पक्षिणः उद्य
म्य पाणिमिति शेषः ॥ विष्णुः ॥ पञ्चनखास्थितिः स्नेहं स्पृष्ट्वा चामेत् ॥ चांडालम्लेच्छसंभा

षणेच॥ हारीतः॥ स्त्रीशूद्रोच्छिष्टाभिभाषणेमूत्रपुरीषोत्सर्गदर्शनेदेवतामभिगन्तुकामआ
 चामेत् ॥ तथारथ्यामाक्रम्यसुषुप्तुः॥ तथाजलानुवृत्तोनोत्तरेदनुपस्पृश्य॥ यमः॥ उत्तीर्यो
 दकमाचम्यावतीर्योपरस्पृशेत्ततः॥ य एवं श्रेयसायुक्तोवरुणश्चैवपूजितः॥ मन्वद्भिरोबृहस्प
 तयः॥ सुह्वाक्षुत्वाचभुत्काचनिष्ठीव्योक्कान्तंवचः॥ पीत्वाचयोध्येज्यमाणश्चाचामेत्प्रयतो
 पिसन् ॥ संवर्तः॥ चर्मरंजकं वेणुंधीवरं नटमेवच॥ एतान्स्पृष्ट्वानरोमोहादाचामेत्प्रयतो
 पिसन् ॥ ब्रह्मपुराणे ॥ अधमवर्णस्यसंलापेसुप्तेवादन्तधावने ॥ आचम्यप्रयतोभूत्वात
 तःशुद्धोभवेन्नरः ॥ अधमवर्णश्चाण्डालादिः ॥ वायुपुराणे ॥ निष्ठीवनेतथाभ्यङ्गेतथापा
 दावसेचने ॥ उच्छिष्टस्यचसंभाषादशुच्युपहतस्यच ॥ संदेहेषुचसर्वेषुशिखांमुक्त्वातथैव
 च ॥ विनायज्ञोपवीतेन नित्यमेवमुपरस्पृशेत् ॥ उच्छिष्टस्यापिसंस्पृशेदर्शनेचान्यज
 न्मनाम् ॥ सर्वेषुआचमनानाचमननिमित्तेषु विनायज्ञोपवीतेनेतियज्ञोपवीतमोचनमा
 चमननिमित्तमुक्तं॥ अत्रस्नानमध्यपतितान्याचमननिमित्तान्यग्रेवक्ष्यामः॥ ॥ अथद्विरा

चमननिमित्तानि ॥ ॥ अत्रयाज्ञवल्क्यः ॥ ॥ स्नात्वापीत्वाक्षुतेसुप्तेभुक्त्वारथ्योपसर्पणे ॥
 आचांतःपुनराचामेद्वासोऽपिपरिधायच ॥ पैठीनसिः ॥ कलिलकासश्वासापगमेरथ्याच
 त्वरश्मशानान्निष्क्रम्याचांतःपुनराचामेत् ॥ कलिलंकठिनश्लेष्मा श्वासोऽत्रविकृतः ॥ अ
 न्यस्यसदातनत्वात् ॥ यमः ॥ सकर्दमेतुवर्षोसुप्रविश्यग्रामसंकरं ॥ जंघाभ्यामृत्तिकास्ति
 स्रः पद्भ्यातुद्विगुणाः स्मृताः ॥ एतत्प्रक्षालनं रथ्याक्रमणनैमित्तिकाचमनात्प्राक् ॥ वसिष्ठः ॥
 आचांतःपुनराचामेद्वासोऽपिपरिधायच ॥ ओष्ठौ संस्पृश्यचतथायत्रस्यातामलोमकौ ॥
 ॥ आपस्तंबः ॥ भोक्ष्यमाणस्तुप्रयतोऽपिद्विराचामेत् द्विः प्रमृजेत् ॥ शंखलिखितौ ॥ मूत्र
 पुरीषष्ठीवनादिषुचशुक्लवाक्याभिधानेषुचपुनरुपस्पृशेत् ॥ शुक्लंपरुषं ॥ अत्रद्विराचमनेपा
 णिपादप्रक्षालनंसकृदेवदृष्ट्वैक्यात् ॥ आस्यमार्जनं पुनरावर्त्तते दृष्टभेदात् ॥ आस्यस्पृशो
 दिक्मप्यावर्त्तते अदृष्टार्थत्वात् ॥ आचांतस्यपुनराचमनविधानात् सांगस्यैवावृत्तिः ॥ अ
 तएवत्रिरभ्यस्तमाचमनमावर्त्तते ॥ नतुद्विरित्यनेनत्रिरित्यस्यबाधः ॥ ॥ अथाचमना

नुकल्पविधिः ॥ ॥ तत्रमार्कण्डेयपुराणे ॥ ॥ कुर्यादाचमनंस्पर्शं गोपृष्ठस्यार्क
दर्शनं ॥ कुर्वीतालंभनंवापिदक्षिणश्रवणस्यच ॥ यथाविभवतोह्येतत्पूर्वाभावेततःपरम् ॥

नविद्यमानेपूर्वेस्मिन्नुत्तरप्राप्तिरिष्यते ॥ पराशरः ॥ क्षुतेनिष्ठीवितैचैवदंतश्छिष्टेनृतेतथा ॥
पतितानांचसम्भाषेदक्षिणंश्रवणंस्पृशेत् ॥ अत्रबौधायनः ॥ आर्द्रतृणंभूमिंगोमयंचोप
स्पृशेत् ॥ तत्रापस्तंबः ॥ आर्द्रवाशकृत् ओषधिंवाभूमिंवा ॥ शकृद्गोमयं ॥ अथाचमना
पवादः ॥ तत्रापस्तंबः ॥ नश्मश्रुभिरुच्छिष्टोभवति अंतरास्येसद्भिर्योवन्नहस्तेनस्पृशति ॥
॥ वसिष्ठः ॥ नश्मश्रुगतोलेपः अशुचिरितिशेषः ॥ गौतमः ॥ दन्तश्छिष्टेदंतवत् ॥ अन्यत्र
जिह्वाभिमर्षणात् ॥ प्राक्च्युतेरित्येके ॥ च्युतेरास्त्रावद्विद्यान्निगिरन्नेवतच्छुचिः ॥ प्राक्
च्युतेरित्येकइतिजिह्वाश्छिष्टमपिदन्तलग्नंयदिनच्यवते तदाशुद्ध्यतीत्यर्थः ॥ तेनदन्तलग्नं
जिह्वास्पृष्टमाचमनार्थमाकर्षणीयं ॥ यदिनच्यवतेतदादन्तलग्नेसत्याचमनंनकर्तव्यम् ॥
॥ तथादेवलः ॥ भोजनेदन्तलग्नानिनिर्हत्याचमनंचरेत् ॥ दंतलग्नमसंहार्यैलेपमन्येत

दंतवत् ॥ नतत्रबहुशः कुर्याद्यत्नमुद्धरणे पुनः ॥ भवेदशौचमत्यर्थं तृणवेधाद्द्वणेकृते ॥ च्यु
 तेरित्यादि यद्वन्तलग्नमाचमनोत्तरं च्यवेततदास्त्राववच्छावावन्निगिरन्नेव शुद्ध्यति ॥ तथाव
 सिष्ठः ॥ दंतवदंतल्लेगेषु यच्चाप्यंतर्मेखे भवेत् ॥ आचांतस्यावाशिष्टस्यान्निगिरन्नेव तच्छुचिः ॥
 यच्चापीति दंतच्युतमप्यन्नकणादियत् प्रमादावशिष्टमाचमनोत्तरमुपलभ्यते तदपि नि
 गिरन्नेव शुद्ध्यतीत्यर्थः ॥ शंखः ॥ दंतवदंतल्लेगेषु रसवर्जं ॥ मनुः ॥ नोच्छिष्टं कुर्वते मुख्यवि
 प्रुषोद्धनयंतियाः ॥ अस्यायमर्थः मुखच्युताजलविंदवो भूमिपतिताः स्पृष्टा अपिशुचयः
 अंगलम्नास्तुरोमद्वयच्छेदसमर्थो आचमनहेतवः ॥ तथा च पैठानसिः ॥ भूमिगता विंदवः प
 रामृष्टाः पूता विप्रुषः शुद्धाः द्विलोमच्छिन्नेष्वाचमेत् ॥ तथा ॥ स्पृशंति विंदवः पादौ य आचा
 मयतः परान् ॥ भूमिगैस्ते समाज्ञेयानतैरप्रयतो भवेत् ॥ अत्र्यंगिरसौ ॥ मधुपर्कचसोमे च
 अप्सु प्राणाहुतीषु च ॥ नोच्छिष्टस्तु भवेद्विप्रो यथात्रैर्वचनं तथा ॥ अप्सु उच्छिष्टतानि षेधात्
 पीत्वा पइति नैमित्तिकमाचमनं ॥ प्रयतो पीति श्रवणाच्चा ॥ एवं च पीत्वा पइत्याचमनविधिभया

दप्स्वित्यपोशनविषयं प्राणाहुतिसन्निकर्षादितिकल्पतरुकारादीनां व्याख्यानमशुद्धम् ॥
 शातातपः ॥ दंतलग्ने फले मूले भक्ष्ये स्नेहे तथैव च ॥ तांबूले च क्षुखंडे च नो छिष्टे भवति द्विजः ॥
 फले कटुतिक्तकषाये जाती फलादौ समाचारादित्याहुः भक्ष्ये कटुकषाये ॥ तथा चात्र लघुहा-
 रितः ॥ कषायकटुताम्बूले भुक्तस्नेहानुलेपने ॥ मनुः ॥ उच्छिष्टे न तु संस्पृष्टो द्रव्यहस्तः कथंच-
 न ॥ अनिधायैव तद्रव्यमाचांतः शुचितामियात् ॥ द्रव्यमन्नपानादिव्यतिरिक्तं ॥ तथा च
 बृहस्पतिः ॥ प्रचरंश्चान्नपानेषु यदोच्छिष्टमुपस्पृशेत् ॥ भूमौ निधाय तद्रव्यमाचम्य प्र-
 चरेत्पुनः ॥ अरण्येऽनुदके रात्रौ चौरव्याघ्राकुले पथि ॥ कृत्वामंत्रपुरीषं च द्रव्यहस्तो न दुष्य-
 ति ॥ शौचंतु कुर्यात्प्रथमं पादौ प्रक्षालयेत्ततः ॥ उपस्पृश्य तदभ्युक्ष्य गृहीतं शुचितामियात्
 द्रव्यहस्तो गृहीतद्रव्यः द्रव्यपदं चासंकुचितमेव ॥ कृत्वामंत्रपुरीषं च द्रव्यहस्तः कथंचन ॥
 भूमावन्नं प्रतिष्ठाप्य कृत्वा शौचं यथाविधि ॥ तत्संयोगात्तु पक्वान्नमुपस्पृश्य ततः शुचिरित्याप-
 स्तंबवचनात् ॥ प्रक्षाल्य पादौ निक्षिप्य आचम्याभ्युक्षणं पुनः ॥ पुष्पादीनां तृणादीनां

प्रोक्षणं हविषां तथेति वायुपुराणवचनाच्च ॥ निक्षिप्य द्रव्यं भूमौ धृत्वेत्यर्थः ॥ अथ दं
तधावनं ॥ तत्र दक्षः ॥ उपः काले तु संप्राप्ते शौचं कृत्वा यथाविधि ॥ ततः स्नानं प्रकुर्वीत
दंतधावनपूर्वकं ॥ उषः कालः संध्यातः पूर्वप्राची प्रकाशवान् ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ प्रातः संध्या
मुपासीत दंतधावनपूर्वकं ॥ अत्र स्नाने संध्यायां च दंतधावनस्य नाङ्गत्वं ॥ मुखे पर्युषिते नि
त्यं भवत्यप्रयतो नरः ॥ तस्मात्पूर्वं प्रयत्नेन भक्षयेद्वदंतधावनमिति वृद्धशतातपेनाऽऽचमनव
त्स्वतंत्रस्यैव शुद्धिहेतुतयाभिधानात् ॥ एवं च दंतान् प्रक्षाल्य स्नायादिति छंदोगपरिशिष्टेऽपि
कालार्थः संयोगः ॥ छंदोगपरिशिष्टे ॥ उत्थाय नेत्रे प्रक्षाल्य शुचिर्भूत्वा समाहितः ॥ परिज
प्य च मंत्रेण भक्षयेद्वदंतधावनं ॥ आयुर्बलं यशो वच्चेः प्रजाः पशुवसूनि च ॥ ब्रह्म प्रज्ञांच मे
धांच लन्मोघे हि वनस्पते ॥ शुचिर्भूत्वा च मयेत्यर्थः ॥ मंत्रेणायुर्बलमित्यादिनावक्ष्यमाणेन
भक्षयेदिति दंतघर्षणाभिप्रायं ॥ तदुक्तमत्रैव ॥ नारदाद्युक्तवार्धेयमष्टांगुलमपाटितं ॥
सत्त्वचंदंतकाष्ठस्यात्तदग्रेण प्रधानवयेदिति ॥ अत्र नृसिंहपुराणे ॥ प्रादेशमात्रमपि वास्वं

गुलमथापिवा ॥ विष्णुः ॥ कनीन्यग्रसमस्थौल्यंसकूर्चद्वद्वादाशंगुलं ॥ प्रातर्भुक्काचयतवा
भक्षयेदंतधावनं ॥ सकूर्चचूर्णिताग्रं भुक्काचेतिभोजनोत्तरं दंतलग्ननिर्हरणार्थंदंतधावन
मित्यर्थः ॥ भोजनेदंतलग्ननिर्हृत्याचमनंचरेदितिदेवलवचनात् ॥ एवंचात्रदंतधावने
कालादिनिषेधोनादत्तव्यः सामर्थ्यात् ॥ हलायुधनिबंधेतु ॥ भुक्केतियतिविषयतयाव्या
ख्यातां तथा अद्यादुदङ्मुखः प्राङ्मुखोवा ॥ महाभारतेतथा ॥ प्रक्षाल्यपादौहस्तौचमुखं
चसुसमाहितः ॥ दक्षिणंबाहुमुद्धृत्यकृत्वाजान्वंतरंततः ॥ प्राङ्मुखश्चोपविष्टश्चभक्षयेदं
तधावनं ॥ दक्षिणंबाहुमुद्धृत्यउपवीतीभूत्वेत्यर्थः ॥ विष्णुः ॥ प्रक्षाल्यभुक्कातज्जह्याच्छुचौ
देशेप्रयत्नतः ॥ नरसिंहपुराणे ॥ तस्माच्छुष्कमथार्द्रंवाभक्षयेदंतधावनं ॥ खादिरश्चकदं
बश्चकरंजश्चवटस्तथा ॥ तित्तिणीवेणुपृष्ठञ्चाग्निम्बौतथैवच ॥ अपामार्गश्चबिल्वश्च
अर्कश्चोदुंबरस्तथा ॥ एतेप्रशस्ताः कथितादंतधावनकर्मणि ॥ दन्तकाष्ठस्यवक्ष्यामिसमा
सेनप्रशस्तां ॥ सर्वेकंटकिनःपुण्याःक्षीरिणश्चयशस्विनः ॥ अत्रविष्णुः ॥ वटासनाकं

खदिरकरंजकरवीरसर्जोरिमेदापामार्गमालतीककुभविल्वानामन्यतमं कषायंकटुतिक्तं
 वा ॥ असनःआसनइतिप्रसिद्धः सर्जःशालः अरिमेदोविट्ठदिरः ॥ अत्रहारीतः ॥ वि
 ल्वखदिराम्बपौलासशिरीषापामार्गणामेकतमं पौलासःआम्नातकः तथापालाशकोवि
 दारश्लेष्मातकतिल्वकशकटक्षनिर्गुण्डीशिखंडिवेणुवर्ज ॥ तिल्वकःचील्हइतिप्रसिद्धः
 शिखंडीमयूरशिखा वेणुनिषेधस्त्वंगिरविषयः शाकटक्षःसगमनइतिप्रसिद्धः लक्ष्माष
 करवीरकरंजशमींशपाइत्येके दधित्थहरीतक्यऽश्वत्थशालामलकानिइत्यपरे एकेप
 रेइत्युभयत्रवर्जयित्वेतिशेषः॥तथानार्द्रनाशुचिनातिशुष्कनातिस्थूलमपोथिताग्रमनोष्ठ
 ग्रंथि ॥अनार्द्रमिति सद्यश्छिन्ननिवृत्यर्थम् विधिरस्तुपूर्वमीषदार्द्रस्य अपोथिताग्रम् अचू
 षिताग्रम् अनोष्ठग्रंथि ओष्ठस्पर्शिग्रंथिरहितं ॥ विष्णुः ॥ नश्लेष्मातकारिष्टविभीतकध
 वधन्वनजलकोविदारशमीपीलुपिप्पलुं गूदीगुगुलुजं नववूर्निर्गुण्डीशिग्रुतिलकतिंदु
 कजं नपारिभद्राम्लिकामोचकाशाल्मलीशणजम् नमधुरंनारुम्लंनोर्द्धशुष्कंनसुषिरंनपू

तिगांधिनपिच्छलं॥धन्वनःधामनिरितिप्रसिद्धःनिर्गुंडीसिंदुवारः॥महाभारते॥त्याज्यं
 सपत्रमज्ञातमूर्द्धशुष्कंचपाटितं॥त्वग्बिहीनंग्रंथिमुखंतथापालाशशंशिपं॥ऋजुंवित
 स्तिमात्रंचकीटान्निभिरदूषितं॥ऋजुमित्यादिनाविधिः॥॥उशनाः॥॥नांगुलीभि
 र्दंतान्प्रक्षालयेत्॥अत्रचशौचार्थंदंतधावनेविहितस्वदिरादिद्रव्यविशेषाभावेसामान्य
 शास्त्रानुग्रहायसर्वशक्तिन्यायातद्रव्यांतरोपादानशक्तौपालाशादिनिषेधाःसार्थकाः॥अ
 त्रमहाभारते॥पर्वस्वपिचवर्जयेत्॥नृरसिंहपुराणे॥प्रतिपददर्शषष्ठीषुनवम्यांचैवसत्त
 माः॥दंतानांकाष्ठसंयोगोदहत्यासप्तमंकुलं॥अलाभेदंतकाष्ठानांप्रतिषिद्धादिनेतथा॥
 अपांद्वादशगंडूर्पैर्मुखशुद्धिर्विधीयते॥अथप्रातःस्नानादि॥॥तत्रछंदोगपरिशिष्टे
 ॥कात्यायनःयथाहानितथाप्रातःस्नायान्नित्यमनातुरः॥दंतान्प्रक्षाल्यनद्यादौगेहेचेत्तद
 मंत्रवत्॥अल्पत्वाद्धौमकालस्यबहुत्वात्स्नानकर्मणः॥प्रातर्भ्रतनुयात्स्नानंहोमलोपोविग
 हितः॥गेहेइत्युद्धृतजलस्नानोपलक्षणंनद्याद्यभावेविधानात्॥विष्णुः॥प्रातःस्नाय्यरु

णकरग्रस्तांप्राचीमवलोक्यस्नायात् ॥ अरुणकरग्रस्तामितिसंध्यापूर्वकालपरसंध्यायां
निषेधादितिहरिहरः ॥ तदयुक्तं ॥ संध्यापूर्वकालेऽपिरात्रित्वेन निषेधात् ॥ तस्मादरुणकर
ग्रस्तामित्यसंकुचितमेव ॥ अतएव तत्र तत्र संध्यास्नानकीर्त्तनम् ॥ अत्र च उदयात्प्राक्प्रातः
स्नानविधानात् ॥ सूर्योदयं विना नैव स्नानदानादिकाः क्रिया इति मार्कण्डेयपुराणमितर
विषयं ॥ तथा ॥ अलक्ष्मीः कालकर्णी च दुःस्वप्नं दुर्विचिंतिं ॥ अम्मात्रेणाभिषिक्तस्य नश्यंत
इति धारणा ॥ कालकर्णी राक्षसी अम्मात्रेणेति मंत्रादिकं विनापीत्यर्थः धारणानिश्चयः
॥ दक्षः ॥ प्रातः स्नानं प्रशंसति दृष्टादृष्टकरं हितं ॥ सर्वमर्हति पूतात्मा प्रातः स्नायीजपादिकं ॥
दृष्टं कर्माधिकारः अदृष्टं जपादिद्वारा परलोकसिद्धिः ॥ एतच्च सर्वमर्हतीत्यनेनैव वक्तव्यम् ॥
अदृष्टं पापक्षय इति केचित् ॥ नरसिंहपुराणे ॥ पूर्वासंध्यां स नक्षत्रामुपासीत यथाविधि ॥ गा
यत्रीमभ्यसेत्तावदादित्यदर्शनम् ॥ अनुदितहोमीतरविषयमेतत् ॥ दक्षः ॥ सन्ध्याक
र्मावसाने तु स्वयंहोमोविधीयते ॥ तत्रानुकल्पमाह ॥ ऋत्विक्पुत्रो गुरुभ्राता भागिने योऽथ वि

द्युतिः ॥ एतैरेवहुतंयनुतद्धुतंस्वयमेवहि ॥ विट्पतिर्जामाता ॥ वराहपुराणे ॥ उदयान्निःसृ
 तंसूर्ययस्तुभक्त्यानरोद्विजः ॥ दध्यक्षतांजलिभिस्तुतिसृभिः पूजयेच्छुचिः ॥ तस्यभावप्र
 पन्नस्याशुभंयत्समुपार्जितम् ॥ तत्क्षणादेवनिर्दग्धंभस्मीभवतितस्यतत् ॥ मनुः ॥ मैत्रं
 तिपुरीषोत्सर्गसतिसम्भवेनियमः ॥ पूर्वाण्हएवकुर्वीतदेवतांनाञ्चपूजनम् ॥ पूर्वाण्हएवे
 जनोत्तरविहितेतरे अंजनेभेषजेतरेसौवीरांजनादौ स्नानेदेवपूजनेचमध्याह्नादिविहि
 त्यदूर्वाद्यालम्भनानिच ॥ छन्दोगपरिशिष्टे ॥ श्रोत्रियंसुभगाङ्गाञ्चअग्निमग्निचितं तथा ॥
 प्रातरुत्थाययः पश्येदापद्भ्यः सविमुच्यते ॥ आदर्शजनमङ्ग
 म् ॥ प्रातरुत्थाययः पश्येत्तत्कलेरुपलक्षणम् ॥ पापिष्ठदुर्भगांमधंनग्ममुत्तनासिक
 ॥ दक्षः ॥ देवकार्यन्ततः कृत्वा गुरुमङ्गलवीक्षणम् ॥ गुरुः पित्रादिः मङ्गलं श्रोत्रियादिः ॥

॥ मनुः ॥ देवतामभिगच्छेत्तु धार्मिकांश्चद्विजोत्तमान् ॥ ईश्वरञ्चैव रक्षार्थं गुरुमेव च पर्वसु ॥
 ॥ छागलेयोयमोऽपि द्वितीये ॥ यतीनान्दर्शनञ्चैव स्पर्शनम्भाषणन्तथा ॥ कुर्वाणः पूर्यते
 नित्यं तस्मात्पश्येत्तु नित्यशः ॥ अग्निचित्कपिलासत्रीराजाभिर्क्षुर्महोदधिः ॥ दृष्टमात्राः पु
 नन्त्येते तस्मात्पश्येत्तु नित्यशः ॥ सत्री अन्नादिसत्रशीलः कृतसत्रयागइत्येके ॥ भिक्षुर्यतिः
 ॥ महाभारते ॥ यज्वामिष्टान्नदः सत्वीशतायुर्धोर्मिकः शुचिः ॥ ज्ञानसिद्धांस्तपःसिद्धान्
 दृष्ट्वा पापात्प्रमुच्यते ॥ वराहपुराणे ॥ ब्राह्मणं वामनं दृष्ट्वा वराहञ्च जलोत्थितम् ॥ नमस्ये
 चैव यो भक्त्या स पापेभ्यः प्रमुच्यते ॥ ब्रह्मपुराणे ॥ स्वमात्मानं धृते पश्येद्यदीच्छेच्चिरजी
 वितुं ॥ आत्मानं शरीरम् ॥ नारदः ॥ लोकेऽस्मिन्मङ्गलान्यष्टौ ब्राह्मणो गौर्हुताशनः ॥ हिर
 ण्यं सर्पिर्परादित्य आपो राजा तथाष्टमः ॥ एतानि सततं पश्येन्नमस्येच्चाच्चैवेच्चयः ॥ प्रदक्षिणं
 च कुर्वीत तथा स्यायुर्न हीयते ॥ वामनपुराणे ॥ कृत्वा शिरः स्नानमथाह्निकं च सम्पूज्य तोयेन
 पितुन्सदेवान् ॥ होमञ्च कृत्वा लभनं शुभानां तोवहिर्निर्गमनं प्रशस्तम् ॥ दूर्वादिसर्पिर

थोदकुम्भं धेनुं सवत्सां वृषभं सुवर्णम् ॥ मृद्धो मयं स्वस्तिकमक्षतानि लाजामधुब्राह्मणक
न्यकाश्च ॥ श्वेतानि पुष्पाणि तथा शर्मी च हुताशनञ्च नन्दनमर्कबिम्बम् ॥ अश्वत्थवृक्षञ्च स
मालभे ततस्तु कुठ्यार्त्तं निजजातिधर्मम् ॥ दिशानुशिष्टं कुलधर्ममग्न्यं स्वगोत्रधर्मं न हि स
न्यजेच्च ॥ आह्निकमहःस्नानम् एतच्चाभ्युदयादौ ॥ अरुणिदवाचरेत्स्नानं मध्याह्नात् प्राग्वि
शेषत इति विशिष्टवचनात् ॥ यदि त्वाह्निकं सर्वमहःकृत्यमुच्येत तदा सम्पूज्येत्यादिव्यर्थ
स्यात् ॥ सम्पूज्यतो येनेति तत्पर्पणपरं ॥ आलभनं स्पर्शनं ॥ शुभानां वक्ष्यमाणदूर्वादीनाम् ॥
स्वस्तिको भवनप्रभेदः ॥ अर्कबिम्बसमालभनम् निरीक्षणे पर्यवसितम् ॥ दक्षः ॥ द्वितीये च
तथाभागे वेदाभ्यासो विधीयते ॥ वेदस्वीकरणम् पूर्वविचारोऽभ्यसनं जपः ॥ तद्वाने चैव
शिष्येभ्यो वेदाभ्यासो हि पञ्चधा ॥ समित्पुष्पकुशादीनां सकालः समुदाहृतः ॥ स्वीकर
णमभ्ययनम् ॥ एतच्च ब्रह्मचारिणः ॥ ग्रहस्थस्याप्यनधीते वेदादिभागे ॥ तथा च आ
पस्तम्बः ॥ यथा विद्यया च विरोध्येत तां पुनराचार्यमुपेत्य साधयेदिति ॥ याज्ञवल्क्यः ॥

॥ वेदार्थानधिगच्छेच्चशास्त्राणिविविधानिच ॥ यमः ॥ दानेनतपसायज्ञैरुपवासव्रतै
 स्तथा ॥ नतांगतिमवाप्नोतिविद्ययायामवाप्नुयात् ॥ विद्ययाब्रह्मविद्ययेति व्याख्या
 नमशुद्धं शास्त्रानुक्रमेणाभिधानात् ॥ दक्षः ॥ तृतीयेचतथाभागेपोष्यवर्गार्थसाधनम् ॥
 ॥ गौतमः ॥ योगक्षेमार्थमीश्वरमधिगच्छेत् ॥ अथस्नानविधिः ॥ तत्रदक्षः ॥
 चतुर्थेचतथाभागेस्नानार्थमृदमाहरेत् ॥ शातातपः ॥ शुचौदेशेतुसाग्राह्याशर्कराश्मादिव
 र्जिता ॥ रक्तगौरीतथाश्वेतामृत्तिकात्रिविधास्मृता ॥ नमृदंनोदकंवापिननिशायांतुगो
 मयं ॥ नगोमंत्रप्रदेषेतुगृण्णीयाद्बुद्धिमान्नरः ॥ निशायामितिनमृदंनोदकमित्यत्रापिसंब
 ध्यते ॥ तथा ॥ बल्मीकाखूत्कराल्लेपाज्जलाञ्चपथिवृक्षयोः ॥ कृतशौचावशिष्टाचनग्राह्याः
 सप्तमृत्तिकाः ॥ आखूत्करोमषकोत्कीर्णमृत्तिकास्थानं ॥ लेपः कुड्यादीनाम् ॥ दक्षः ॥ मृत्ति
 काः सप्तनग्राह्यावल्मीकेमषकोत्करे ॥ अन्तर्जलेऽश्मशानेचवृक्षमूलसुरालये ॥ परस्नानाव
 शिष्टाचश्रेयस्कामैः सदाबुधैः ॥ व्यासः ॥ स्नानंमध्यदिनेकुर्यात्सुजीर्णेऽन्नेनिरामयः ॥ एवंचा ॥

स्वप्नमध्ययनं स्नानमुच्चारं भोजनं हुतिं ॥ उभयोः संध्ययोर्नित्यं मध्याह्ने च विवर्जयेत् इति दे-
 वलीयोनिषेधो रागप्राप्तस्नाने ॥ मध्यान्होत्त्राभिजिद्वेला ॥ पंचमभागे भोजनस्य वक्ष्यमाण-
 लात् ॥ योगियाज्ञवल्क्यः ॥ उभे संध्ये च स्नातव्यं ब्राह्मणैर्गृहमाश्रितैः ॥ तिसृष्वपि च संध्या-
 सु स्नातव्यं च तपस्विना ॥ उभे संध्ये च प्रातर्मध्याह्ने च तपस्विनावनस्थे नयति नाच ॥ बौधाय-
 नः ॥ अम्भोवगाहनं स्नानं विहितं सार्ववर्णिकम् ॥ विष्णुः ॥ उद्धृताङ्गमिष्टमुदकं पुण्यं स्थाव-
 रात् प्रस्रवंतस्मान्नादेयं तस्मादपि साधुगृहीतं सर्वत एव गाङ्गम् ॥ शंखः ॥ अद्भिर्गात्राणि शृण्वं-
 ति तीर्थस्नानाद्भवेत्फलं ॥ मनुः ॥ नदीषु देवखातेषु तडागेषु सरःसु च ॥ स्नानं समाचरेन्नित्यं
 गर्तप्रस्रवणेषु च ॥ देवखातेषु सूय्यादि देवसमीपखातेषु प्रस्रवणेषु निर्झरेषु नित्यमित्यु-
 क्तेर्जीवदधिकारः ॥ सवस्त्रोऽहरहराश्रवतेति सांख्यायनगृह्यात् ॥ अथातो नित्यस्नान-
 मितिकात्यायनाच्च ॥ एवं च नित्यस्नानेन द्यादीनामंगत्वं ॥ त्रिरात्र फलदानद्य इत्यपि नित्य-
 स्नानप्रकरणस्थवचनाद्गुणफलतापि ॥ प्रकरणान्तरोक्ततीर्थस्नानं स्वर्गादिफलकं साधि-

कारमेवेति ॥ छन्दोगपरिशिष्टे ॥ धनुःसहस्राण्यष्टौचगतिर्यासानविद्यते ॥ नतानदीशब्द
वहागतीस्ताःपरिकीर्तिताः ॥ धनुर्हस्तचतुष्कं ॥ तथा ॥ पव्यद्वयंश्रावणादिसर्वानद्योरजस्व
लाः ॥ तासुस्नानंनकुर्वीतवर्जयित्वासमुद्रगाः ॥ उपाकर्मणिचोत्सर्गेप्रेतस्नानेतथैवच ॥
चंद्रसूर्यग्रहेचैवरजोदोषोनविद्यते ॥ पव्योमासः ॥ मनुः ॥ नस्नानमाचरेद्भुक्तानातुरो
नमहानिशि ॥ नवासोभिःसहाजस्त्रंनाविज्ञातेजलाशये ॥ नभुक्तानमहानिशीतिनिषेध
श्रांङालादिस्पर्शनिमित्तकस्नानेनास्ति ॥ नाप्रयतःक्षणमपितिष्ठेदितिवोधनात् ॥ महानि
शारात्रिमध्यस्थप्रहरद्वयं ॥ नातुरइतिरोगस्यस्नानसंवर्द्धनीयत्वेनहृष्टार्थत्वात् ॥ अविज्ञाते
ऽगाधतयानक्रादिरहिततयाचाक्कत्रिमेप्रतिष्ठिताप्रतिष्ठितत्वाभ्यामपि ॥ देवलः ॥ राहुदर्श
नसंक्रांतिविवाहात्ययवृद्धिषु ॥ स्नानदानादिकंकुर्व्यान्निशिकाम्यव्रतेषुच ॥ अत्ययोमृ
तकंवृद्धिः पुत्रजन्मादिः ॥ वामनपुराणे ॥ स्नायाच्छिरःस्नानतयाननित्यंनकारणंचैवस
दानिशसु ॥ ग्रहोपरागंस्वजनतिथातंमुक्त्वाचजन्मक्षेपंक्षेपंशशाङ्कम् ॥ शिरःस्नानतया

शिरोनैक्यार्थं वैधंतु नित्यस्नानं कर्त्तव्यमेव ॥ अकारणमित्यनेन रागप्रयुक्तजलक्रीडादि
निवृत्तिः ॥ आपस्तम्बः ॥ सशिरोवमज्जनमप्सु वर्जयेदस्तमिते च स्नानं ॥ सशिरोवमज्जनं शि
रोनैक्यार्थं हरिहरेण अशिरोवमज्जनमिति पठितं ॥ गात्रप्रक्षालनमात्रमपि जलं प्रविश्य न
कर्त्तव्यमिति व्याख्यातम् ॥ अत्र चास्तमितमात्रे स्नाननिषेधात् ॥ नरात्रौ न महानिशीतिदो
षातिशयार्थं दृष्टार्थं वा ॥ तत्र विष्णुः ॥ न संध्यायां रागप्राप्तजलक्रीडादिस्नाननिषेधो यवैध
स्य संध्यायां विधानात् ॥ हारीतः ॥ न च त्वरोपहारयोः स्नायात् ॥ शंखलिखितौ ॥ न नम्रः
स्नायात् ॥ अत्र नम्रस्नाननिषेधात् पूर्वचनवासोभिरिति वस्त्रबहुतनिषेधात् ॥ एकवस्त्र
त्वे द्विवस्त्रत्वं चाविरोधि ॥ नार्द्रमेकं च वसीतेति पुरुषार्थत्वात् न स्नानविधौ दोषमावहति ॥ अ
थवा ॥ होमदेवार्चनाद्यासु क्रियास्वाचमने तथा ॥ नैकवस्त्रः प्रवर्त्तते द्विजवाचनिके जपे ॥ इ
ति विष्णुपुराणे एकवस्त्रतानिषेधाद्विवस्त्रतानियमएव ॥ अत्र व्यासः ॥ न भुक्कालंकृ
तोरोगी ॥ शंखलिखितौ ॥ अमेध्योदकं परिहरेत् तथा न समुद्रोदकमवगाहेत् ॥

योगियाज्ञवल्क्यः ॥ प्रभूतेविद्यमानेतुविमलेतुमनोहरे ॥ नाल्पोदकोद्विजःस्नायान्नदी
 चोत्सृज्यकृत्रिमे ॥ विष्णुः ॥ नम्रनिपानेषुस्नानमाचरेत् ॥ आचरेद्वापञ्चपिण्डानुष्टु
 त्यापदि ॥ परनिपानेषुपरकृतजलाशयेषु ॥ पञ्चपिण्डाननुद्धृत्यनस्नायात्परवारिणि ॥
 निपानकर्तुःस्नात्वातुदुष्कृतांशेनलिप्यतइतिमनुस्मरणात् ॥ पञ्चपिण्डानिति सेतुकूप
 व्यतिरिक्तजलाशये ॥ निरुद्धासुचमृषिण्डान्कूपानुत्तुनीन्घटांस्तथैतिबौधायनदर्शनः ॥
 निरुद्धासुचनस्नायादंशभाक्तत्रसेतुकृत् ॥ तत्रप्रांचः ॥ अप्रतिष्ठितमात्रेतुपिंडोद्वारस्त
 स्यैवपरकीयत्वादित्याहुस्तन्नेतिहरिहरादयः ॥ अप्रतिष्ठितजलेनतत्रस्नानाभावात् प
 रस्वोपयोगेचौर्यापत्तेर्मन्वादौपरकृतस्वरूपस्यपरकीयत्वावगमाच्च ॥ योगि याज्ञवल्क्यः ॥
 अग्राह्याआगताआपोनद्याःप्रथमवेगिकाः ॥ प्रक्षोभिताश्चकेनापियाश्चतीर्थोद्विनिःसृ
 ताः ॥ गंगादिप्रवाहाद्विछिन्नाः ॥ तथा पादेनपाणिनावापियष्ट्यावल्लेणचोदकम् ॥ ना
 हन्यान्नापवदेन्नचप्रक्षोभयेद्बुधः ॥ शंखलिखितौ ॥ नाप्सुमेहेन्नोद्धर्षणंकुर्यात् ॥ उ

द्वर्षणंगत्रमलप्रक्षालनम् ॥ बौधायनः ॥ आपोदेवगृहंगोष्ठयत्रसन्तिचब्राह्मणाअप्रा
 क्षाल्यपादौनांतः प्रवेष्टव्यम् ॥ देवलः ॥ ननदीषुनदींब्रूयात्पर्वतेषुचपर्वतं ॥ नान्यत्प्रशं
 सेत्तत्रस्थस्तीर्थेष्वायतनेषुच ॥ अंगिराः ॥ विनादर्भैश्चयत्स्नानंयच्चदानंविनोदकम् ॥
 असंख्यातंतुयज्जप्तंतत्सर्वैर्निष्फलंभवेत् ॥ नस्नानवर्णकयोरग्रंयच्छेतान्यत्रदेवगुरुब्रा
 ह्मणेभ्यः ॥ जाबालिः ॥ त्रयोदश्यांतृतीयायांदशस्यांचविशेषतः ॥ शूद्रविट्क्षत्रियाःस्ना
 नंनाचरेयुः कथंचन ॥ यथासंख्यमत्र ॥ आपस्तंबः ॥ अस्पृश्यस्पर्शनेवांतेअश्रुपातेक्षुरे
 भगे ॥ स्नाननैमित्तिकंकार्यंदैवपित्र्यविवर्जितम् ॥ दैवपित्र्यविवर्जितमिति नित्यं नैमिति
 कं काम्यं त्रिविधं स्नानमुच्यते ॥ तर्पणंतुभवेत्तस्य अंगत्वेन प्रकीर्तितमिति ब्रह्मपुराणवच
 नात्सामान्यतः प्रसक्तस्य तर्पणस्य च व्यावृत्तिः ॥ यमः ॥ अजीर्णेऽभ्युदिते वांते श्मश्रुकर्म
 णिर्मैथुने ॥ दुःस्वप्ने दुर्जनस्पर्शे स्नानमात्रं विधीयते ॥ अभ्युदितेऽशुद्धोद्वेगादिना भिन्व
 के एतच्चोत्तरकालस्नानप्राप्त्यर्थं अजीर्णावस्थायां निषेधात् अभ्युदिते वांते इति संबधेप

र्धषितेवांतेइतिविशेषः ॥ दुर्जनोत्रचांडालादिःमात्रपदेनसर्वांगव्यावृत्तिः तस्मादप्रायस्य
 निमित्तेस्नानेमज्जनमात्रेणशुद्धिः ॥ गौतमः ॥ पतितचांडालसूतिकोदकयाशवस्पृष्टित
 तस्पृष्ट्युपस्पर्शनेसचैलोदकोपस्पर्शनाच्छुद्धोभवति ॥ अत्रचशवस्पर्शिनस्तत्स्पर्शिनश्च
 स्पर्शेस्नानविधानात् ॥ उपस्पृष्ट्याशुचिस्पृष्टंतीयंवापिमानवः॥हस्तौपादौचतोर्येनत्र
 क्षाल्याचम्यशुद्ध्यतीतिदेवलवचनंपतितादिरुपर्शिस्पर्शेसंकोचनीयं तत्स्पृष्टिपदंपतिता
 दिस्पर्शिनोप्याहेतिकेचित्तदयुक्तं द्वंद्वयगौरवात् एकद्वंद्वेचसन्निहितपरत्वमेवभेदः॥उ
 दकोपस्पर्शनंस्नानं॥बौधायनः॥चांडालेनसहाध्वगमनेसचैलस्नानं॥पराशरः॥चैत्यवृक्ष
 श्रितिर्यूपश्चांडालः सोमविक्रयी॥एतांस्तुब्राह्मणःस्पृष्ट्वासचैलोजलमाविशेत्॥सचैलोय
 द्वस्त्रधरःसन्स्पृष्टस्तद्वस्त्रसहितइत्यर्थः ॥ जलमाविशेदितिवारुणस्नानोपलक्षणं ॥ तथा
 श्वकाकैरवलीढस्यनखैर्विदलितस्यच॥ अङ्घ्रिःप्रक्षालनंशौचमग्निनाचोपचूडनम् ॥ इयंच
 स्नानंविनैवशुद्धिः शिरोव्यतिरिक्तगात्रोपधातो॥उपचूडनंज्वालायास्पर्शनं॥अ्यवनः॥ श्वा

नेश्वपाकंप्रेतधूमंदेवद्रव्योपजीविनंग्रामयाजकंयंपंचितंचितिकाष्ठमद्यभांडसस्नेहं
 मानुषास्थिशवस्पृष्टंरजस्वलांमहापातकिनंशवंस्पृक्ष्वासचैलमंभोवगाह्यउत्तीर्याग्निमुप
 स्पृशेद्वायत्र्यष्टशतंजपेत् घृतंप्राश्यपुनःस्नात्वात्रिराचमेत् ॥ अग्निस्पर्शनादिकामकृते
 स्मृत्यंतरेस्नानमात्रविधानात्॥ आपस्तंबः॥ एकांशाखांसमारूढश्चांडालादिर्यदाभवेत्॥
 ब्राह्मणस्तत्र आसीनःस्नानेनशुचितामियात् ॥ कालिकापुराणे॥ स्पृक्ष्वा रुद्रस्यनिर्माल्यं
 सवासाह्याहुतःशुचिः ॥ एतदपनीतनिर्माल्येबोद्धव्यं ॥ व्यासः ॥ भासवानरमार्जारखरो
 घ्राणांशुनांतथा ॥ सूकराणाममेध्यंचस्पृक्ष्वास्नायात्सचैलकम् ॥ लघुहारीतः ॥ श्वविष्टां
 काकविष्टांवाकंकगृध्रनरस्यच ॥ अधोच्छिष्टंतुसंस्पृश्यसचैलोजलमाविशेत् ॥ अधोच्छि
 ष्टमत्रोत्सर्गेणाशुद्धम् ॥ देवलः ॥ मानुषास्थिवसांविष्टामार्तवंमंत्ररेतसी ॥ अधोच्छि
 वापिपरस्ययादिसंस्पृशेत्॥ स्नात्वापमृज्यलेपादीनाचम्यशुचितामियात्॥ तान्येवस्वानि
 संस्पृश्यपूतः स्यात्परिमार्जनात् ॥ तदनंतरमाचमनंप्राप्तमेव ॥ विष्णुः ॥ नाभिरधस्ता

त्रबाहुषुचकारिकैर्मलैः सुराभिर्मद्यैर्वाचोपहतोमृतोमृत्यैस्तदंगप्रक्षाल्यातंद्रितः शुद्धोभव
 ति अन्यत्रोपहतस्तदंगमृत्यैः प्रक्षाल्यस्नानेनशुद्धोभवति चक्षुष्युपहतेउपोष्यस्नात्वा
 पंचगव्येनशुद्धयति दशनच्छदोपहतश्च॥ प्रबाहुर्हस्तः॥ अतंद्रितइत्याचमनप्राप्त्यर्थम्॥
 अन्यत्रउपहतउक्तेतरकायेस्पृष्टः॥ अंगिराः॥ इंद्रियेषुप्रविष्टस्यादमेध्ययदिकार्हिचित्॥
 मुखेपिऽसंस्पर्शगतंस्नानंतत्रविधीयते॥ शंखः॥ रथ्याकर्दमतोयेनष्ठीवनार्द्येनचाप्यथ॥
 नाभेरूर्ध्वनरःस्पृष्टःसद्यःस्नानेनशुद्धयति॥ ब्रह्मपुराणे॥ उच्छिष्टेनाथविप्रेणविप्रःस्पृ
 ष्टस्तुतादृशः॥ उभौस्नानंप्रकुरुतः सद्यएवसमाहितौ॥ तथा॥ मानुषास्थितुसंस्पृश्यद
 गंधसस्नेहमेववा॥ स्नायाद्गंसंस्पृशेत्सूर्यपश्येद्विष्णुमनुस्मरेत्॥ दग्धस्पर्शकामकृते
 स्नानं आचम्यैवचनिःस्नेहमितिमनुवचनात्॥ मनुः॥ वांतोविरक्तःस्नात्वातुघृतप्राश
 नमाचरेत्॥ आचामेदेवभुक्कान्नंस्नानंमैथुनिनःस्मृतम्॥ भुक्त्वान्नंवातइत्यर्थः॥ तेनसद्यो
 वमनेआचमनमात्रम्॥ एवकारेणस्नाननिवृत्तिः॥ मैथुनिनःक्रुतावितिशेषः॥ बृहस्पतिः॥

पतितं सूतिकामंत्यं शवं स्पृष्ट्वा तु कामतः ॥ स्नात्वा सचैलं स्पृष्ट्वा निघृतं प्राशय विशुद्ध्यति ॥ म
 नुः ॥ अनुगम्येच्छया प्रेतं ज्ञातिम ज्ञातिमेव वा ॥ स्नात्वा सचैलः स्पृष्ट्वा निघृतं प्राशय विशु
 द्ध्यति ॥ शुद्धयेदित्यनुवृत्तौ विष्णुः ॥ सर्वस्यैव प्रेतस्य बांधवैः सहा श्रुपातं कृत्वा स्नानेन
 अकृतेऽस्थि संचयने सचैलं स्नानेन ॥ देवलः ॥ श्वपाकं पतितं व्यंगमुन्मत्तं शवहारकम् ॥
 सूतिकां सयिकानारिं रजसाच परिष्कृताम् ॥ श्वकुक्कुटवराहांश्च ग्राम्यान् संस्पृश्य मानवः ॥
 सचैलं सशिरः स्नात्वा तदानीमेव शुद्ध्यति ॥ श्वादिभिः शिरःस्पर्शे स्नानं गात्रांतरस्पर्शे क्षा
 लनाच मनमात्रम् ॥ तथा च शातातपः ॥ रजकश्चर्मकृच्चैव व्याधजालोपजीविनौ ॥ चैल
 निर्णेजकश्चैव नटः शैलूषकस्तथा ॥ मुखे भगस्तथा श्वाचवनिता सर्ववर्णगा ॥ चक्रीध्वजी
 वध्यघाती ग्रामकुक्कुटशूकरौ ॥ एभिर्यदंगं संस्पृष्टं शिरोवर्जं द्विजातिषु ॥ तोयेन क्षालनं कृ
 त्वा आचांतः शुचितामियात् ॥ चक्रीतैलिकः ध्वजी शौण्डिकः ॥ विष्णुः ॥ भक्ष्यवर्जं पंचन
 खं शवं तदस्थि सरुनेहं ॥ ब्रह्मपुराणे ॥ उदक्यां सूतिकां चैव श्वानं मंत्यावसायिनं ॥ नग्ना

दीन्मृतहारांश्च स्पृष्ट्वा शौचं विधीयते ॥ स्नात्वा सचैलो मृद्भिस्तु शुद्धयेद्वादशभिर्नरः ॥ एत
 देवभवेच्छौचं मेथुनेनैव मनैतथा ॥ नग्नादयः पाखंडाः मृद्भिः सूतिकादिभिः स्पृष्टुमंगं प्रक्षाल
 येदिति शेषः ॥ एतदनंतरं स्नात्वेति योज्यम् ॥ मार्कण्डेयपुराणे ॥ अभोज्यं सूतिकापंदमा
 जारं राखुश्च कुक्कुटान् ॥ पतिता विद्ध चाण्डालमृतहारांश्च धर्मवित् ॥ संस्पृश्य शुद्ध्यति स्ना
 नादुदकया ग्रामशूकरौ ॥ अत्र मार्जारं स्पर्शं स्नानविधानान् मार्जारश्च सदा शुचिरिति वि
 ण्णुस्मृतिर्भांडादिविषया ॥ अथवा मार्जारकर्मके स्पर्शं स्नानविधिः ॥ मार्जारकर्तृके
 स्पर्शे दोषाभाव इति व्यवस्था ॥ चाण्डालादिस्पर्शे तु न दोषविशेषव्यवस्था प्रमाणाभावा
 त् द्वैविध्याश्रवणाच्चेति ॥ लघ्वास्तम्बः ॥ यद्विष्टितं काकबलाकिकाभ्यामभेध्यलिप्तं
 तु भवेच्छरीरम् ॥ श्रोत्रे मुखेन प्रविशेत्तसम्यक् स्नानेन लेपोपहतस्य शुद्धिः ॥ अस्यायमर्थः ॥
 काकबलाकिकाभ्यां यदुपरिविष्ठाकृता तच्छरीरमशुचिलिप्तं भवति तच्चाशुचि यदि श्रोत्र
 मुखयोर्न प्रविशति तदा स्नानेनैव शुद्ध्यति ॥ एवं मुखादिप्रवेशे प्रायश्चित्तान्तरं सूचितम् ॥

॥ व्याघ्रपादः ॥ चाण्डालादिनासंस्पृष्टः स्नानं कृत्वा विशुद्ध्यति ॥ हारीतः ॥ श्वपचमूषक
 प्रेतहारकशवान्संस्पृश्य देवीरापइत्येताभिरन्तर्जले स्नातः पूतो भवति ॥ अजीर्णवान्त
 शने सद्यः स्नानं वृतकुशहिरण्योदकप्राशनञ्च ॥ सुमन्तुः ॥ अनुदकमूत्रपुरीषकरणेन स्वकेशरुधिरप्रा
 वसदुष्यति ॥ तं स्पृष्ट्वान्योनदुष्येत सर्वद्रव्येष्वयं विधिः ॥ अशुचि संस्पृशेद्यस्तु एक ए
 स्पृष्टस्पर्शिनस्तत्स्पर्शिनश्चाचमनं पूर्वोक्तम् ॥ यमः ॥ आतुरस्नानसंप्राप्तौ दशकृत्वस्वनातु
 रः ॥ स्नात्वा स्नात्वा स्पृशेत् क्षिप्रं ततः शुद्ध्येत् स आतुरः ॥ पाराशरः ॥ अस्तंगते यदा सूर्ये चांडा
 लं पतितां स्त्रियम् ॥ सैतिकां स्पृशतश्चैव कथं शुद्धिर्विधीयते ॥ जातवेदः सुवर्णे च सोममार्गे त
 थैव च ॥ ब्राह्मणानुमते च वहङ्गस्नात्वा च शुद्ध्यति ॥ आचांतमनुगर्तैर्वानि शिस्नानं न विद्य
 ते ॥ स्नानमाचमनं प्रोक्तं दिवोद्धृतजलेन च ॥ जातवेदाः अग्निः सोममार्गे आकाशम् ब्रा
 ह्मणानुमते स्नात्वाऽऽद्यादिकं स्पृष्ट्वा शुद्ध्यतीत्यर्थः ॥ आचांतमाचमनं अनुगर्तजलाशयम्

प्रविश्यनिशीत्युभयत्रयोज्यम् ॥ शंखः ॥ नित्यं नैमित्तिकैश्चैव क्रियांगं मलकर्षणम् ॥ ती
 र्थभावेऽपि कर्त्तव्यमुष्णोदकपरोदकैः ॥ नित्यं प्रातःस्नानपरं नैमित्तिकं चांडालादिस्पर्श
 निमित्तं क्रियांगं जपादिकर्माधिकारहेतुः मलकर्षणमभ्यंगपूर्वकं ज्योतिःशास्त्रोक्तपुण्य
 स्नानादिकाम्यं ॥ नद्याद्याधारकफलार्थं क्रियास्नानं चादाय शंखेन षोढास्नानमुक्तं अत्र
 क्रियास्नानएव तेन धर्माविहिताः ॥ प्रातःस्नाने यथाहनितथा प्रातरित्यतिदेशाद्धर्मा अह
 रहःस्नाने कात्यायनेनोक्ताः ॥ स्नानानंतराणि निमज्जनमात्ररूपाणि धर्मसंबन्धे प्रमाणाभा
 वात् ॥ नचातिदेशः सर्वेषां सधर्मकृत्ये विशेषोद्देशेन धर्मविधिवैफल्यात् ॥ नच गुणफले विशेष
 स्तदभावात् ॥ अपिच नैमित्तिके धर्माभाव उक्त एव ॥ काम्यपुष्यस्नानादिमलापकर्षणयो
 स्तुलौकिकयोर्नालौकिककर्मांगमिति दक्षसूत्रे साधितत्वात् ॥ किं कांगसंबन्धः ॥ क्रियांग
 स्नानेऽप्यङ्गिरेव शुद्धयभिधानाद्धर्माभावः ॥ अतएव हेतुं तं प्रयुक्ते निमज्जनमात्रेऽपि क्रिया
 स्नानस्य पृथगनुष्ठानं ॥ हरिहरोऽपि क्रियास्नानप्रातःस्नानयोरेव धर्मानाह ॥ क्रियास्नानं

किंविदंफलार्थतयाकथितमप्यहरहःस्नानादभिन्नं तत्रापिपापक्षयरूपस्यसत्त्वादिति
भट्टनयेनविशेषमाह ॥ एवंस्नानानुकल्पेपिश्रुतमात्रमनुष्ठेयं ॥ स्नानानुकल्पमाहयोगि
याज्ञवल्क्यः ॥ कालदोषादसामर्थ्यान्नशक्नोति यदाह्यसौ ॥ तदास्मृत्वाऋषिभ्यस्तुमंत्रै
र्दृष्टुमार्जनम् ॥ शन्न आपस्तुद्रुपदा आपोहिष्ठाघमर्षणम् ॥ एतैश्चतुर्भिर्मंत्रैस्तुमंत्रस्ना
नमुदाहनं ॥ कालदोषोऽतिवृद्ध्यादिः ॥ तेनरोगहीनोप्यतिवृद्ध्यादौस्नानजनयितव्यरो
गसंभावनायामाह्वंस्नानंनकुर्यात् ॥ असामर्थ्यमुत्पन्नरोगलम् ॥ अप्रायत्येसमुत्पन्ने
स्नानमेवसमाचरेत् ॥ स्नानमेवेतिवारुणस्नानपरम् ॥ जाबालिः ॥ अशिरस्कंभवेत्स्नानं
स्नानाशक्तौतुकर्मिणां ॥ आर्द्धेणवाससावापिमार्जनंदैहिकंविदुः ॥ हारीतः ॥ आग्नेयंभ
स्मनास्नानमर्द्धिवोरुणमुच्यते ॥ आपोहिष्ठेतिचब्राह्मंवायव्यंगोरजःस्मृतं ॥ यत्तुसातपव
र्द्धेणस्नानंदिव्यमिहोच्यते ॥ एतैस्तुमंत्रतः स्नात्वातीर्थानांफलमाप्नुयात् ॥ मंत्रतइतिन
िचस्वपिस्नानेषुमंत्रविधायकं ॥ ब्राह्मवारुणयोर्मंत्रस्यप्राप्तत्वात् ॥ किंतुतदनुवादकमेवफ

लसंबंधपरत्वात् ॥ अत्रयोगियाज्ञवल्क्येनमृदालंभस्तुपार्थिवमितिमानसंविष्णुचिंतन
मितिचरनानद्वयमाधिकमुक्तं ॥ कात्यायनः ॥ अथातो नित्यस्नानंनद्यादौ।मृद्गोमयकुशति
लसुमनसआहृत्योदकांतगलाशुचौदेशेप्रतिष्ठाप्यप्रक्षाल्यपाणिपादं कुशोपग्रहोवद्वशि
खीयज्ञोपवीत्याचम्य उरुह्मीतितोयमामंत्र्यावर्तयेद्येतेशतमिति सुमित्रियानइत्ययोज
लिमादाय दुर्मित्रियाइतिद्वेष्यंप्रतिनिषिंचेत्कटिं वस्त्यूरुजंघे चरणौ करौमृदा त्रिस्त्रिःप्र
क्षाल्याचम्य नमस्योदकमालभेदंगानि मृदेदंविष्णुरितिसूर्याभिमुखो निमज्जेदापोअ
स्मानितिस्नालोदिदाभ्यइत्युन्मज्ज्योन्मज्ज्याचम्यगोमयेनविलिपेन्मानस्तोकइति ततो
भिषिंचेदिमंमेवरुणइति चतसृभिर्मापउदुत्तमंमुंचंत्ववभृथेत्यंते चैतन्निमज्ज्योन्मज्ज्याचम्य
दूर्भैःपावयेदापोहिष्ठेति तिसृभिरिदमापोहविष्मतीर्देवीरापइति द्वाभ्यामापोदेवादुपदा
दिवशन्नोदेवीरपांरसमपोदेवीपुनंतुमेति नवभिश्चित्पतिर्मेत्योकारेणव्याहृतिभिर्गोय
त्र्यादावंतेचांस्तर्जलेऽधमर्षणंत्रिरावर्तयेद्दुपदांवा आयंगौरितिवातृचं प्राणायामंवा स

शिरओमितिवाविष्णोर्वोस्मरणं ॥ अथेतितृतीयभागानंतर्द्यर्थं ॥ यतः स्नानेनकर्माधि-
कारःअतो नित्यमहरहःस्नानंकर्तव्यमित्यर्थः ॥ यदाहविष्णुः ॥ स्नातोऽधिकारीभवतिदे-
वेपित्र्यैचकर्मणि ॥ पवित्राणां तथाजप्येदानेचविधिदर्शितो नन्वहरहःस्नानस्य नित्यत्वब-
लादेवकर्तव्यतासिद्धौ अतइति हेत्वभिधानंव्यर्थं ॥ मैवं प्रासंगिककर्माधिकारसिद्धिरित्ये-
वंपरत्वात् ॥ नचनित्यस्नानंप्रातःस्नानं अस्नातोहिपुमान्नाहो जप्याग्निहवनादिषु ॥ प्रा-
तःस्नानंतदर्थं तु नित्यस्नानमुदाहृतमितिशंखस्मरणादिति वाच्यं ॥ स्नानोत्तरं कात्यायने
नमध्याह्नकृत्यस्याभिधानात् ॥ अतएवकामधेन्वादौचतुर्थभागकृत्ये लिखितं ॥ मृदादौ ऋ-
ष्यंतरोक्तविशेषः प्रयोगादेवाधिगंतव्यः ॥ अत्रयोगियाज्ञवल्क्येन त्रिधास्थापितमृद्गोम-
याभ्यां मध्यमाधमोत्तमांगप्रक्षालनमुक्तं तत्कात्यायनसूत्रविरोधान्नग्राह्यं ॥ एवमन्यदप्य-
धिकमत्रकल्पोक्तं त्यक्तव्यं ॥ आचमननिमित्तपाते तु न सौत्रक्रमविरोधइति दर्शितं शिष्टाको-
पे ॥ कुशोपग्रहः कुशहस्तः उपगृह्यतेऽनेनेत्युपग्रहो हस्तः ॥ यज्ञोपवीतीति पुरुषार्थविधिप्रा-

चेत् ॥ ततः कटिबस्त्यूरुजंघेचरणौ करौ प्रत्येकं मृतोयाभ्यां त्रिस्त्रिः प्रक्षाल्य एकं पादं जले
 उपरंचस्थले निधायाचमेत् ॥ तत उदकं नमस्कृत्य ॐ इदं विष्णुर्विवचक्रमेत्रे धानिदधे पदं ॥
 समूढमस्य पाशसुरे इति मृत्तिकायां गानि संस्पृश्य नाभिमात्रं जलं प्रविश्य ॐ आपो अस्मा
 न्मातरः शुं धयंतु घृतेन नो घृतप्वः पुनंतु ॥ विश्वं हरिप्रप्रवहंति देवीरिति मंत्रेण सूक्त्या
 भिमखौ निमज्जेत् ॥ ततः स्नात्वा ॐ उदिदाभ्यः शुचिरापूत एमि इति निमज्ज्योन्मज्ज्याचम्य
 ॐ मानस्तोके तनये मान आयुषि मानो गोषु मानो अश्वेषु रीरिषः ॥ मानो वीरानुद्रुभा मितो
 व्वधीर्हविष्मंतः सदमित्वाहवामहे इति मंत्रेण गोमये नांगानि विलिंपयेत् ॥ ततः ॐ इमं मे व
 रुण श्रुधीह वमद्याचमृडय ॥ त्वामवस्युराचके ॥ ॐ तत्त्वाया मि ब्रह्मणा व्वंदमानस्तदाशा
 स्तेयजमानो हविर्भिः ॥ अहेडमानो व्वरुणे हबो ध्युरुशस्समान आयुः प्रमोषीः ॥ ॐ त्व
 न्नो अग्ने व्वरुणस्य विद्वान्देवस्य हेडो अवयासि सीष्ठाः ॥ यजिष्ठो व्वह्नि तमः शोशुचानो वि
 श्वा द्वेष्ठासि प्रमुमुग्ध्यस्मत् ॥ ॐ स तन्नो अग्ने व्वमो भवोतीने दिष्ठो अस्या उषसा व्व्युष्टो ॥

तेयज्ञोपवीतिवेयज्ञोपवीतोतिद्वितीयवस्त्रधारणार्थमिति कात्यायनभाष्यं तदयुक्तं परि
 संख्यापतेः ॥ तस्मात्क्रत्वर्थश्चवर्णप्रकरणात् ॥ तेन देवादिनष्टेपि यज्ञोपवीतेतदुत्पाद्य
 रूपा नमिति सिद्ध्यति ॥ एवमनियतकेशवेशाः सर्वेषामुक्तदोखावर्जनमिति निषेधात्पुरुषा
 धृतः शिखाबंधनलाभे बद्धशिखीतिकत्वंगतालाभार्थं ॥ द्वेष्यंप्रातिनिषिंचेत् द्वेष्यंबुद्धिस्थी
 द्यादाविच्युपक्रम्यसूर्याभिमुरवइत्यभिधानात्तनद्यांस्त्रवत्सुचस्नायात्प्रतिस्त्रोतः स्थितो द्वि
 जइति नरसिंहपुराणे विध्यांतरे रूपावेति श्रवणात् पुनर्निमज्जनं निमज्जोन्मज्ज्येति चाऽपर
 मिति मज्जनत्रयासिद्धिः ॥ आभिषिंचेत् हस्तेन शिरसि जलं क्षिपेत् अंतैवैतद्वक्ष्यमाणमार्ज
 नातिपेडकमंत्रकरणाभिषेककर्मकुट्यादित्यर्थः तथैव प्रकृतत्वात् ॥ नत्वेतन्मंत्रजातं वक्ष्य
 माणमार्जनं तिमार्जन एवोक्तिकल्पना ॥ तत्राभिषेको मार्जनं च प्रत्युचमेवेति लिङ्गात् ॥ चत
 सृभिस्ति सृभिरित्यादित्वनोक्तवप्राप्त्यर्थमवर्जनतुमिलितवनिर्योगार्थमपि ॥ इभैरिति बहुत्व

* * * * *

* * * * *

अवयध्वनोव्वरुण॥ रराणोव्वीहिमृडीक॥ सुहवोनएधि ॥ ॐ मापोमौपधीहि॥ सीद्धांभो
 धांभोरानंस्ततोव्वरुणनोमुञ्च यदाहुरद्भयाइतिव्वरुणेतिशपामहेततोव्वरुणनोमुञ्च ॥
 ॐ उदुत्तमंवरुणपाशमस्मदवाधमंविमध्यम॥ अथाव्वयमादित्यव्रतेतवाना
 गसोअदितयेस्याम ॥ ॐ मुञ्चन्तुमाशपथ्यादथोव्वरुण्यादुत ॥ अथोयमस्यपङ्कशा
 त्सर्वस्माद्वेवकिलिबषात् ॥ ॐ अवभृथानिचुपुणनिचेरुरासिनिचुम्पुणः ॥ अवदेवैद्वेवकृत
 मेनोयासिषमवमत्थैर्मत्थकृतम्पुरुरावणेदिवरिपस्पाहि ॥ इत्यष्टाभिर्भैरैहस्तेनप्रत्येकंशि
 रसिजलम्प्राक्षिपेत् ॥ ततोवहतजलेप्रवाहाभिमुखःस्थिरःसूर्याभिमुखोमौनीशरवच्चिर्नि
 मजेत् ततआचम्य ॐ कारव्याहतिगायत्रीभिरापोहिष्ठेत्यादितिसृभिः ॥ ॐ इदमापः
 प्रवाहतावद्यञ्चमलञ्चयत् ॥ यच्चाभिदुद्रोहान्तंयच्चशेषेअभीरुणम् ॥ आपोमातस्मादे
 नसःपवमानश्चमुञ्चतु ॐ हविष्मतीरिमा आपोहविष्मँआविवासति॥ हविष्मान्देवोअ
 ध्वरोहविष्मँअस्तुसूर्यः ॥ ओंदिवीरापोअपान्नपाद्योवऊर्भिर्हविष्यइंद्रियावान्मदितमः

॥ तन्देवैभ्यो देवत्रादत्तशुक्रपेभ्यो येषां भागस्थस्वाहा ॥ ॐ कार्ष्णिरासिसमुद्रस्य त्वाक्षित्या
 उन्नयामि ॥ समापो अद्भिर्गमतसमोषधीभिरोषधीः ॥ ॐ अपो देवामधुमतीरगृभ्ण
 नूर्जस्वतीराजस्वश्चितानाः ॥ याभिर्मित्रावरुणावभ्यषिचन्याभिरिन्द्रमनयन्नत्यरातीः ॥
 ॐ द्रुपदादिवसमुचानः स्विन्नः स्नातो मलादिव ॥ पृतं पवित्रेणेवाज्यमापः शुन्धन्तु मेन
 सः ॥ ॐ शन्नो देवीरभिष्टय आपो भवन्तु पीतये ॥ शंयोरभिस्त्रवन्तु नः ॥ ॐ अपा रसमु
 द्रयस सूर्ये सन्तः स माहितम् ॥ अपा रसस्य योरसस्तं वो गृह्णाम्युत्तमम् ॥ ओं अपो दे
 वीरुपसृजमधुमतीरयक्ष्माय प्रजाभ्यः ॥ तासामास्थानादुज्जिहतामोषधयः सुपिप्पलाः
 ॥ ॐ पुनन्तु मापितरः सोम्यासः पुनन्तु मापितामहाः पुनन्तु प्रपितामहाः ॥ पवित्रेण श
 तायुषा ॥ पुनन्तु मापितामहाः ॥ पुनन्तु प्रपितामहाः ॥ पवित्रेण शतायुषा ॥ विश्वमायुर्व्य
 श्रवै ॥ ओं अग्न आयूषि पवस आसुवोर्जमिषञ्चनः ॥ आरेबाधस्वदुष्टुनाम् ॥ ॐ पुन
 न्तु मादेव जनाः पुनन्तु मनसा धियः ॥ पुनन्तु विश्वाभूतानि जातवेदः पुनीहि मा ॥ ॐ पवि

त्रेणपुनीहिमाशुक्रेणदेवदीद्यत् ॥ अग्नेकृत्वाक्रतुरनु ॥ ॐ यत्तेपवित्रमर्चिष्यन्नेविवततमं
न्तरा ॥ ब्रह्मतेनपुनातुमा ॥ ॐ पवमानःसोअधनः पवित्रेणविचर्षणिः ॥ यःपोतास
पुनातुमा ॥ ॐ उभाभ्यादेवसवितः पवित्रेणसवेनच ॥ मांपुनीहिविवश्वतः ॥ ॐ वै
श्वदेवीपुनतीदेव्यागाद्यस्यामिमावक्चस्तन्वोव्वीतष्टाः ॥ तयामदन्तःसाधमादेषुवय
स्यामपतयोरधीणाम् ॥ ओंचित्पतिर्मापुनातुवाक्पतिर्मापुनातुदेवोमासवितापुनालछि
द्रेणपवित्रेणसूर्यस्यरश्मिभिः ॥ तस्यतेपवित्रपतेपवित्रपतस्ययत्कामःपुनेतच्छेकेयमि
तिप्रत्येकमन्त्रैः पुनरोंकारव्याहृतिगायत्रीभिः कुशत्रयेणमार्जनंकुर्यात् ॥ ततःपूर्ववत्
इममेववरुणइत्यादिमंत्रैः शिरसिजलंनिक्षिपेत् ॥ ततःऋज्यादिकंस्मृत्यामग्नौ ऽघमर्षण
म् द्रुपदांवाआयंगौरितिवा ऋचंत्रिरावर्त्तयेत् ॥ वक्ष्यमाणमन्त्रैस्त्रिरावृत्तप्राणायामंवा
कुर्यात् ओंकारंवात्रिरावर्त्तयेत् विष्णुंवास्मरेत् ॥ योगियाज्ञवल्क्यः ॥ आचान्तःपुन
राचामेन्मंत्रवस्तानभोजने ॥ मन्त्रमाह ॥ द्रुपदांवात्रिरावर्त्यथाचैवाघमर्षणम् ॥ गा

यत्त्रीवात्रिरावर्त्यमहाव्याहृतिभिस्तथा ॥ सोपांशुप्रणवेनापि आपःपीता अघापहाः ॥
 ॥ एतच्चाचमनं मज्जनानन्तरं मार्जनात्प्राक् ॥ आचम्याह्वाव्यचात्मानं त्रिरायम्यशनैरसू-
 न् ॥ अथोपतिष्ठेदादित्यमित्यग्रे आह्वाव्येत्यनेन मार्जनाभिधानात् ॥ यदि स्नानापनेयम-
 प्रायस्यं स्यात्तदोक्तस्नानविधेः प्राञ्जलस्नानं कर्तव्यम् ॥ यदाह ॥ तूष्णीमेवावगाहेतय-
 दि स्यादशुचिर्नरः ॥ आचम्यचपुनः पश्चात्स्नानं विधिवदाचरेदिति ॥ अथ पद्मपुराणी-
 यस्नानविधिः ॥ तत्र पद्मपुराणम् ॥ नैर्मल्यं भावशुद्धिश्च विना स्नानं न जायते ॥ तस्मा-
 न्मनो विशुद्ध्यर्थं स्नानमादौ विधीयते ॥ अनुद्धृतैरुद्धृतैर्वाजलैः स्नानं समाचरेत् ॥ तीर्थं प्र-
 कल्पयेद्विद्वान्मूलमन्त्रेण मन्त्रवित् ॥ ओं नमो नारायणायैति मूलमन्त्र उदाहृतः ॥ दर्भपा-
 णिस्तु विधिना ह्याचान्तः प्रयतः शुचिः ॥ चतुर्हस्तसमायुक्तं चतुरस्रं समन्ततः ॥ प्रकल्प्या-
 वाहयेद्गङ्गामेभिर्मन्त्रैर्विचक्षणः ॥ ॐ विष्णोः पादप्रसूतासि वैष्णवी विष्णुपूजिता ॥ पा-
 हिनस्त्वेन सस्तस्मादाजन्ममरणांतकात् ॥ तिस्रः कोट्योर्धकोटी च तीर्थानां वायुरब्रवी-

त॥ दिविभुव्यंतरिक्षेचतानितेसंतिजाह्लवि ॥ नंदिनीत्येवतेनामदेवेषुनलिनीतिच ॥ वृंदा
पृथ्वीचसुभगाविश्वकायाशिवासिता ॥ विद्याधरीसुप्रसन्नातथालोकप्रसाधनी ॥ क्षे
म्याचजाह्लवीचैवशांताशांतिप्रदायिनी ॥ एतानिपुण्यनामानिस्नानकालेप्रकीर्तयेत् ॥
भवेत्सन्निहितातस्यगंगात्रिपथगामिनी ॥ सप्तवाराभिजस्तेनकरसंपुटयोजितं ॥ मूर्ध्नि कु
र्याज्जलंभूयस्त्रिचतुःपंचसप्तवा ॥ स्नानंकुर्यान्मृदातद्वदामंत्र्यचविधानतः ॥ अश्वक्रांतेरथ
क्रांतिविष्णुक्रांतिवसुंधरे ॥ ॥ मृत्तिकेहरमेपापंयन्मयादुष्कृतंकृतम् ॥ उद्धृतासिवराहेणकृ
ष्णेनशतबाहुना ॥ आरुह्यममगात्राणिसर्वपापंव्यपोहय ॥ नमस्तेसर्वलोकानांप्रभवारि
णिसुव्रते ॥ आदौसंध्यातर्पणादीनामितिशेषः॥सप्तवाराभिजस्तेनपूर्वोक्तमूलमंत्रेणएकव
चननिर्देशात् ॥ मूलमंत्रत्वेननिर्देशस्यसार्थकत्वाच्च ॥ नत्वेभिर्मंत्रैरित्युपक्रम्यकथितानामं
त्राणांग्राहकइतिभ्रमःकार्यः॥स्नानंकुर्यादितिअग्रिममंत्रेणमृदमामंत्र्यतयागात्राण्यालि
प्यमज्जनंकुर्यादित्यर्थः॥अयंचस्नानविधिःसर्वशाखिसाधारणःसर्ववर्णसाधारणश्चसंको

आ.

२७

चेप्रमाणाभावात्पुराणोक्तश्रवणेसर्वाधिकारश्रवणाच्च अनधीतवेदं प्रतिचायमेवस्नानविधिः प्रशस्तः ॥ वेदमंत्रशून्यत्वात् ॥ विष्णुः स्नातएवसोष्णीषिधौतवाससीबिभृयात् उष्णीषधारणं शिरोजलप्रच्यवार्थमाचमनात्प्राक् ॥ पराशरः स्नात्वानिवस्यवासोऽन्यज्जघे प्रक्षालयेन्मृदा ॥ अपवित्रीकृतैवतुकौपीनच्युतवारिणा ॥ कौपीनमधोवस्त्रं ॥ योगियाज्ञवल्क्यः ॥ स्नात्वैवंवाससीधौतेऽश्लिष्टे परिधाय च ॥ प्रक्षालयोरूमृदाद्भिश्चहस्तौ प्रक्षाल्यैवैतथा ॥ अभावेधौतवस्त्रस्य शाणक्षौमाविकानि च ॥ कुतपयोगपट्टं च द्विवासायेनैव भवेत् ॥ कुतपोनेपालकंबलः ॥ जाबालिः ॥ नार्द्रमेकचवसनं परिदध्यात्कथंचन ॥ अत्र सदातननिषेधबलात्पुरुषार्थता ॥ नरसिंहपुराणे ॥ नरकमुल्बणं वीसोननीलं च प्रशस्यते ॥ मलाकं च दशाहीनं वर्जयेदंबरंबुधः ॥ ततः प्रक्षालयेत्पादौ मृतोयेन विचक्षणः ॥ उल्बणं व्यक्तं एतच्च रक्तविशेषणं तेनात्यंतरक्तमित्यर्थः ॥ उल्बणमंचलमितिकेचित् ॥ अत्र हारीतः ॥ नवासोविधुनुयान्नोत्तरीयविपर्यासं कुर्यात् ॥ विष्णुः ॥ स्नातः शिरोनाबधुनेत्

नांगेभ्यस्तोयमुद्धरेत् नतैलवशेस्पृशेत् नाप्रक्षालितपूर्वधृतंवावासोविभृयात् नम्लेच्छा
 त्यजपतितैः सहसंभाषणंकुर्यात् ॥ तैलंचवशाचतैलवशे ॥ मार्कण्डेयपुराणे ॥ संप्रमृज्या
 न्नचस्नानोगात्राण्यंबरपाणिना ॥ अंबरंस्नानवस्त्रं नस्नानशाठ्येतिविष्णुपुराणपाठात्
 ॥ एवंचेनस्नानात्वागात्रमवमृज्यादितिहारीतोपिस्नानशाठ्यापाणिनाचविशेषणीयः ॥ एवं
 चसमर्थप्रतिमार्जनमात्राभावोऽसमर्थप्रतिपाणिशाटीमार्जनाभावइतिहरिहरोक्तमश्रद्धे
 यं ॥ सांख्यायनगृह्यं ॥ आप्लुत्याव्युदकोन्यद्ब्रह्ममाच्छादयेत् ॥ अव्युदकोऽनुद्धृतोदकः ॥
 एषोपिपाणिवस्त्राभ्यामुद्धरणेनिषेधःकुलविशेषनियतोवागृह्योक्तत्वात् ॥ अत्रशंखः ॥ उद
 कंस्थाप्रदानाद्विस्नानशाटीनपीडयेत् ॥ अत्रविष्णुः ॥ याम्यंहियातनादुःखंनित्यस्नानी
 नपश्यति ॥ नित्यस्नानेनपूयंतेयेपिपापकृतोनराः ॥ योगियाज्ञवल्क्यः ॥ अगम्याग
 मनांस्तेयात्पापेष्वभ्यश्चप्रतिग्रहात् ॥ रहस्याचरितात्पापान्मुच्यतेस्नानमाचरन् ॥ पापे
 भ्यः पतितादिभ्यः ॥ छंदोगपरिशिष्टे ॥ संध्यालोपस्यचाकर्तोस्नानशीलश्चयः सदा ॥

तदोषानोपसर्पतिगरुत्मन्तमिवोरगाः ॥ अथसन्ध्योपासनम् ॥ तत्रछन्दोगपरिशिष्टे ॥
 ॥ अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि संध्योपासनिकं विधिं ॥ अनर्हः कर्मणां विप्रः सन्ध्याहीनो यतः स्मृतः ॥
 संध्येति वक्ष्यमाणप्राणायामादिकर्मनाम उपासनं सेवनमनुष्ठानमिति यावत् ॥ आ
 ह्मणोपासिता संध्या विष्णुना शङ्करेण च ॥ कस्तानोपासयेद्देवीं सिद्धिकामो द्विजोत्तम इति
 योगियाज्ञा वल्क्येन देवीत्वेन कीर्तनात् सन्ध्यारूपाया देवताया वक्ष्यमाणप्राणायामादिनो
 पासनमाराधनं सन्ध्योपासनं ॥ सिद्धिर त्वमोक्षः ॥ अनर्हः कर्मणामित्यादिना सन्ध्योत्तरक
 मणि कृतसन्ध्यस्याधिकार इत्युक्तम् ॥ अथवा ॥ चिरन्तनसन्ध्यात्यागिनः पतितस्येव द्वि
 जातिकर्मानधिकारः ॥ नानुतिष्ठति यः पूर्वनोपास्तेयश्च पश्चिमाम् ॥ स शूद्रवद्बहिः कार्यः
 सर्वस्माद्विजकर्मण इति मनुदर्शनात् ॥ विष्णुपुराणे ॥ सर्वकालमुपस्थानं सन्ध्योः पार्थि
 वेष्यते ॥ अन्यत्र सूतकाशौ च विभ्रमातुरभीतितः ॥ विभ्रमश्चित्तविक्षेपः मेघादिनाका

लाज्ञानमित्यन्ये ॥ यद्यप्यत्र मध्याह्नसंध्यानोक्ता तथापि एतत्सन्ध्यात्रयम् प्रोक्तम् ब्राह्म
ण्यं यदधिष्ठितम् ॥ यस्य नास्त्यादरस्तत्र न स ब्राह्मण उच्यते इति छन्दोगपरिशिष्टात् ॥
संध्यात्रयंतु कर्त्तव्यं द्विजेनात्मविदासदेतियोगियाज्ञवल्क्यास्त्रसापिबोद्धव्या ॥ एतेन सं
ध्यात्रये नित्याधिकारो दर्शितः पापक्षयकामाधिकारोऽप्यत्र यदाह याज्ञवल्क्यः ॥ दिवा वा
यदि वारात्रौ यदज्ञानकृतं भवेत् ॥ त्रिकालसंध्याकरणत्तत्सर्वं च प्रणश्यति ॥ सततं संध्या
निष्णातस्य फलांतरमप्याह यमः ॥ संध्यामुपासते ये तु सततं शंसितव्रताः ॥ विधूतपापा
स्ते यांति ब्रह्मलोकं सनातनं ॥ संध्याद्वये प्रत्येकमपि पापक्षयमाह मनुः ॥ पूर्वोऽसंध्यां जपं
स्तिष्ठन्नैशमेनो व्यपोहति ॥ पश्चिमांतु समासीनो मलं हंति दिवा कृतं ॥ नन्वेवं केवलमध्याह्न
संध्यायां किंप्रमाणं मैवं उत्तीर्य द्यौते वाससी परिधाय मृदोरूकरौ प्रक्षाल्या च मयत्रिरायम्या
सूनित्यादिना कात्यायनेन मध्याह्नस्नानोत्तरं नरसिंहपुराणादौ चेक वलाया अपि वक्ष्यमा
णत्वात् ॥ एवं च संध्यात्रये प्रत्येकमपि कर्त्तव्यताया दर्शितत्वादेकसंध्यालोपे अपरापिनकर्त्त

व्यामिलितगोचरत्वादधिकारस्येतिदुर्मतिः ॥ देशमाहतुः शंखलिखितौ ॥ सत्रतीर्वाहिः
 संध्यामुपासीत ॥ सत्रतीर्ब्रह्मचारी व्रतयुक्ताध्ययनशीलत्वात् ॥ बहिर्गोमात् नैनं ग्रामेभिनि
 म्लोचेत्सूर्यो नाभ्युदियात्क्वचिदिति मनुदर्शनात् ॥ एनं ब्रह्मचारिणमभिनिम्लोचेत् अ
 स्तं यायात् ॥ गुणफलमाह शातातपः ॥ अनृतं मद्यगंधं च दिवामैथुनमेव च ॥ पुनाति वृषलस्या
 न्नं बहिः संध्याह्युपासीत ॥ गृहेषु प्राकृती संध्या गोष्ठे शतगुणा स्मृता ॥ नदीषु शतसाहस्री ह्य
 नंता शिवसन्निधौ ॥ प्राकृती एकगुणा ॥ व्यासः ॥ बहिः संध्या दशगुणा गोष्ठे त्रस्रवणादिषु ॥
 खाततीर्थे शतगुणा साहस्री जाह्नवीजले ॥ संध्या कालपरिमाणमाह योगियाज्ञवल्क्यः ॥
 ज्हास वृद्धी हि सततं दिवसानां यथाक्रमं संध्यामूहूर्तमात्रं तु ह्रासे वृद्धौ च सा समा ॥ सर्वर्तुषु प्रा
 तः संध्या सायं संध्या च दंडद्वयमेव भवतीति ॥ यथा ॥ संधौ संध्यामुपासीत नास्तगे नोद्वेगो
 ॥ संधाविति पूर्वविधानात् ॥ नास्तग इति संधिरूपमुहूर्तादुर्ध्वनिषेधानुवादकंसति संभवे
 सादित्यामारभेदित्येव परं वा ॥ उपक्रमकालमाह संवत्तः ॥ प्रातः संध्यां सनक्षत्रामुपासीत

यथाविधि ॥ सादित्यां पश्चिमां संध्यामर्धोस्तमितभास्करां ॥ आदित्यपदमस्तमयप्राच्य
 पूर्णबिंबपरं ॥ समाप्तिकालमाहयाज्ञवल्क्यः ॥ जपन्नासीतसावित्रीप्रत्यगातारकोदया
 त् ॥ संध्यां प्राक्प्रातरेवं हितिष्ठे दासूर्यदर्शनात् ॥ प्रत्यक्पश्चिमाभिमुखः प्राक्पूर्वाभिमु
 खः आसीतेति सायं जपे आसीनतार्थम् तिष्ठेदिति प्रातर्जप ऊर्ध्वत्वार्यम् मध्याह्नसंध्याज
 पेप्यूर्ध्वतैव ॥ तिष्ठेदुदयनात्पूर्वमध्यमामपिशक्तिः इति छंदोगपरिशिष्टात् ॥ स्नानोत्तरत्वं
 मध्याह्नसंध्यायाः प्रागेवोक्तं ॥ मनुः ॥ ऋषयो दीर्घसंध्यत्वा दीर्घमायुरवाप्नुयुः ॥ प्रज्ञायशश्च
 कीर्तिचब्रह्मवर्चसमेव च ॥ दीर्घसंध्यत्वं प्रातरुदयावधि सायं च नक्षत्रावधि जपेत् ॥ एतच्च
 गुणफलमिति ॥ वाक्यांतरेपि सूर्यनक्षत्रयोरेवावधित्वं तत्फलार्थमेकमूलत्वानुरोधेन ॥ अ
 थवा सूर्यनक्षत्रयोः प्राक्कालोपिनित्यजपांगतया बोध्यते ॥ न तु तत्कालस्य सावित्रीजपेना
 भिव्याप्तिरित्यत्रापि तात्पर्यं ॥ उभयपक्षेऽपि कामनाविरहे विहितदशादिसंख्यादरः ॥ का
 मिनस्तु दीर्घसंध्यात्व एव श्रवणाज्जपेन कालव्याप्तावेव तात्पर्यं ॥ अत्र च जपदीर्घत्वेन दीर्घसं

ध्याभिधानात् जपेन संध्याकर्म समाप्तिरिति मंतव्यं ॥ उभे संध्ये जपञ्जप्यमुपासीत यथा वि-
धि इत्यादिना वाक्येषु सावित्रीजपस्य संध्यांतर्गमः स्फुटः ॥ एवमजपे प्रत्यवायश्रवणंतद-
भिप्रायमेव फलश्रुते तु सावित्रीजपः पृथगपीति ॥ अधमर्षणसूक्तस्यापोहिष्ठेति तु चस्य दु-
पदायाश्च ऋण्यादिकमुक्त्वा योगियाज्ञवल्क्यः एवं ज्ञात्वा तु मंत्राणां प्रयोगं वैद्विजोत्तमाः ॥
संध्यामुपासयेद्यद्वद्यथावत्तं निबोधत ॥ अत्राहुः ॥ सर्वेषामेव मंत्राणामादावृण्यादिकं रू-
त्वापश्चात्संध्याप्रयोगस्तदयुक्तं एवं ह्यंगभूतेन ऋण्यादिस्मरणेन सह सर्वेषामेव मंत्राणामा-
नन्तरे योगियाज्ञवल्क्येन कथितमिति कथनतत्पूर्वभावः किंच अधमर्षणसूक्तस्य ऋण्या-
दिकं प्रथममुक्तं तदेव प्रथमं स्यात् ॥ तस्माज्ज्ञात्वेति प्रयोगाद्बहिर्ज्ञानं प्रयोगकाले सौकर्यार्थं
अथवा ज्ञात्वोपासयेदिति प्रत्येकमभिसंबध्यते ॥ तेन तत्तन्मंत्रस्य ऋण्यादिकं तत्तन्मंत्रप्र-
योगात्प्राग् ज्ञातव्यमिति सिद्ध्यति ॥ प्रणवव्याहृति सावित्रीशिरसां च मिलितानामेव प्रा-

णायामेविनियोगइतितेषामिलितानामेवऋष्यादिकंस्मृत्वाप्राणायामः ॐ कारस्यश्वेत
 वर्णकथनंसावित्र्याश्चाग्निमुखकथनंस्तुतिर्विनियोगाभावात् ॥ आर्षेच्छंदोदैवतंचविनियो
 गस्तथैवच ॥ वेदितव्यंप्रयत्नेनब्राह्मणेनविशेषतः ॥ इत्यादिनानास्थानेषुचतुर्णामेवा
 भिधानात् ॥ अथऋष्यादिस्मरणेपाठिकक्रमोग्राह्यः ॥ स्थानान्तरेष्वप्यनैनैवक्रमेणऋष्या
 दिचतुष्ककथनम् ॥ एवंपञ्चविधयोगंजप्यकालेष्वनुस्मरेत् ॥ होमेचान्तर्जलेयोगेस्वाध्या
 येयाजनेतथेतिशतपथब्राह्मणांतर्भवेनपञ्चविविधं प्रकरणान्तरमधिकफलार्थेवा ॥ इदञ्चऋ
 ष्यादिस्मरणंयत्रमन्त्रेप्रामाणिकन्ततः प्राक्प्रयोगेएवकर्तव्यम् ॥ सन्ध्योपक्रमेव्यासः ॥
 स्मृतौत्वेकारञ्चगायत्रीनिबध्नीयाच्छिखान्ततः ॥ पुनराचम्यहृदयंनानाभिस्कधौचसंस्पृशेत् ॥
 यदितिस्मिन्कालेमुकशिखः स्यात्तदानेनमन्त्रेणशिखांबध्वाआचामेदित्यर्थः ॥ नतुसमंत्र
 कलार्थपूर्वबद्धापिशिखामोचनीयेतिभ्रमःकार्यः ॥ छन्दोगपरिशिष्टे ॥ सव्येपाणौकुशा
 न्कृत्वाकुर्यादाचमनक्रियाम् ॥ सव्यःसोपग्रहःकार्योदक्षिणःसपवित्रकः ॥ सोपग्रहःकु

शान्द्वेतिपूर्वोक्तकुशत्रयसमीपे अग्रिमकर्मोपयुक्ताः कुशाधर्तव्या इत्युक्तं तत्र कुशस्याकां
 क्षितत्वात् उपगृह्यत इत्युपग्रह इति व्युत्पत्तिः सम्भवाच्च ॥ अथ पवित्रं ॥ अनन्तर्गभिणंसा
 प्रचरणीयाः स्युः कुशादीर्घास्तु बर्हिषः ॥ दर्भाः पवित्रमित्युक्तमतः सन्ध्यादिकर्मणि ॥ अ
 ङ्गं न तु पवित्रलक्षणमेतत् पूर्वलक्षणबाधात् ॥ अत इत्यन्वयाद्वाक्यभेदापत्तेश्च ॥ अत्र चाच
 त्रभुक्तशेषन्तु वर्जयेदिति लघुहारीतदर्शनादन्यत्र जपोपयुक्तकुशत्रयधारणमपि दक्षिणक
 रे पवित्रधारणावसर एव कुर्वन्ति ॥ अविरोद्धञ्चेतत् ॥ लघुहारीतः ॥ दर्भहीना तु या सन्ध्याय
 ऐशान्यभिमुखो भूत्वा शुचिः प्रयतमानसः ॥ आचान्तः पुनराचामेहतमित्यभिमन्त्र्य च ॥

आन्तरं शुद्ध्यति ह्येवमन्नपानमलीकृतम् ॥ तथा ॥ पूर्वोऽसन्ध्यातुगायत्रीसावित्रीमध्यमा
 स्मृता ॥ याभवेत्पश्चिमासन्ध्यासांतुदेवीसरस्वती ॥ रक्ताभवति गायत्रीसावित्रीशुक्लव
 र्णिका ॥ कृष्णासरस्वतीज्ञेयासन्ध्यात्रयमुदाहृतम् ॥ कामधेन्वादौ श्वेताभवति गायत्रीसा
 वित्रीरक्तवर्णिकेति क्वचित्पाठः एतच्च सन्ध्यारूपकथनं ध्यानार्थं स्तुतिमात्रपरं वा ॥ गाय
 त्रीकालत्रयेऽपि शुक्लवर्णैर्वध्ययेति वक्ष्यते ॥ यासन्ध्यासाच गायत्रीत्रिधा भूत्वा व्यवस्थिते
 ति ॥ अभेदाभिधानं स्तुतिः ॥ पारमार्थिकेऽप्यभेदे जपोपक्रमे शुक्लाया एव ध्यानं ॥ बृहस्पतिः ॥
 बध्वासनं नियम्य स्वं स्मृत्वा ऋष्यादिकन्ततः ॥ सन्निमीलितहृद्भौनी प्राणायामान्समभ्य
 सेत् ॥ आसनं ॥ पद्ममूर्द्धासनं चापि तथा स्वस्तिकमिति वायुपुराणोक्तम् ॥ स्वमात्मानं नि
 यम्यासूनि ति पाठे प्राणायामपदं मन्त्रपरं ॥ अत्र छंदोगपरिशिष्टे ॥ रक्तंति वारिणात्मानं परि
 क्षिप्य समन्ततः ॥ रक्षाकार्येति शेषः अंतःशब्दस्यादावपिशक्तत्वात् शिष्टाचारानुरोधतः
 प्राणायामादावियं रक्षाकार्येत्यर्थः ॥ कामधेनौ नैतु प्राणायामानंतरमेवल्लिखितं ॥ शंखवसि

छांगिरोबुहस्पतिपैठिनसिबौधायनाः ॥ सव्याहतिंसप्रणवांगायत्रीशिरसासह ॥ त्रिःप
 ठेदायतप्राणः प्राणायामः सउच्यते ॥ व्याहृतं च छंदोगपरिशिष्टे ॥ भूराद्यास्तिस्त्रएवैता
 महाव्याहतयोऽव्ययाः ॥ महर्जनस्तपः सत्यंगायत्रीचशिरस्तथा ॥ आपोज्योतीरसोऽमृतं
 ब्रह्मभूर्भुवः स्वरोमिति शिरः ॥ प्रतिप्रतीकंप्रणवमुच्चारयेदंतंच शिरसः ॥ एता एतांसहाने
 नतथैभिर्दशभिः सह ॥ त्रिःपठेदायतप्राणः प्राणायामः सउच्यते ॥ प्रतिप्रतीकंसप्तव्या
 हतीनांगायत्र्याः शिरसश्चादवित्यर्थः ॥ एवं शिरंतप्राणवमादाय दश भवन्ति ॥ एताव्याहतीः
 एताङ्गायत्री अनेन शिरसा एभिः प्रणवैः आयतप्राणेनियतवातः ॥ नियमश्च पूरके आ
 दानमेव कुम्भके धारणमेव रेचके त्याग एवेत्येवं रूपः ॥ योगियाज्ञवल्क्यः ॥ पूरकरेचक
 कुम्भकैः प्राणायामस्त्रिलक्षणोज्ञेयः ॥ त्रिलक्षणस्त्रिविधः ॥ एतच्च योगियाज्ञवल्क्य एव पौ
 र्वापर्यपरामर्शद्वयकम् ॥ एवं च प्रत्येकमेव प्राणायामत्वात् प्रत्येकमेव त्रिरावृत्तौ मंत्रपाठः ए
 तावतैव प्राणायामत्रयसिद्धिरिति ॥ अतएव ततोऽतः शुद्ध्यति त्रिभि रित्युपसंहारः ॥ आदानं

रोधमुत्सर्गवायोस्त्रिःसमभ्यसेदितिव्यासोक्तो नवधाभ्यासः॥पक्षान्तरम्॥ त्रिविधं
 चिदिच्छन्ति तथैव नवधापरे इत्यनेनाप्यभिधानात्॥ तथाहि॥ नासिकाकृष्टउच्छ्वासो
 ध्मातः पूरक उच्यते॥ कुम्भकोनिश्चलश्वासो रिच्यमानस्तुरेचकः॥ नीलोत्पलदलश्यामं ना
 भिदेशे प्रतिष्ठितम्॥ चतुर्भुजं महात्मानं पूरकेणैव चिन्तयेत्॥ कुम्भकेन हृदि स्थानिध्याये
 च्चकमलासनम्॥ ब्रह्माणं रक्तगौराङ्गं चतुर्वक्त्रं पितामहम्॥ रेचकेनेश्वरन्ध्याये ह्रलाटस्थं
 मेहेश्वरम्॥ शुद्धरुफटिकसङ्काशं निर्मलम्पापनाशनम्॥ पूरकेणेत्यादौ तृतीया सप्तम्य
 र्थे कालोपलक्षणत्वात्॥ गौरसर्वाङ्गपाठे गौरपदं रक्तपरं नानार्थत्वात्॥ तथा च व्यासः॥ रक्त
 म्रजापतिं ध्यायेदिति॥ मात्राभेदान्मृदुमध्यमोत्तमत्वं योगिप्राणायामविषयं॥ संध्या
 प्राणायामकालस्य मन्त्रपाठेनैवावच्छेदात्॥ पूरकरेचककुम्भकैर्भिलित्वैकः प्राणायामः॥
 कुम्भकमात्र एव तु मन्त्रपाठ इत्याद्यसत्॥ पक्षनिरासविस्तरश्छन्दोगाह्निकेन संधेयः॥ योगि
 याज्ञवल्क्यः॥ प्राणस्य यमनं कृत्वा आचामेत्प्रयतोपि सन्॥ आतरं विद्यते यस्मात्तस्मादाच

मनंसृप्तं ॥ हेतुनिर्देशस्सर्वस्मिन्नेव प्राणायामे आचमनप्राप्त्यर्थः ॥ अत्र हलायुधनिबन्धे
तु प्रक्षालितपाणिपादोऽप आचम्य अग्निश्चमामन्युश्चेतिसायमपःपीत्वा सूर्यश्चमामन्यु
न प्रोक्षणात्प्राक्श्रुतम् ॥ तस्मात्प्राणायामान्तरमाचमने मंत्रसंबन्धे आचार एव प्रमाणं ॥
अत एव मध्याह्नेऽपि मंत्र इति केचित् ॥ प्रातः सूर्यश्चमेत्युक्ता सायमग्निश्चमेति च ॥ आपः पुनं
तु मध्याह्ने कुर्यादाचमनं तदतिराजाद्यलिखितं मैत्रायणीयगृह्यपरिशिष्टवचनं प्रमाणमा
हुः ॥ प्राणायामान्तरमापोहिष्ठेत्यादिना मार्जनमाह याज्ञवल्क्यः ॥ प्राणानायम्य संप्रो
क्ष्य त्वेनाब्दे वतेन तु इति ॥ विभागमाह व्यासः ॥ विप्रुषोष्ठौ क्षिपेन्मूर्द्धि अधो यस्य क्षया
यचेति ॥ प्रकारमाह छंदोगपरिशिष्टे ॥ शिरसो मार्जनं कुर्यात्कुशैः सोदका विंदुभिरिति ॥ य
नु योगियाज्ञवल्क्येन सार्द्धयर्चाधः प्रक्षिप्य सार्द्धयोर्ध्वं तु प्राक्षिपेदिति विभाग उक्तः स प्राची
न मार्जने ॥ एवं संमार्जनं कृत्वा बाह्यशुद्ध्यर्थं कारणम् ॥ अथाभ्यन्तरशुद्ध्यर्थं प्राणायामान्सम

भ्यसेदिति उपसंहारात् ॥ एतच्च संमार्जनं स्नाना सामर्थ्ये संध्यानुकूलशौचार्थमेव बाह्यशु
 द्ध्यर्थकारणमिति श्रवणात् ॥ अधिकफलार्थेवा ॥ अतएव बहुभिरननुष्ठानमनावश्यकत्वा
 त्कल्पांतरंचेति परिभाष्यं ॥ प्राणायामानंतरं मार्जनं संध्यांतर्गतमिति दर्शितमेव ॥ अयमपि
 संध्यामंत्रक्रमे ॥ प्राणायाममंत्रानंतरं मार्जनमंत्रमाह ॥ ॐ कारं व्याहृतीः सप्तगायत्रीं शिर
 सा सह ॥ आपो हिष्ठा ऋचस्तिस्त्रः सूक्तं चैवाघमर्षणमिति ॥ अत्र यद्यप्यापो हिष्ठा नंतरं मघ
 मर्षणमुक्तं तथापि मध्ये द्रुपदा बोद्धव्या ॥ सर्वत्र मार्जनं कर्म अल्लिगानामुदाहृतम् ॥ इत्य
 नंतरं द्रुपदा ऋष्यादिकमुक्त्वा अपः पुण्याः समादाय त्रिः पठेद्द्रुपदामृचम् ॥ तत्तेयं मूर्द्ध्नि विन्य
 स्य सर्वपापैः प्रमुच्यते इति द्रुपदा प्रयोगमुक्त्वा ॥ एवं ज्ञात्वा तं त्राणामित्यादिना संध्याभि
 धानात् ॥ एवं चोक्त एव द्रुपदा प्रयोगः संध्यायां ग्राह्यः ॥ प्रकारांतरं प्रमाणाभावात् ॥ अघ
 मर्षणप्रयोगस्तु छंदोगपरिशिष्टे दर्शितः ॥ करेणोद्धृत्य सलिलं घ्राणमासज्यतत्र च ॥ जपेद
 नायता सुर्वी त्रिः सकृद्वा घमर्षणमिति ॥ अनायता सुर्वेति विकल्पबलादायता सुरनायतासु

रपि आयतासुपक्षेसकृत् अनायतासुपक्षेत्रिरितिव्यवस्थितविकल्पः॥शंखः॥उपरुष्टत
तःपश्चान्मंत्रेणानेनधर्मतः॥अन्तश्चरसिभूतेषुगुहायांविश्वतोमुखः॥लंयज्ञस्त्वंवषट्कारआ
पोज्योतीरसोमृतमितिप्राणायामानंतरमाचमनविधानादायतासुपक्षेशंखोक्तवचनमुप
संहर्तव्यमितिकेचित् एतच्चाचमनंमार्जनानंतरंश्रुतमपिऋष्यंतरोक्ताघमर्षणानंतरमनु
ष्ठेयं॥शंखेनाप्येतदनंतरंसूर्यांजलिदानाभिधानादुपस्थानात्प्राक्॥छंदोगपरिशिष्टे॥उ
त्थायार्कंप्रतिप्रोहेत्रिकेणांजलिमंभसः॥प्रोहेतुक्षिपेत् त्रिकेण॥ प्रणवोभूर्भुवःस्वश्चगाय
त्रीचतुर्तीयकाइत्यनैनवप्रागुक्तेनांजलिमित्येकत्वस्यविवक्षितत्वादंजलित्रयदानमशु
द्धं॥ कात्यायनश्च॥ पुष्पाण्यंबुमिश्राण्यूर्ध्वंक्षिप्तोर्ध्वबाहुः सूर्यमुदीक्षेत उद्वयंतमउदुत्यं
चित्रंतच्चक्षुरितिगायत्र्याचयथाशक्तिजपरूपमुपस्थानं॥अत्रमध्याह्नसंध्यांजलौसजलपु
ष्पश्रवणात्॥विष्णुपुराणादौतोयमात्रश्रवणमुपलक्षणं॥प्रातःसायंविषयंवा तथाचैतत्ति
रीयश्रुतिः॥ब्रह्मवादिनः सूर्याभिमुखाःसंध्यायांगात्र्यभिर्मंत्रिताअपऊर्ध्वंमुल्लिख्यंति ता

एता आपोवज्रं भितास्तानि रक्षांसि मदैहारुणद्वीपे प्राक्षिपन्ति यत्प्रदक्षिणं प्रक्रामन्ति तेन
 पाप्मानमवधुन्वन्ति उद्यन्तमस्तं यातमादित्यमभिध्यायन् ब्राह्मणो विद्वान्सकलं भद्रमश्नुते
 इति ॥ तथा चोर्ध्वबाहुविधानात् ॥ तदसंसक्तपाष्णिर्वा एकपादार्धपादपि ॥ कुर्यात्कृतांजलि
 र्वापि ऊर्ध्वबाहुरथापि वा इति छंदोगपरिशिष्टीयमुपस्थाने कृतांजलित्वं सायंप्रातर्विषय
 मेव ॥ उदीक्षेते तिसूर्याभिमुखत्वे तात्पर्यं ॥ तेन मेघादिच्छन्नेपिसंमुखमुपतिष्ठेदुपस्थायेत्यु
 पसंहारात्तु गायत्र्या च जपितैवोपस्थानं ऽमंत्रकरणकंहि देवताज्ञानमुपस्थानं ॥ तच्च जपे
 पिसंभवति ॥ अनर्थपर एवोच्चारणे जपपदमिति प्रायिकम् ॥ अन्यत्रार्थपरत्वे प्रमाणाभा
 वात् ॥ अत एव यथाशक्तीति नामाजपसंख्यासंभवात् ॥ युक्तं चैतत् पृथक्कात्यायनेन ज
 पानभिधानादुप्यन्तरसंवादाच्चेति ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ स्नानमब्दे वैतैर्मंत्रैर्मर्जनं प्राणसं
 यमः ॥ सूर्यस्य चाप्युपस्थानं गायत्र्याः प्रत्यहं जपइति मार्जनप्राणसंयमयोः पाठक्रमेन
 ग्राह्यः ॥ प्राणायामादेः संध्याप्रयोगोपलक्षणार्थत्वात् ॥ एवं कात्यायनेनापि प्राणायामानं

तरमुपस्थानाभिधानं संक्षेपात् ॥ गायत्रीजपयोगिगानां वल्क्यः ॥ प्रणवो भूभुवः स्वश्चरुं
 गानि हृदयादितः ॥ त्रिरावर्त्य ततः पश्चादार्धं छंदश्च देवतं ॥ विनियोगस्तथारूपं ध्यातव्यं क्र
 मशस्तु वै ॥ रूपमाह ॥ श्वेतवर्णासमुद्दिष्टा कौशेयवसना तथा ॥ श्वेतैर्विलेपनैः पुष्पैरलंकारै
 श्रुभा ॥ आयाह्यजुषानेनेते जोऽसीति विधानतः ॥ तत्रावाह्यजपित्वा च नमस्कृत्य विसर्ज
 येत् ॥ गायत्रीमधिकृत्य शतपथश्रुतिः ॥ तस्या उपस्थानं ॥ गायत्र्यस्यैकपदी द्विपदी त्रिपदी च
 तुष्पद्यपदसि न हि पद्यत्वेन मस्तेतुरीयाय दर्शताय पदाय परोरजसे सावदोमा प्रायदिति
 यं द्विष्मादसावस्मै कामो मासमर्द्धतिवामहैवास्मै सकामः समृद्धते यस्मा एवमुपतिष्ठते ॥
 उपस्थानं चैतज्जपात्प्राक् ॥ तथा च बौधायनः ॥ उपतिष्ठेद्वा एतादिवीतुरीयेण पदेन ॥ अ
 थाप्युदाहरंति ॥ गायत्र्यस्यैकपदी द्विपदी त्रिपदी च तुष्पद्यपदसि न हि पद्यसे नमस्तेतुरी
 याय दर्शताय पदाय परोरजसे इत्यथैनां जपतीति अथापीत्यादिना तुरीयपदस्वरूपकथनं

एवं श्रुतावपि परोरजस इत्यंतो मंत्रः अग्रे चार्थवादः ॥ इदं च बौधायन त्रयाक्षरं राजाद्यल्लिखित
 मपि बहुजनसंमतत्वाल्लिखितं ॥ जप्यमाह योगियाज्ञवल्क्यः ॥ ओंकारः पूर्वमुच्चार्य्यो भूर्भुवः
 स्वस्ततः परं ॥ गायत्री प्रणवश्च ते जप्ये ह्येवमुदाहृतम् ॥ एवं गायत्र्या दौ द्वितीयो कारोच्चार
 णमंति मोंकारत्यागश्चायुक्तः ॥ मन्वादावप्यंते ओंकारांतर्भावात् ॥ यमः सहस्रपरमादेवो
 शतमध्यां दशावरां ॥ गायत्रीं प्रजपेन्नित्यं सर्वकल्मषनाशिनीं ॥ अत्र बौधायनः ॥ शतकृत्वो ऽप
 रिमितकृत्वो वा दशावरा मिति ॥ अपरिमितकृत्वो दशोपरिशतादवर्गानियतसंख्यमित्यर्थः
 गोभिलः ॥ कदाचिदपि नो विद्वान् गायत्रीमुदके जपेत् ॥ गायत्र्यग्निमुखी यस्मात्तस्मादु
 त्थाय तां जपेत् ॥ बृहस्पतिः ॥ मार्जनं जलमध्ये तु प्राणायामो यतस्ततः ॥ उपस्थानंततः प
 श्यात्सामवित्री जप उच्यते ॥ मार्जनं मंत्रस्नानांगभूतमपेक्षितं ॥ यतस्ततो जलस्थले च ॥ एवं
 च प्राणायामस्य संध्यातर्गतस्य जलस्थले च विधानादुपस्थानपर्यंतं संध्याजलेऽप्यस्य मते
 गायत्री जपस्तु स्थल एवोक्तः ॥ कात्यायनेनोत्तीर्य प्राणायामादिकमुक्तम् ॥ नरसिंहपुराणे

स्नानौत्तरतर्पणात्प्रागुक्तं ॥ दर्भेषु दर्भपाणिः सन्प्राङ्मुखः सुसमाहितः ॥ प्राणायामास्तु
 कुर्वीत यथाशास्त्रमतं द्वितः ॥ जपेद्दहरहः स्नात्वा सावित्रोजपविद्विजः ॥ अथ पुष्पांजलिं क्षि
 प्त्वा भानवे चोर्ध्वबाहुकः ॥ उदुत्यं च जपेन्मंत्रं चित्रंतच्चक्षुरित्यपि ॥ प्रदक्षिणमुपावृत्य नम
 स्कृत्य ततः प्रभुमिति ॥ अत्र दर्भेष्विति श्रवणात्स्थल एव संस्थाकरणमुक्तम् ॥ जपानंतरमु
 पस्थानं प्रकारांतरमेतत् ॥ बौधायनेऽपि दर्शनात् ॥ हारीतः प्रणवव्याहृति सावित्रो जपन्पा
 पेभ्यो मुच्यते ॥ शतं जप्त्वा मानसात्पूतो भवति ॥ सहस्रं जप्त्वा वाक्कायकृतात्पूतो भवति ॥ यमः
 न तथा वेदजप्येन पापं निर्देहति द्विजः ॥ यथा सावित्रो जप्येन सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ अथ ज
 पविधिः ॥ तत्र शंखः ॥ कुशवृष्यामासीनः कुशोत्तरायां वा कुशपवित्रप्राणिरुदङ्मुखः सूर्या
 भिमुखोऽक्षमालामादाय देवतां ध्यायन् जपं कुर्यात् सुवर्णमणिमुक्ताफलरुफाटिकपद्माक्षै
 र्द्राक्षरुद्राक्षपुत्रजिवकानामन्यतमानामक्षमालां कुर्वीत ॥ कुशग्रंथिकृतां वाहस्तोपयामैर्वी
 गणयेत् ॥ देवतां ध्यायन्निति देवताध्यानस्य जपंगताविधानाद्यत्र न देवताविशेषविधिस्त

त्रापिमन्त्रप्रकाश्यादेवताध्येया ॥ हस्तौपयामौऽगुलीनमनम् ॥ देशमाह ॥ यान्नैव
 ल्व्यः ॥ गृहेत्वेकगुणं जप्यं न द्यातुं त्रिगुणं स्मृतम् ॥ गवांगोष्ठेशतगुणं मध्यागारे शताधि-
 कम् ॥ सिद्धिक्षेत्रेषु तीर्थेषु देवतायाश्च सन्निधौ ॥ सहस्रं शतकोटीनामनन्तं शिवसन्निधौ ॥
 ॥ तथा ॥ तिष्ठंश्चोद्दिक्ष्यमाणोऽर्कजपंकुर्यात्समाहितः ॥ अन्यथा प्राङ्मुखः कुर्याद्वक्ष्यमा-
 णक्रमेण तु ॥ प्राक्कूलेषु कुशेष्वेव चासीनश्चासने शुभे ॥ नात्युच्छ्रितेनातिनीचेदर्भपाणिः
 सुसंयतः ॥ स्फाटिकेन्द्राक्षरुद्राक्षपुत्रजीवसमुद्भवैः ॥ अक्षमालाहिकर्तव्या प्रशस्ता ह्यु-
 त्तरोत्तरा ॥ प्राक्कूलेषु प्रागग्रैषु ॥ दीर्घकालीनफलार्थजेषु भक्ष्यमाह ॥ शाकयावकभैक्षा-
 णि पयोमूलफलानि च ॥ दधिसर्पिस्तथा ह्यापः प्रशस्तं ह्युत्तरोत्तरम् ॥ चरवो ह्युपवासश्च
 भैक्षं नक्तमयाचितम् ॥ विशशृङ्गाटशालूकहविष्यान्ना नियानितु ॥ एतान्यनुव्रतान्याहुः
 शस्तानि जपकर्मणि ॥ पुनर्भैक्षोपादानं प्रशंसार्थम् ॥ अत्र शाकादीनां विकल्पात् भक्ष्य-
 विशेषेण जपारम्भे एकादशुपवासोऽपि न कर्तव्य इति हरिहरः ॥ एतान्यनुव्रतानीत्युपसं-

हारादितरव्यावृत्तौ तात्पर्यम् ॥ एषां तु विकल्पः समुच्चयो वेति नास्था ॥ जप्यमाहमनुः ॥
 वेदमेव जपेन्नित्यं यथा कालम तंन्द्रितः ॥ तं ह्यस्याहुः परं धर्ममुपधर्मोऽन्य उच्यते ॥ वेदमेव
 त्यावश्यकाभिप्रायस्फलाधिक्यार्थं वा परमो धर्म इत्युपसंहारात् ॥ अतो न पौराणिकादि
 मन्त्रजपे निषेधः ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ यज्ञानान्तपसाञ्चैव शुभानाञ्चैव कर्मणाम् ॥ वेद एव
 द्विजातीनां निःश्रेयसकरः परः ॥ विष्णुः ॥ स्नातश्च पवित्राणि यथाशक्ति जपेत् ॥ विशेषतः
 सावित्रीम्पुरुषसूक्ते वा ॥ नैताभ्यामधिकमस्ति ॥ शङ्खः ॥ नाघमर्षणात्परमन्तर्जले न
 व्याहतिभ्यः परं होमे न सावित्र्याः परं जप्ये ॥ मनुयमशंखवसिष्ठहारीतयोगियाज्ञव
 ल्क्याः ॥ जप्ये नैव तु संसिद्धे ब्राह्मणो नात्र संशयः ॥ कुर्यादन्यन्नवाकुर्यान्मैत्राब्राह्मण उ
 च्यते ॥ अङ्गिराः ॥ प्रणवाद्यास्तथा वेदाः प्रणवे प्रत्यवस्थिताः ॥ वाङ्मयः प्रणवः सर्वम
 भ्यस्येत्प्रणवन्ततः ॥ नरसिंहपुराणे ॥ त्रिविधो जपजज्ञः स्यात्तस्य भेदं निबोधत ॥ वाचि
 कश्च उपांशुश्च मानसश्च त्रिधा स्मृतः ॥ त्रयाणां जपयज्ञानां श्रेयान्स्यादुत्तरोत्तरः ॥ यदु

च्चनीचस्वरितैः स्पष्टशब्दवदक्षरैः ॥ मन्त्रमुच्चारयेद्वक्तं जपयज्ञैः सवाचिकः ॥ शनैरुच्चार
 येन्मन्त्रमीषदोष्टौ प्रचालयन् ॥ किञ्चिच्छब्दं स्वयं विद्यादुपांशुः सजपः स्मृतः ॥ ध्येयाय
 दक्षरश्रेण्यो वर्णाद्वर्णपदात्पदम् ॥ शब्दार्थचिंतनाभ्यासः स उक्तो मानसो जपः ॥ एवञ्च
 त्रिविधस्यापि जपस्य विधानात् ॥ नो द्वैर्जप्यम्बुधः कुर्यात्सा विद्याश्च विशेषतः ॥ इति शं
 खोक्तमल्पफलाभिप्रायम् ॥ ध्यायेत मनसामन्त्रान् जिह्वोष्ठौ न विचालयेत् ॥ न कम्पये
 च्छिरो ग्रीवां दन्तान्नैव प्रकाशयेत् ॥ इति योगियाज्ञवल्क्योक्तम् मानसजपविषयम् ॥
 ॥ योगियाज्ञवल्क्यः ॥ न चंक्रमन्नचहसन्नपार्श्वमवलोकयन् ॥ नापाश्रितो न जल्पंश्च
 न प्रावृत्तशिरस्तथा ॥ न पदापदमाक्रम्य न चैवहितथा करौ ॥ न चासमाहितमनानचसं
 श्रावयञ्जपेत् ॥ न क्लिन्नवासाः स्थलगोजपादीनां चरेद्बुधः ॥ व्रताहतेनार्द्रवासानैकवासाः
 समाचरेत् ॥ न जीर्णैः न नमल्लिनेन न परिक्लिष्टेन वा जपेत् ॥ यक्षराक्षसभूतानि सिद्धविद्या
 धरो रगाः ॥ हरन्ति प्रसभं यस्मात्तस्माद्गुप्तं समाचरेत् ॥ जपकालेन भाषितव्रतहोमादिकेषु

च ॥ एतेष्वेवावसक्तं तु यद्यागच्छेद्विजोत्तमः ॥ अभिवाद्य ततो विप्रं योगक्षेमञ्च कीर्त्तयेत् ॥
तूष्णीमासीत् पाखण्डचाण्डालपतितादिकान् ॥ दृष्ट्वा तान् वार्युपस्पृश्याभाष्य स्नात्वा पुन
र्जपेत् ॥ न चैवहितथा करौ पदाक्रम्येति शेषः ॥ एतेष्वेवावसक्तं जप्यादिषु प्रवृत्तम् ॥ तथा ॥
यदि वाग्यमलोपः स्याज्जपादिषु कथञ्चन ॥ व्याहरैर्द्वेषावमन्त्रं स्मरेद्वा विष्णुमव्ययम् ॥
॥ बौधायनः ॥ कषायवासाः कुरुते जपहोमप्रतिग्रहान् ॥ न तद्देवागमं भवति हव्यं कव्यम
थोहविः ॥ व्यासः ॥ आर्द्रवासाश्च यः कुर्याज्जपं होमं प्रतिग्रहम् ॥ सर्वन्तद्राक्षसं विद्या
द्वहिर्जानुचयत्कृतम् ॥ वसिष्ठः ॥ जपहोमोपवासेषु धौतवस्त्रधरो भवेत् ॥ अलंकृतः शु
चिर्मौनीश्राद्धादौ विजितेन्द्रियः ॥ लघुहारीतः ॥ जपे होमे तथादाने स्वाध्याये पितृतर्पणे ॥
अशून्यन्तु करं कुर्यात्सुवर्णरजतैः कुशैः ॥ तथा ॥ चितौ दर्भाः पथिदर्भा ये दर्भा यज्ञभूमिषु ॥
स्तरणासनपिण्डेषु तान्कुशान्परिवर्जयेत् ॥ पिण्डार्थे यस्त्वतादर्भा यैः कृतं पितृतर्पणम् ॥
मूत्रोच्छिष्टैर्धृताये च तेषां त्यागो विधीयते ॥ नीवीमध्ये च ये दर्भा ब्रह्मसूत्रे च ये धृताः ॥ पवि

त्रास्तां न्विजानीयाद्यथाकायस्तथाकुशाः॥ अत्र गृह्यपरिशिष्टं ॥ अमेध्यलिप्तायेदर्भोस्ते
 षांत्यागोविधीयते ॥ तथा ॥ दर्भः कृष्णाजिनं मंत्रा ब्राह्मणाहविरग्नयः ॥ अयातयामान्येता
 निनियोज्यानि पुनः पुनः ॥ यातयामश्चिरन्तनत्वेन कार्योक्षमं ॥ मरीचिः ॥ मासेन भस्यमावा
 स्यात्स्थान्दर्भैश्च योमतः ॥ अयातयामास्ते दर्भो विनियोज्याः पुनः पुनः ॥ एवञ्च विष्णोः सुप्ते
 कुशानोत्पाटनीया इति प्राप्तिरसमीचीनैव ॥ छन्दोगपरिशिष्टे ॥ यत्रोपदिश्यते कर्मकर्तुं
 रङ्गं न चोच्यते ॥ दक्षिणस्तत्र विज्ञेयः कर्मणा म्पारगः करः ॥ यत्र दिङ्मोनास्ति जपहो
 मादिकर्मसु ॥ तिस्रस्तत्र दिशः प्रोक्ता ऐद्री सौम्या पराजिता ॥ आसीन ऊर्ध्वः प्रङ्गो वानि
 यमो यत्ननेदृशः ॥ तदासीनेन कर्तव्यं न प्रङ्केन ततिष्ठता ॥ सौम्योत्तरा अपराजिता ऐशानी
 ॥ तथा ॥ सदोपवीतिना भाव्यं सदा बद्धशिखेन तु ॥ विशिखो व्युपवीतिश्च यत्करोति कृतं न त
 त ॥ सदेति श्रवणात्कर्मकालेऽकर्मकाले च ॥ यत्र निवीत प्राचीना वीतयोर्न विधिस्तत्र सर्वत्रो
 पवीतित्वं ॥ एवञ्च यत्र दैवकार्योद्देशेनोपवीतित्वं श्रुतं तत्रापि दैवमुपलक्षणं पितृमनुष्यकार्या

तिरिक्तं सर्वदेवमिति ॥ गोभिलः ॥ दाक्षिणबाहुमुद्धृत्य शिरोऽवधाय सव्यं से प्रतिष्ठापयति दक्षिणङ्कुक्षमवलंब्य भवत्येवं यज्ञोपवीती ॥ सव्यं बाहुमुद्धृत्य शिरोऽवधाय दक्षिणं से प्रतिष्ठापयति सव्यं कक्षमवलंब्य प्राचीनावीतीभवति ॥ मनुः ॥ निर्वीतिनाङ्गुण्ठसज्जने ॥ वायुपुराणे ॥ क्रियायः कुरुते मोहादनाचम्यैव नास्तिकः ॥ भवंति हि दृथा तस्य क्रियाः सर्वानसंशयः ॥ बौधायनः ॥ कर्मयुतो नाभेरधः स्पर्शनं वर्जयेत् ॥ छंदोगपरिशिष्टे ॥ पितृमंत्रानुद्रवणे आत्मा लंभे अवेक्षणे ॥ अधो वायुसमुत्सर्गे प्रहासे नृतभाषणे ॥ मार्जारमूषकस्पर्शे आक्रुष्टे क्रोधसंभवे ॥ निमित्तेष्वेव सर्वेषु कर्मकुर्वन्नुपस्पृशेत् ॥ अनुद्रवणे उच्चारणे आत्मा लंभे हृदयस्पर्शे अवेक्षणे हृदयस्यैव ॥ मार्जारस्पर्शोऽत्र मार्जाररक्तः ॥ स्वयंकृते स्नानस्योक्तत्वात् ॥ योगियाश्चैव लक्ष्यः ॥ रौद्रपैत्र्यासुरान्मंत्रांस्तथा चैवाभिचारिकान् ॥ व्याहृत्यालभ्य चात्मानमपःस्पृष्ट्वा न्यदाचरेत् ॥ पूर्ववाक्ये पितृमंत्रानुद्रवणे आत्मा लंभे चाचमनदर्शनादपःस्पृष्ट्वेत्याचमनपरमेवायाज्ञिकसंप्रदाये जलस्पर्शमात्रं ॥ येषां पूर्वत्राप्यपःस्पृशेदिति पाठस्तेषां जल

॥

॥

॥

॥

॥

॥

॥

सः प्रजापतिर्ऋषिर्ब्रह्माग्निवायुसूर्यो देवताः यजुः प्राणायामे विनियोगः ॥ इति ऋग्वेद्यादिकं
 स्मृत्वा बद्धासनः सन्निमीलितनयनो मौनी प्राणायामत्रयं कुर्यात् ॥ तत्र वायोरादानकाले
 पूरकनामा प्राणायामः तत्र श्यामं चतुर्भुजं विष्णुना भौध्यायेत् ॥ धारणकाले कुम्भकस्तत्र
 कमलासनं रक्तवर्णं चतुर्मुखं ब्रह्माणं हृदि ध्यायेत् ॥ त्यागकाले रेचकस्तत्र श्वेतं त्रिनेत्रं शिवं
 ललाटे देशे ध्यायेत् ॥ त्रिष्वप्येतेषु प्रत्येकं त्रिर्मन्त्राभ्यासः प्रत्येकमोकारादिसप्तव्याहृतयः ॥
 ओंकारादि सावित्री ओंकारद्वयमध्यस्थः शिरश्चेति मन्त्रस्तस्य स्वरूपम् ॥ ओं भूः ओं भुवः
 ओं स्वः ओं महः ओं जनः ओं तपः ओं सत्यं ओं तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि ॥ धियो यो
 नः प्रचोदयात् ॥ ओं आपो ज्योतीर सोमृतं ब्रह्म भूर्भुवः स्वरोम् ॥ ततः ओं सूर्यश्च मेति ब्रह्म
 ऋषिः प्रकृतिश्छन्दः सूर्यो देवता अपामुपस्पर्शने विनियोगः ॥ ओं सूर्यश्च मामन्युश्च मन्यु
 पतयश्च मन्यु कृतेभ्यः पापेभ्यो रक्षतां ॥ यद्रात्र्या पापमकार्षं ॥ मनसा वाचा हस्ताभ्याम्
 पद्भ्यामुदरेण शिभा रात्रिस्तदवलुपतु यकिंचिद्दुरितं मयि इदमहम् माममृतयोनौ सूर्ये

ज्योतिषिजुहोमिस्वाहा ॥ इति प्रातराचामेत् ॥ ॐ आपः पुनलितिविष्णुर्ऋषिरनुष्टुप्छं
द आपो देवता अपामुपस्पृशने विनियोगः ॥ ॐ आपः पुनंतु पृथिवी पृथ्वी पूता पुनातु मां ॥ पुनं
तु ब्रह्मणस्पतिर्ब्रह्म पूता पुनातु मां ॥ यदुच्छिष्टमभोज्यं च यद्वा दूश्र्य रितं मम ॥ सर्वं पुनंतु मा
मापोऽसतां च प्रतिग्रहस्वाहा ॥ इति मध्याह्न आचामेत् ॥ ॐ अग्निश्च मेति रुद्रऋषिः प्रकृ
तिश्छंदो मिर्देवता अपामुपस्पृशने विनियोगः ॥ ॐ अग्निश्च मामन्यश्च मन्युपतयश्च मन्यु
कृतेभ्यः पापेभ्योरक्षतां यदह्लापापमकार्षेम न सा वाचा हस्ताभ्यां पद्भ्यामुदरेण शिश्ना ॥ अ
हस्तदवलुं पतु य किंचिद्दु रितं मयि ॥ इदं महम्माममृतयोनौ सत्येज्योतिपिजुहोमिस्वाहा ॥
इत्यनेन सायमाचामेत् ॥ ततः ॐ आपो हिष्ठेत्यादितु चस्य सप्तभिः पदैः शिरसि अष्टमेन
भूमौ नवमेनापि शिरसि कुशत्रयेण जलं क्षिपेत् ॥ इदं मेव मार्जनम् ॥ आपो हिष्ठेत्यादितु
चस्य सिंधुद्वीपऋषिर्गायत्री छंद आपो देवता मार्जने विनियोगः ॥ ॐ आपो हिष्ठामयो भुव
स्तान ऊर्जे दधातन ॥ महेरणा यचक्षसे ॥ यो वः शिवतमोरसस्तस्य भाजयेतेहनः ॥ उश

तीरिवमातरः ॥ तस्मा अरंगमामवोयस्यक्षयायजिन्वथ ॥ आपो जनयथाचनः ॥ ततः करेण
जलमादायवारत्त्रयं द्रुपदां पठित्वा तज्जलं शिरसि क्षिपेत् ॥ द्रुपदादिवेतिको किलो राजपुत्र
ऋषिरनुष्टुप्छंद आपो देवतासौत्रामण्यवभृथे विनियोगः ॥ ॐ द्रुपदादिवमुचानः स्वि
न्नः स्नातो मलादिव ॥ पूतं पवित्रेणैवाज्यमापः शुद्धं तु मे न स इति ॥ ततः करस्थं जलं नासा
यां संयोज्य आयतासुरनायतासुर्वोत्रिः सकृद्वाऽघमर्षणं जपेत् ॥ अघमर्षणसूक्तस्याघमर्ष
णऋषिरनुष्टुप्छंदोभावद्यतो देवता अश्वमेधावभृथे विनियोगः ॥ ॐ ऋतं च सत्यं चाभीद्वा
त्तपसोऽभ्यजायत ॥ ततो रात्र्यजायत ततः समुद्रो अर्णवः ॥ समुद्रादणवा दधिसंवत्सरो अ
जायत ॥ अहोरात्राणि विदधद्दिश्वस्यमिषतो वशी ॥ सूर्याचंद्रमसौ धातायथा पूर्वमकल्प
यत् ॥ दिवं च पृथिवीं चान्तरिक्षमथोस्वः ॥ ततः अन्तश्चरसीति रश्मीति रश्मीनऋषिरनुष्टुप्छन्द
आपो देवता आचमने विनियोगः ॥ ॐ अन्तश्चरसि भूतेषु गृहायां विश्वतो मुखः ॥ त्वं यज्ञ
स्त्वं वषट्कार आपो ज्योतीरसो मृतमित्यनेनाचमेत् ॥ तत उत्थाय ॐ भूर्भुवः स्वरिति गाय

त्र्याचपुष्पमिश्रं जलं सूर्याभिमुखं प्राक्षिपेत् ॥ ततो भूम्यलम्नगुल्फतलभागोवा भूमिलशा
 र्द्धचरणोवा भूमिलशैकचरणोवा प्रातः सायं च कृताञ्जलिर्मध्याह्ने ऊर्ध्वबाहुः सूर्येऽध्यायन्नुप
 तिष्ठेत् 'एभिर्मन्त्रैः ॥ उद्वयंतमित्यस्य हिरण्यस्तूपक्रुपिरनुष्टुप्छन्दः सूर्योदेवता सूर्योप
 स्थाने विनियोगः ॥ ॐ उद्वयंतमसस्परिस्वः पश्यंत उत्तरम् ॥ देवं देवत्रासूर्यमगन्मज्योति
 रुत्तमम् ॥ १ ॥ उदुत्यमित्यस्य प्रस्कण्वक्रुषिर्गायत्रीछन्दः सूर्योदेवता सूर्योपस्थाने विनि
 योगः ॥ ॐ उदुत्यंजातवेदसं देवं वहंतिकेतवः ॥ दृशे विश्वायसूर्यं ॥ २ ॥ चित्रमित्यस्य कौ
 त्सक्रुषिस्त्रिष्टुप्छन्दः सूर्योदेवता सूर्योपस्थाने विनियोगः ॥ ॐ चित्रं देवानामुदगादनीकं
 चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः ॥ आप्राद्यावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्यं आत्माजगतस्तस्थुषश्च
 ॥ ३ ॥ तच्चक्षुरिति दध्यङ्कृथर्वणक्रुषिरक्षरतीतपुरउष्णिक्छन्दः सूर्योदेवता सूर्योपस्था
 ने विनियोगः ॥ ॐ तच्चक्षुर्देवहितं पुरस्ताच्छुक्रमुच्चरत् ॥ पश्येम शरदः शतं जीवेम शरदः
 शतं शृणुयाम शरदः शतं म्रप्रब्रवाम शरदः शतमर्दनाः स्याम शरदः शतम्भूयश्चरदः शता

त् ॥ ततः ॥ ॐ हृदयाय नमः ॐ भूः शिरसे स्वाहा ॐ भुवः शिखायै वषट् ॐ स्वः कवचाय
 हुं ॐ भूर्भुवः स्वः नेत्राभ्यां वौषट् ॐ भूर्भुवः स्वः अस्त्राय फट् इत्यंगानि त्रिरावर्त्य पूर्वोक्तं
 मृष्यादिकं स्मृत्वा पूर्वोक्तं रूपं गायत्रीं ध्यात्वा ॥ तेजोऽस्मीति देवाऋषयः शुक्रं देवतं गायत्री
 छंदो गायत्र्या वाहने विनियोगः ॥ ॐ तेजोऽसि शुक्रमस्य मृतमसि धामनामासि प्रियं
 देवानामनाघृष्टं देवयजनमस्मीति गायत्रीमावाह्य ॥ ॐ गायत्र्यस्येकपदी द्विपदी त्रिपदी
 चतुष्पदी पदसि नाहि पद्यसे नमस्ते तुरीयाय दर्शताय पदाय परेरजसे सावदोमित्युपस्था
 य ॥ प्रातः प्राङ्मुखो मध्याह्ने सूर्याभिमुखः स्तिष्ठन् सायं पश्चिमाभिमुखः उपविष्ट उक्तविधि
 ना गायत्रीं जपेत् ॥ जप्यस्वरूपं यथा ॥ ॐ भूर्भुवः स्वः ॥ तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीम
 हि ॥ धियो यो नः प्रचोदयात् ॥ ॐ ततः प्राणिपत्यविसर्जयेत् ॥ अथ ब्रह्मयज्ञः ॥ तत्र कात्या
 यनः ॥ विभ्राडित्यनुवाकपुरुषसूक्तशिवसंकल्पमंडलब्राह्मणौ रित्युपस्थाय प्रदक्षिणीकृ
 त्य नमस्कृत्योपविशेद्दर्भेषु दर्भपाणिः स्वाध्यायं च यथाशक्त्या दावारभ्यवेदं विभ्राडि

त्यादिनाऽऽदित्योपस्थानं काम्यं मध्याह्ने चोदये चैव विधादादीच्छया जपेदिति छंदोगपरि
 शिष्टदर्शनात् ॥ स्वाध्यायं कुर्यादिति शेषः ॥ यथाशक्तीत्यादिना स्वाध्यायलक्षणं वेदं पठेदिति
 विशेषः ॥ तत्रापस्तम्बः ॥ यथाध्यायमुत्सृजन् वाचा मनसा चाऽनध्याये यथाध्यायमुत्सृजन्
 यद्यदधीतं तत्तदपरित्यजन् ॥ वाचा मनसा चेत्युभयत्र अधीयीतेति शेषः ॥ एवं चानध्याये
 मनसाध्ययनविधानान्नैत्यिकेनास्त्यनध्यायो ब्रह्मसूत्रं हितस्मृतमिति मनूक्तं मानसविष
 यमेव ॥ छंदोगपरिशिष्टे ॥ यश्च श्रुतिजपः प्रोक्तो ब्रह्मयज्ञः स उच्यते ॥ स चार्वाकतर्पणात्का
 र्यः पश्चाद्वा प्रातराहुतेः ॥ वैश्वदेवावसानेवानन्यत्र ते निमित्तकात् ॥ ऋते निमित्तकात् जल
 स्थतर्पणादिनिमित्तं विना ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ वेदार्थवर्षपुराणानि सेति हासा निशक्तिः ॥ ज
 पयज्ञार्थं सिद्ध्यर्थं विद्यां चाध्यात्मिकं जपेत् ॥ अत्रेयं व्यवस्था ॥ समस्तवेदाध्यायिनाऽऽ
 दावारभ्यवेदपाठेन स्वाध्यायः करणीयः ॥ एकदेशाध्यायिना पुरुषसूक्तादिपवित्रपाठेन
 ॥ सावित्रीमात्राध्यायिना प्रणवादिपाठेनेति ॥ अथ तर्पणम् ॥ तत्र शातातपः ॥ तर्पणं

णंतुशुचिःकुर्यात्प्रत्यहंस्नातकोद्विजः ॥ देवेभ्यश्चक्रुषिभ्यश्चपितृभ्यश्चयथाक्रमम् ॥
 प्रत्यहमिति वचनाभित्याधिकारः ॥ तदुक्तं छंदोगपरिशिष्टे ॥ तस्मात्सदैव कर्तव्यमकुर्वे
 न्महतैनसा ॥ युज्यते ब्राह्मणः कुर्वन्विश्वमेतद्विभर्ति हि ॥ विष्णुपुराणे ॥ शुचिवस्त्रधरः
 स्नातो देवर्षिपितृतर्पणं ॥ तेषामेवाहितीर्थेन कुर्वीत सुसमाहितः ॥ तेषां देवर्षिपितृणामृषि
 तीर्थसंगुल्यग्रमामिति बौधायनप्रोक्तम् ॥ विष्णुः ॥ स्नातश्चाद्र्द्रवासा देवर्षितर्पणमंभः
 स्थ एव कुर्यात् परिवर्त्तितवासाश्चेत्तीर्थमवतीर्य ॥ अंभःस्थ एवेति छंदोगपक्षे ॥ कात्या
 यनादिभिरुत्तीर्थेत्यनंतरं विधानात् ॥ स्थलाशौचपक्षे वा ॥ यदाह यो गियाज्ञवल्क्यः ॥
 यत्राऽशुचि स्थलं वा स्यादुदके देवताः पितृन् ॥ तर्पयेत्तु यथाकाममप्सु सर्वं प्रतिष्ठितम्
 ॥ फलार्थमपि जले तर्पणमाह काण्व्याजिनिः ॥ आपो देवगणाः सर्वे आपः पितृगणाः स्मृ
 ताः ॥ तस्माज्जले जलं देयं पितृणां दत्तमक्षयम् ॥ तथा ॥ देवतानां पितृणां च जले दद्याज्जलां
 जलिं ॥ असंस्कृतप्रमीतानां स्थले दद्याज्जलां जलिम् ॥ एवं च जलतर्पणपक्षेऽपि असंस्कृतप्र

मीतानां स्थल एव जलदानं ॥ अत्र च जलतर्पणपक्षेऽपि स्थानपर्यैतासंध्याजले करणीया त
तस्तर्पणमात्रं तत उत्तीर्णं गायत्रीजपो ब्रह्मयज्ञश्च ॥ तर्पणानंतरं मपि ब्रह्मयज्ञस्य नरसिंह
पुराणादौ दर्शनात् ॥ वैश्वदेवावसाने वा सोऽस्तु ॥ हारीतः ॥ देवाश्च पितरश्चैव कांक्षंति स
रितं प्रति ॥ अदत्ते तु निराशास्ते प्रतियांति यथागतं ॥ अदत्तेऽदक इति शेषः ॥ पितृगाथा
सुयमः ॥ अपिनः सकुले जायाद्यो नो दद्याज्जलांजलीन् ॥ नदीषु बहूतो यासु शीतलासु वि
शेषतः ॥ शंखलिखितौ ॥ वापीतडागोदपानेषु सप्तपंचत्रीन्वापि डानुद्धृत्य देवपितृस्तर्पये
त् ॥ अयं वाप्यादौ यथा संख्यं सप्तपिंडाद्युद्धारोऽसामर्थ्यादिना स्नानाभावेऽपि कर्त्तव्यः त
र्पणं गत्वात् ॥ स्नानपक्षेऽपि स्नानस्य पूर्वप्रवृत्तत्वात् स्नानांगतर्पणैव प्रसंगात् स्वतं
त्रतर्पणाधिकारः सिद्धः ॥ अतो न पृथक् पिंडोद्धार एकप्रयोगत्वात् ॥ तदा हयोगियाज्ञव
ल्क्यः ॥ उपस्थानादियस्तासां भंत्रवान्कीर्त्तितो विधिः ॥ निवेदनान्तं तत् स्नानमित्याहु
र्ब्रह्मवादिनः ॥ उपस्थानमुरुहीत्यादि मंत्रैः ॥ तासामपां निवेदनं देवागातु विदइति मं

त्रेणवक्ष्यमाणम् ॥ एवंचमध्याह्नसंध्यायाःस्वतंत्रायाअपि स्नानप्रयोगांतर्भावः ॥ अत
 एव लोकैः स्नानसंध्याकर्मणोनैरंतर्येणानुष्ठानं ॥ योगियाज्ञवल्क्यः ॥ आवाह्यपूर्वव
 न्मंत्रैरास्तीर्यचकुशान्शुचीन् ॥ प्रागग्नेषुसुरास्सम्यग्दक्षिणाग्नेषुवैपितृन् ॥ पूर्ववत्त
 र्पयेदितिसंबंधः ॥ तेनपितृतर्पणे ॐ कारस्तुप्यतामितिचलक्ष्यते मंत्रैरुदीरतामवरइ
 त्यादिभिः ॥ कल्पतरुकारस्तुपूर्ववन्मंत्रैर्याज्ञवल्क्यपूर्वसंहितायाः श्राद्धावाहनमंत्रैरा
 वाह्येतिसंबंधमाह तदयुक्तम् ॥ योगिशाल्खचयत्प्रोक्तमितिसंहितांतराभिधानात् ॥ योगि
 याज्ञवल्क्यसंहितैवपूर्वा ॥ यतः ॥ स्नानमब्देवतैर्मंत्रैर्यत्त्वयोक्तंपुरानघेतचग्रंयांतरमाह
 अत्रापिपूर्वाध्यायेऽभिधानात् ॥ किंच ॥ विश्वेदेवासइत्यृचाउशन्तस्त्वैत्यृचेतिमंत्रद्वयस्यै
 वावाहनचिनियोगान्मंत्रैरितिबहुलंदुर्लभम् ॥ विश्वेदेवासइत्यादिमंत्रस्यब्रह्मादिप्रका
 शनसामर्थ्यमपिनास्तीत्युक्तैवव्याख्या ॥ तथाकार्ष्णाजिनिरावाहनमंत्रमाह ॥ नाभि
 मात्रेजलेस्थित्वाचिन्तयेद्दूर्ध्वमानसः ॥ आगच्छन्तुमेपितरइमंगृह्णंतपोजलिम् ॥ एवंचदे

वावाहनमपि देवा आगच्छंति तिकर्तव्यम् ॥ पित्रावाहन एवात्र मंत्रदर्शनादावाह्येत्यपि तत्परमेव ॥ यमः ॥ भूमौ यदा पोदीयं ते दाता चैव जले स्थितः ॥ दृथा तद्दीयते तोयं नोपतिष्ठति कस्यचित् ॥ एतेन जलस्थो जल एव तर्पणजलं ब्रक्षिपेदित्युक्तम् ॥ स्थलस्थेन स्थल एव त्यक्तव्यमित्याह ॥ शंखः ॥ नोदकेषु न पात्रेषु न क्रुद्धौ नैकपाणिना ॥ नोपतिष्ठति ततो यं यन्न भूमौ प्रदीयते ॥ बौधायनमते स्थलस्थेनापि तर्पणजलं जल एव ब्रक्षेत्तव्यम् ॥ वासः परिधानानन्तरमप्सु तर्पणविधानात् ॥ हरिहरस्तु जलसमीपस्थेन तर्पणजलं जल एव ब्रक्षेत्तव्यं ॥ यदा चोद्धृतजलेन तर्पणं तदैव स्थले तर्पणजलं ब्रक्षेपः ॥ तद्विषयमेव प्रागग्रेषु सुरानित्याह तदुक्तं ॥ उदके नोदकं कुर्यात्पितृभ्यश्च कदाचन ॥ उत्तीर्य च शुचौ देशे कुर्व्याद्दुदकतर्पणमिति शंखेन जलस्थ तर्पणं निवार्य शुचौ देशे तर्पणमिति विधाय नोदके ष्विति पुनरुदकनिषेधस्तीरस्थस्यापि जलं ब्रक्षेपेकत इति तन्मते स्थलस्थेन सर्वत्र स्थल एव तर्पणजलं ब्रक्षेत्तव्यमिति ॥ बौधायनमते स्थलस्थेन जले जलस्थेन जले ब्रक्षेप इति विकल्प एव ॥ सुमंतुः ॥

आकाशेतुक्षिपेद्वारिजलस्थोदक्षिणामुखः ॥ आकाशेजलोपर्येव ॥ योगियाज्ञवल्लभः ॥
 यद्युद्धृतं प्रसिञ्चैद्वैतिलान्संमिश्रयेज्जले ॥ अतोऽन्यथा तु सव्येन तिलाग्राह्याविचक्षणैः ॥
 अस्यायमर्थः ॥ यद्युद्धृतोदकमादाय तर्पणं करोति तदा जले तिलाः प्रक्षेप्तव्याः ॥ यदा तु ज
 लाशयस्थो जलमादाय तदा वामहस्तेन तिलग्रहणम् ॥ मरीचिः ॥ तिलानामप्यभावे तु सुव
 र्णरजतान्वितम् ॥ तदभावे निषिञ्चेन्नुदभैर्मैत्रेण वा पुनः ॥ अत्र पूर्वपूर्वाभावे उत्तरोत्तरविधि
 रिति भ्रमो वाक्यान्तरविरोधात्त्यक्तव्यः ॥ किंतु तिलादीनां समुदितानामप्यभावे एकदेशो
 पादानप्रदर्शनमिदम् ॥ एवं च ॥ विनारूप्यसुवर्णेन विना ताम्रतिलैः खगैः ॥ विना दभैश्चमं
 त्रैश्च पितृणां नोपतिष्ठतीति शंखवचनं रूप्यादीनां सर्वेषामभावे न लोके देशभावेऽपि ॥ सौ
 वर्णेन तु पात्रेण राजतौ दुंबरेण वा खड्गपात्रेण वा शंकुनापि उदकं पितृतीर्थं स्पृशन् दद्यादिति
 शंखोक्तं सति संभवे ॥ शंकुः कीलकः ॥ स तु सुवर्णादिनिर्मितः प्रकृतत्वात् ॥ मध्योर्द्ध्वगुलि
 त्रयः करः शंकुरितिकेचित् ॥ त्रींस्त्री अलंजली न्दद्यादुच्चैरुच्चतरन्ततः ॥ गोशृङ्गमात्रमुद्ध

त्यजलमध्येजलंक्षिपेत् ॥ अस्यार्थः ॥ पित्रादिषट्कांजलित्रये उत्तरोत्तरवृद्धिः कर्तव्या ॥
 गोशृङ्गमात्रमितितृतीयांजल्युच्चैस्त्वनिर्देशः ॥ जलमध्यइतिपक्षेजलप्राप्तानुवादः ॥ यो
 गियाज्ञावल्क्यः ॥ दक्षिणेपितृतीर्थेनजलं सिंघेद्ययाविधिः ॥ दक्षिणेनैवगृह्णीयात्पितृती
 र्थसमीपतः ॥ दक्षिणकरइतिशेषः ॥ मरीचिः ॥ मुक्तहस्तेनदातव्यं मुद्रान्तत्रनदर्शयेत् ॥
 मुद्रातर्जन्यंगुष्ठयोगेन पितृतीर्थोवरोधः ॥ शंखलिखितौ ॥ नेष्टकाचितेदेवपितृस्तर्पयेत् ॥ उ
 शनाः ॥ नवोष्ठितशिरानकृष्णकाषायवासादेवपितृकार्यं कुर्यात् ॥ योगियाज्ञावल्क्यः ॥ सव
 र्णेभ्योजलन्देयमसवर्णेकदाचन ॥ मित्रत्वादिप्रसक्तजलदाननिषेधोयम्प्रकरणादिति ॥
 नैतद्वलाद्ग्रीष्मतर्पणनिषेधोयदितत्रप्रमाणमस्ति ॥ पारस्करः ॥ ब्राह्मणेननक्तं व्यंशद्रुस्यै
 वौर्ध्वदैहिकं ॥ शूद्रेणवाब्राह्मणस्यविनापारशवात्कचित् ॥ ऊर्ध्वदैहिकमिति सामान्यप
 रिग्रहच्छ्रद्धादिपरिग्रहोपि ॥ पारशवोब्राह्मणाच्छूद्रायामुत्पन्नः तेनस्वपितुः कर्तव्यमि
 त्यर्थः ॥ कात्यायनः ॥ ब्राह्मणन्तर्पयेत्पूर्वविष्णुरुद्रं प्रजापतिं देवांश्छन्दांसि वेदानृषी

नपुराणाचार्योन्गन्धर्वानितराचार्यान्संवत्सरंसावयवंदेवीरप्सरसोदेवानुरगान्नागान्सा
 गरान्पर्वतान्सरितोमनुष्यान्यक्षान्रक्षांसि पिशाचान्सुपर्णान्भूतानिपशून्वनस्पतीनां
 बधीर्भूतग्रामं चतुर्विधम् ॥ तृप्यतामित्येकारपूर्वम् ॥ ततो निवीती मनुष्यान् ॥ सनकं
 तिलमिश्रंकव्यवाडंनलंसोमंयममर्यमणमग्निर्वात्तान्सोमपान्बर्हिषदोयमांश्रैके ॥ य
 मायधर्मराजायमृत्यवेचान्तकायच ॥ वैवस्वतायकालायसर्वभूतक्षयायच ॥ औदुम्बराय
 स्त्रीन्दद्याज्जलांजलीन् ॥ यावज्जीवकृतं पापं तत्क्षणादेवनश्यति ॥ जीवत्पितृकोप्येतानन्यां
 श्रेतरः ॥ उदीरतामङ्गिरस आयन्तु न ऊर्जं पितृभ्यो येचेह मधुवाता इतितृचं जपन्प्रसि
 श्वेत्तृप्यध्वमिति त्रिर्नमोवहत्युक्ता मातामहाचार्यगुरुशिष्यर्विग्नज्ञातिबांधवानतर्पितादे
 हाद्रुधिरं पिबन्ति ॥ पाठक्रमादेव पूर्वता प्राप्तौ पूर्वमिति क्रमाभिधानात्प्रत्येकं ब्रह्मादीनां तर्प

णत्वम् ॥ एवञ्चतृप्यतामित्यौकारपूर्वमिति च प्रत्येकमभिसम्बध्यते ॥ तदुक्तं योगियाज्ञव
 ल्क्येन ॥ अन्वारब्धेन सम्बन्धेन पाणिना दक्षिणेन तु ॥ तृप्यतामिति सेक्तव्यं नाम्ना तु प्रण
 वादिना ॥ अनारब्धेन पश्चाल्लक्षणेन ॥ एवञ्च देवतर्पणे ॐ ब्रह्मातृप्यतामित्यादिरूपम्
 ॥ बहुवचनान्तश्रुतदेवतासम्बन्धेन वार्थाद्बहुवचनम् ॥ पुराणानितरानित्याचार्यविशेष
 णम् ॥ सावयवइतिसंवत्सरविशेषणम् ॥ साकांक्षत्वात् ॥ चतुर्विधइति भूतग्रामविशेषण
 म् ॥ ततो निवीत्यभिधात् पूर्वमुत्सर्गसिद्धमुपवीतित्वमेव ॥ उक्तञ्च योगियाज्ञवल्क्येन ॥
 ब्रह्मादीनुपवीतीतु देवतीर्थेन तर्पयेत् ॥ निवीतीकायतीर्थेन मनुष्यान् सनकादिकान् ॥
 मनुष्यतर्पणमपि ॐ सनकस्तृप्यतामित्यौकारपूर्वमेव ॥ तृप्यतामिति सेक्तव्यमिति वा
 क्यस्य तदुत्तरत्वात् ॥ ततोऽपसव्यमिति पितृधर्मोपलक्षणमेतत् ॥ तेनात ऊर्ध्वदक्षिणामुख
 त्वमपि कव्यवाडादौ दिव्यपितृतर्पणे स्वधानम इत्यादियोज्यम् ॥ नमस्कारस्वधान्विता
 नितियाज्ञवल्क्यवचनात् ॥ पितृतर्पणे स्वधानमइति हरिहरमते ॥ कव्यवाडनलइत्येका

देवतेतिकल्पतरुकारः ॥ तत्तुक्व्यवाडादयइतिगोभिलाभिधानादयुक्तम् ॥ अतएवकाम
 धेन्वादौक्व्यवाडंनलमितिपाठः ॥ यमांश्चैकइतिमतान्तेरेणाभिधानादनावश्यकत्वम् ॥
 अतएवैकैकस्येत्यादिनापापक्षयरूपफलाभिधानम् ॥ नमइतिसर्वत्रचतुर्थतसंबंधः ॥
 एतान्यमान् तेनयमतर्पणपर्यंतजीवत्पितृकेणापिकर्तव्यं ॥ अन्यांश्चेतरःप्रमीतपितृकः
 ॥ अन्यान्स्वपित्रादीनपितर्पयेदित्यर्थः ॥ जीवत्पितृकस्यापिपितामहादितर्पणंपितृपा
 तित्यपक्षे ॥ येभ्योवापिपितादद्यात्तेभ्योवापिप्रदापयेदितियाज्ञवल्क्यवचनात् ॥ अत्र
 पित्रादितर्पणेअंजलित्रयंयमतर्पणप्रकृतत्वात् ॥ एवञ्चदिव्यपितृतर्पणेऽप्यंजलित्रयंतद्व
 र्मेकत्वात् ॥ एकैकस्येतितत्रापिसम्बधात् ॥ ब्रह्मादितर्पणेमनुष्यतर्पणेचानुवृत्तौप्रमाण
 भावादिकएवांजलिः ॥ केचिद्विष्णुपुराणकल्पे ॥ त्रिरपःप्रीणनार्थायेदेवानामपवर्जयेदि
 तिदर्शनात् देवतर्पणेऽप्यंजलित्रयमेवेत्याहुस्तदयुक्तम् ॥ पितृन्मातामहानितिप्रतिपुरु
 षमभ्यसेदितिच्छन्दोगपरिशिष्टेषट्पुरुषमात्रेआवृत्तिदर्शनात् ॥ एवञ्चस्त्रीतर्पणपक्षेऽप्ये

कएवाञ्जलिः ॥ त्रींस्त्रीनजलाञ्जलीनितियमोक्तं षट्पुरुषमात्रगोचरमिति बोद्धव्यम् ॥ तथाच एकैकमंजलिं देवाद्बौद्धौ तु सनकादयः ॥ अहंतिपितरस्त्रींस्त्रीन्स्त्रियोप्येकैकमंजलिं ॥ एवं च उदीरतामवरइत्यादिमन्त्रनवकस्यापित्रादित्रिकांजलिनवकेसम्बन्धः ॥ जपन्मंत्रान्यथाक्रममिति योगियाज्ञवल्क्यवचनात् ॥ प्रत्येकमंजलीनां दियत्वा न्मंत्राणामपि प्रत्येकं प्रकाशनसामर्थ्यात् सर्वत्र च सर्वान्वये आवृत्तिर्विकल्पो वा स्यात् ॥ एवञ्चैकैकमन्त्रपाठानन्तरमैकैकांजलिदानम् मन्त्रान्ते कर्मादिसन्निपातनियमात् ॥ अतएव जपन्निवर्तमानसामीप्यान्मन्त्रपाठकाले एव जलसेकः गोत्राद्युच्चारणाभावप्रसङ्गात् ॥ न च मंत्रात्प्राग्वाक्यमित्याप्युक्तम् ॥ त्यागार्थकत्वात् ॥ यदाहुर्वाक्यमात्रेण तर्पणमादौ उदीरतामित्यादिमन्त्रैस्तु सेकमात्रम् ॥ पाठकाले एव स्तोत्रमन्त्रवद्वृष्टार्थमिति ॥ तन्न ॥ कर्मान्तरकल्पनापत्तेः ॥ मन्त्रैश्च देयमुदकमिति विरोधाच्च ॥ तृप्यध्वमिति त्रिश्रितिपित्रादित्रयं मिलितमुद्दिश्य तृप्यध्वमिति न नवारत्रयमुदकन्देयमित्यर्थः ॥ न तु पाठमात्रमेतत् ॥ अह

१ ****

ष्टार्थतापत्तेः ॥ प्रसिंचेदित्यन्वयाच्च ॥ मातामहादित्रिकेतुनमोवइत्युक्तेत्यभिधानादेकवारमेवमन्त्रमुच्चार्यतर्पणम् ॥ प्रसिंचेदिति श्रवणाज्जलस्यैकमात्रं तर्पणमपि कुर्वन्ति ॥ नपितु नुदिश्यत्यागइति भ्रमो हेयः ॥ नामगोत्रस्वधाकारैस्तर्प्याः स्युरनुपूर्वशइतियोगियाज्ञवलक्येन त्यागस्यैवावगमात् ॥ एवञ्च देवतर्पणे पित्याग एव तुल्यतया निर्देशात् ॥ कात्यायनानुक्तमपि देवतर्पणमनुष्यतर्पणयोर्मध्ये ऋष्यन्तरोक्तमरीच्यादितर्पणमपि कुर्वेति ॥ युक्तञ्चेत् ॥ देवर्षिपितृतर्पणमिति प्रागुक्तत्वात् ॥ अतएव योगियाज्ञवलक्यकल्पास्मृतिमहार्णवल्लिखितमरीच्यादितर्पणं ॥ पद्मपुराणाद्वरिहरणोक्तं ॥ कामधेनौ योगियाज्ञवलक्यवचनमेवल्लिखितं ॥ तथा ॥ षट्पुरुषतर्पणानन्तरं तेषां स्त्रियस्तर्प्यास्त्रीन्पितृतस्त्रीन्मातृतः पत्न्यश्च पितृतर्पणमिति गोभिलवचनात् ॥ बौधायनेनापि पितृतर्पणानन्तरं मातृतर्पणं ततो मातामहतर्पणन्ततो मातामह्यादितर्पणमुक्तम् ॥ शंखः ॥ स्नातः कृतजपैर्तर्जानुरुद्धमुखश्च दिव्येन तीर्थेन देवानुदकेन तर्पयेत् ॥ अथ कृतापसव्योदक्षिणामुखैर्तर्जानुः पि

त्र्येणतीर्थेनपितृभ्योयथाश्राद्धंयथाप्रकाशमुदकन्दद्यात् ॥ पित्रेपितामहायप्रणितामहाय
 मात्रेपितामह्येप्रपितामह्येआसप्तमात्पुरुषात्पितृपक्षेयावतानामजानीयात् ॥ पितृपक्षा
 णामुदकतर्पणंकृत्वागुरूणांकुर्यात् ॥ मातृपक्षाणांकृत्वासम्बधिबान्धवानांकुर्यात् ॥ तेषां
 कृत्वासुहृदांकुर्यात् ॥ अंतर्जानुर्मध्यकृतकरः उदङ्मुखश्चेतिचकारात्प्राङ्मुखतापि ॥ म
 नशातातपर्योगियाज्ञवल्क्याः ॥ यदेषतर्पयत्यद्भिःपितृन्स्नात्वाद्विजोत्तमः ॥ तेनैवसर्वमा
 प्रीतिपितृयज्ञक्रियाफलं ॥ पद्मपुराणे ॥ ब्रह्माणंतर्पयेत्पूर्वविष्णुरुद्रं प्रजापतिं ॥ देवाय
 क्षास्तथानागागंधर्वाप्सरसोऽसुराः ॥ क्रूराः सर्पाः सुपर्णाश्चतरवोजुंभकाः खगाः ॥ वि
 द्याधराजलाधारास्तथैवाकाशगामिनः ॥ निराधाराश्चयेजीवाः पापेऽधर्मे रताश्चये ॥ तेषा
 माप्यायनायैतद्दीयतेसलिलंमया ॥ कृतोपवीतीदेवभ्योनिवीतीतुभवेत्ततः ॥ मनुष्यांस्त
 र्पयेद्भक्त्याऋषिपुत्रानृषीस्ततः ॥ सनकश्चसनंदनश्चतृतीयश्चसनातनः ॥ कपिलश्चासु
 रिश्चैववोदुःपंचशिखस्तथा ॥ सर्वेतेतत्सिमायांतुमद्वत्तेनांबुनासदा ॥ मरीचिमत्र्यंगिरसो

पुलस्त्यंपुलहंक्रतुं ॥ प्रचेतसंवासिष्ठं च भृगुं नारदमेव च ॥ देवान्ब्रह्म ऋषीन्सर्वोस्तर्पयेद
 क्षतोदकैः ॥ अपसव्यंततः कृत्वासव्यं जानुचभूतले ॥ अग्निष्वात्तांस्तथासौम्यान्हविष्मंत
 स्तथोष्मपान् ॥ सुकालिनोर्बर्हिषदस्तथाचैवाज्यपान्पुनः ॥ तर्पयेच्च पितृन्भक्त्या सति
 लोदकचंदनैः ॥ दर्भपाणिस्तु विधिना प्रेतान्स्वोस्तर्पयेत्ततः ॥ पित्रादीन्नामगोत्रेण तथा मा
 तामहानपि ॥ संतर्प्य भक्त्या विधिवदिमं श्लोकमुदीरयन् ॥ येषां धवाबांधवा येऽन्यज
 न्मनिबांधवाः ॥ ते तृप्तिमखिलां यांतु यश्चास्मत्तोभिवांछति ॥ अत्र हरिहरः ॥ देवादीनां
 ॐ देवास्तृप्यंतामित्यादिवाक्येन तर्पणं ॥ तेषामाप्यायनायैतदितितद्धानमात्रं तदयु
 कं ॥ श्रुतवाक्यं विहाय वाक्यांतरकल्पनायाश्चायुक्तत्वात् ॥ तस्माद्यत्र ब्रह्माणमित्या
 दौ वाक्यं न श्रुतं तत्रैव योगियाज्ञवल्क्यवाक्याद्युक्तवाक्यपरिग्रहः ॥ निवीती च भवेत्तत
 इति श्रवणादृषितर्पणे निवीतित्वमोहेयः ॥ निवीतस्य मनुष्यधर्मतया तत्र तत्राभिधाना
 त् ॥ केचित्तु अथ निवीती ऋषींस्तर्पयामीति बौधायनदर्शनात् नमरीच्यादितर्पणे निवीतित्वमे

वाहुः॥ अक्षतोदकैरित्यत्राक्षतपदंयवपरं ॥ यवाद्भिस्तर्पयेद्देवानितिपरिशिष्टदर्शनात् ॥
अत्रब्रह्मादिचतुष्टयं ॐ कारादिनातृप्यतामित्येतेनानाम्नादेवादीन्देवायक्षाइत्यादिना
दीयतेसलिलंमयेत्येतेनउपवीती ॥ ततोनिवीतीसनकादीन्सनकश्चेत्यादिनासेदत्येतेन
ततउपवीतीमरीच्यादीन्दशऋषीन्॥ॐ मरीचिस्तृप्यतामित्यादिनामतेनएतान्सर्वो
न्यवमिश्रितजलैः ॥ ततःप्राचीनावीतीअग्निष्वात्तादीन् सप्तदिव्यपितृगणान् ॐ अ
ग्निष्वात्तास्तृप्यतामिदंतिलोदकंतेभ्यः स्वधानमइतिरूपेण ॥ ॐ अद्यामुकगोत्रः पि
ताअमुकशर्मातृप्यतामिदंजलंसतिलंतस्मैस्वधा इत्यादिवाक्यैःषट्पुरुषान् ॥ ॐ अद्या
मुकगोत्रामाताअमुकदेवीतृप्यतामिदंजलंतस्यैस्वधा इत्यादिवाक्यैस्तेषांस्त्रियस्तर्पयि
त्वायेबांधवाइत्यादिश्लोकेनावसानांजलिंदद्यादितिप्रयोगः॥अथकातीयतर्पणप्रयोगः॥
ॐ ब्रह्मातृप्यतां ॐ विष्णुस्तृप्यतां ॐ रुद्रस्तृप्यतां ॐ प्रजापतिस्तृप्यतां ॐ देवास्तृ
प्यताम् ॐ छंदांसितृप्यताम् ॐ वेदास्तृप्यताम् ॐ ऋषयस्तृप्यतां ॐ पुराणाचार्यास्तृ

प्यंता ॐ गंधर्वास्तृप्यंतां ॐ इतराचार्यास्तृप्यंतां ॐ संवत्सरः सावयवस्तृप्यताम् ॐ दे
 व्यस्तृप्यंतां ॐ अप्सरसस्तृप्यंताम् ॐ देवानुगास्तृप्यंताम् ॐ नागास्तृप्यंतां ॐ साग
 रास्तृप्यंतां ॐ पर्वतास्तृप्यंतां ॐ सरितस्तृप्यंतां ॐ मनुष्यास्तृप्यंतां ॐ यक्षास्तृप्यंतां
 ॐ रक्षांसितृप्यंतां ॐ पिशाचास्तृप्यंतां ॐ सुपर्णास्तृप्यंतां ॐ भूतानितृप्यंतां ॐ पद्माव
 स्तृप्यंताम् ॐ वनस्पतयस्तृप्यंताम् ॐ ओषधयस्तृप्यंताम् ॐ भूतग्रामश्चतुर्विधस्तृप्य
 तां इत्युपवीती प्राङ्मुख उदङ्मुखो वा देवतीर्थवर्तिनाय वोदके नोदके नैव वा तर्पयेत् ॥ तत
 ॐ मरीचिस्तृप्यताम् ॐ अत्रिस्तृप्यताम् ॐ अंगिरास्तृप्यताम् ॐ पुलस्त्यस्तृप्य
 तां ॐ पुलहस्तृप्यताम् ॐ क्रतुस्तृप्यताम् ॐ प्रचेतास्तृप्यताम् ॐ वसिष्ठस्तृप्यताम्
 ॐ भृगुस्तृप्यताम् ॐ नारदस्तृप्यताम् इति ऋषीन् देववत् ततः ॐ सनकस्तृप्यताम् ॐ
 सनंदनस्तृप्यतां ॐ सनातनस्तृप्यतां ॐ कपिलस्तृप्यतां ॐ आसुरिस्तृप्यताम् ॐ वोढु
 स्तृप्यतां ॐ पंचशिखस्तृप्यतामिति मनुष्यान् निवीती कायार्थेनोति विशेषः ॥ ततोपसव्यं

ॐ कव्यवाडस्तृप्यतामिदंतिलोदकंतस्मैस्वधानमः ॐ नलस्तृप्यतामिदंतिलोदकंतस्मै
 स्वधानमः ॐ सोमस्तृप्यतामिदंतिलोदकंतस्मैस्वधानमः ॐ यमस्तृप्यतामिदंतिलोदकं
 तस्मैस्वधानमः ॐ अर्यमातृप्यतामिदंतिलोदकंतस्मैस्वधानमः ॐ अग्निष्वात्तास्तृप्यता
 मिदंतिलोदकंतेभ्यःस्वधानमः ॐ सोमपास्तृप्यतामिदंतिलोदकंतेभ्यःस्वधानमः ॐ ब
 र्हिषदस्तृप्यतामिदंतिलोदकंतेभ्यःस्वधानमः इतिदिव्यपितृन्प्राचीनावीतीदक्षिणामुखः
 पातितवामजानुःसतिलजलांजलित्रयेणपितृतीर्थेनतर्पयेत् ततः ॐ यमायनमः ॐ धर्म
 राजायनमः ॐ मृत्यवेनमः ॐ अंतकायनमः ॐ वैवस्वतायनमः ॐ कालायनमः ॐ
 सर्वभूतक्षयायनमः ॐ उदुंबरायनमः ॐ दध्नायनमः ॐ नीलायनमः ॐ परमेष्ठिनेन
 मः ॐ वृकोदरायनमः ॐ चित्रायनमः ॐ चित्रगुप्तायनमः इतिचतुर्दशयमान्त्रत्येकं
 सतिलांजलित्रयेणतर्पयेत् ॐ आगच्छंतुमेपितरइमंगृहंलवणंजलिमितिपितृनावाह्य
 ॐ उदीरतामवरउत्परासउन्मध्यमाः पितरःसोम्यासः ॥ असुंयईयुरवृकाऋतज्ञास्ते

नोवंतुपितरोहवेषु ॐ अद्यामुकशर्मोतृप्यतामिदंजलंसतिलंतस्मैस्वधे
 तिमंत्रेणवाक्येनचप्रथमंजलिंपित्रेदद्यात् ॐ अंगिरसोनः पितरोनवग्वाअथर्वोणोभृ
 गवःसोम्यासः॥ तेषांवयस्सुमतौयज्ञियानामपिभद्रेसौमनसेस्यामइतिमंत्रेणवाक्येनच
 द्वितीयांजलिंदद्यात् ॐ आयंतुनः पितरः सोम्यासोऽग्निष्वात्ताः पथिभिर्देवयानैः॥ अ
 स्मिन्यज्ञेस्वधयामदंतोधिब्रुवंतुतंवलस्मानितिमंत्रेणवाक्येनचतृतीयांजलिंपित्रेदद्यात्
 ॐ ऊर्जंवहंतीरमृतंघृतंपयःकीलालंपरिस्रुतं॥ स्वधास्थतर्पयतमेपितृन् ॐ अद्यामुकगो
 त्रः पितामहोऽमुकशर्मोतृप्यतामिदंजलंसतिलंतस्मैस्वधाइतिपितामहायप्रथमांजलिंद
 द्यात् ॐ पितृभ्यः स्वधायिभ्यः स्वधानमः पितामहेभ्यः स्वधायिभ्यः स्वधानमः प्रपिता
 महेभ्यः स्वधायिभ्यः स्वधानमः अक्षन्पितरोमीमदंतपितरोतीतृतृपंतपितरः पितरःशु
 धध्वमितिमंत्रेणवाक्येनचद्वितीयांजलिम् ॐ येचेहपितरोयेचनेहयांश्चविविद्वयाउचन
 प्रविद्व ॥ त्वंवेत्थयतितेजातवेदःस्वधाभिर्यज्ञस्सुकृतंजुषस्व इतिमंत्रेणवाक्येनचतृतीयां

जलिम् ॐ मधुवाताऋतायतेमधुक्षरं तिसिंधवः॥माध्वीर्नःसंलोषधीः ॐ अद्यामुकगोत्रः
प्रपितामहोऽमुकशर्मातृप्यतामिदं जलं सतिलं तस्मैस्वधा इति मंत्रेण वाक्येन च प्रपिताम
हाय प्रथमांजलिं दद्यात् ॐ मधुनक्तमुतोषसो मधुमत्पार्थिवः ॥ मधुद्वोरस्तुनः पिता
इति मंत्रेण वाक्येन च द्वितीयांजलिं ॐ मधुमान्नो वनस्पतिर्मधुमौ अस्तु सूर्यः ॥ माध्वीर्गा
वो भवंतु न इति मंत्रेण वाक्येन च तृतीयांजलिं प्रपितामहाय दद्यात् ततः ॐ तृप्यध्वं तृप्यध्वं
तृप्यध्वमिति पित्रादिभ्योऽजलित्रयं दद्यात् ॐ नमोवः पितरो रसायनमोवः पितरः शो
षायनमोवः पितरो जीवायनमोवः पितरः स्वधायै नमोवः पितरो घोराय नमोवः पितरो
मन्यवे नमोवः पितरः पितरो नमोवो गृहान्नः पितरो दत्तसतोवः पितरो देष्मैतद्वः पितरो
वास इति मंत्रं पठित्वा ॐ अद्यामुकगोत्रो मातामहोऽमुकशर्मातृप्यतामिदं जलं सतिलं त
स्मै स्वधा इति मातामहायांजलित्रयं दद्यात् ॥ एवं प्रमातामहाय वृद्धप्रमातामहाय
च ॥ ततः ॐ अद्य अमुकगोत्रा माता अमुकदेवी तृप्यतामिदं जलं सतिलं तस्यै स्वधे

तिमातरम् ॥ एवमेव पितामहीप्रितामहीमातामहीप्रमातामहीवृद्धप्रमातामहीस्तर्पये
 त् ॥ ततः ॥ आचार्यादीन्नामगोत्रस्वधाकारैस्तर्पयेत् ॥ विष्णुपुराणे ॥ इदं चापि जपेदम्बु
 न्धर्वराक्षसाः ॥ पिशाचागुह्यकाः सिद्धाः कूष्माण्डास्तरवः खगाः ॥ जलेचराभूनि लयावा
 तनासुचये स्थिताः ॥ तेषामाप्यायनायैतद्दीयते सलिलं मया ॥ ॐ नरेकेषु समस्तेषु या
 येऽन्यजन्मनि बान्धवाः ॥ ते तृप्तिमखिलां यांतु यश्चास्मत्तोऽभिवाञ्छति ॥ इदं च काम्यत
 र्पणमेभिरेव श्लोकैर्देवविधिना कर्त्तव्यम् ॥ अत्र वसिष्ठः ॥ स्नानशान्त्या तु दातव्या मृदस्ति
 त्तद्वस्त्रं स्नानं तस्य वृथा भवेत् ॥ योगियाज्ञवल्क्यः ॥ अन्नप्रकरवत्तस्याभपसव्येन पीड
 नम् ॥ पीडयित्वा ततः पश्चाज्जपं कुर्यात्सुविस्तरम् ॥ अन्नप्रकरवत् श्राद्धोच्छिष्टसमीपान्न

विकिरवत् ॥ तेनदक्षिणामुखत्वादि असंस्कृतप्रमीततोद्वेइयलंच॥तथाचगोभिलीयोमंत्रः
 अकेचारुमकुलेजाताअपुत्रागोत्रिणोभृताः॥ तेतृप्यंतुमयादत्तंवस्त्रनिष्पीडनोदकमिति॥
 पीडयित्वेत्यादिनादर्शितोजपश्छंदेगविपयः कात्यायनादिभिरनभिधानात् गोभिलसं
 वादाच्च॥हरिहरस्तुवाजसनेयिनांजपानंतरमेवैतदनुष्ठानेनैवाजपीपूयशोणितमित्यस्या
 पिसिद्धिमाह अथतर्पणोत्तरकर्म तत्रविष्णुपुराणे॥आचम्यचततोदद्यात्सूर्यायसलिलांज
 लिं॥नमोविवस्वतेब्रह्मन्भास्वतेविष्णुतेजसे॥जगत्सर्ववित्रेशुचयेनमस्तेकर्मदायिने॥का
 त्यायनः॥निष्पीड्यवस्त्रमाचम्यब्राह्मवैष्णवरौद्रसावित्रमैत्रवारुणैस्तल्लिङ्गैरर्चयेत् ॐअ
 दृश्रमस्यहं सइत्युपस्थायप्रदक्षिणीकृत्यनमस्कृत्यदिशश्चदेवताश्च ब्रह्माग्निष्टथिव्यौप
 धिवाग्वाचस्पतिविष्णुमहद्भ्योऽपांपतयेवरुणायनमः इतिसर्वत्रसंवर्चसेतिमुखंविमृशेद्दे
 वागातुविदइतिविसर्जयेदप स्नानविधिः॥ताल्लिङ्गैर्ब्रह्मादिप्रकाशकैरर्चयेदितिब्रह्मादीनि
 तिशेषः॥ एगाचपूजापुष्पैरेव ॥ तथाचयोगियाज्ञवल्क्यः॥ध्यात्वाप्रणवपूर्वतुदेवतंसुसमा

हितः ॥ नमस्कारेण पुष्पाणि विन्यसेत्तु पृथक् पृथक् ॥ कात्यायनेनाप्यादौ सुमनस आहत्ये
 तिसूर्यांजलिदानार्थमेतत्पूजार्थं च पुष्पापादानमुक्तं ॥ आवाहनमित्यादिविष्णुपूजाप्रका
 रांतरयोगियाज्ञवल्क्यमते ॥ एवंप्रावित्रैर्भैरवैरुणैरितिसावित्रादिमंत्रबहुवंतन्मतएव
 न्नमस्कृत्येति पूर्वत्रापि संबध्यते ॥ देवतादिशमेवाऽत्र केचित् ॥ श्रुतदिगादिशब्दमनाहत्य
 प्राच्यादिपदेन दिङ् नमस्कारमिन्द्रादिपदेन दिग् देवतानमस्कारं कुर्वति ॥ ब्रह्माग्नीत्यादौ स
 मासनिर्दिष्टेऽपि पृथङ् नमस्कार्यत्वं नमइति सर्वत्राप्युपसंहारात् ॥ विष्णुमहद्भ्य इति तु मि
 लितस्यैव नमस्कार्यत्वम् ॥ अद्भ्य इति पृथगुपादानात् ॥ एषस्नानविधिरित्युपसंहारः ॥ ए
 तत्पर्यंतस्नानप्रयोगानुवृत्तेर्ज्ञापनार्थमेतच्च प्रागेव प्रपंचितं ॥ अथ पूजादिप्रकारः ॥ ॐ ब्रह्म
 ज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्विसीमतः सुरुचो ब्रह्मणोऽपमा अस्य विष्ठाः सतश्च यो
 निमसतश्च विवः ॐ ब्रह्मणे नमः ॐ इदं विष्णुर्विचक्रमेत्रे धानिदधे पदम् ॥ समूढमस्य पा

ॐ सुरे ॐ विष्णवे नमः ॐ नमस्ते रुद्र मन्यव उत त इ पवे नमः ॥ बाहुभ्यामुत ते नमः ॐ रुद्राय नमः ॐ आकृष्णे नरजसावर्तमानो निवेशयन्नमृतं मर्त्यं च ॥ हिरण्ययेन सवितारथेनादेवो याति भुवनानि पश्यन् ॐ सवित्रे नमः ॐ मित्रस्य चर्षिणी धृतो वो देवस्य सानासि द्युम्नं चित्रश्रवस्तमं ॐ मित्राय नमः ॐ इमं मे वरुण श्रुर्धा हवमद्या च मृडय ॥ तामवस्युराचके ॐ वरुणाय नमः इति ब्रह्मादीन्त्संपूज्योत्थाय ॐ अट्श्रमस्य केतवो विरश्म योजना अनु ॥ भ्राजन्तो अग्नयो यथा ॐ ह२सः शुचिपद्वसुरन्तरिक्षसंक्षोताव्वेदिपदतिथिदुरोणसत् ॥ नृपद्वरसदृशसद्योमसदब्जागोजाऋतजा अद्रिजाऋतं वहदित्याभ्यां सूर्यं मृपस्थाय प्रदक्षिणीकृत्य ॐ आदित्याय नमः इत्यादित्यं नमस्कृत्य ॐ दिग्भ्यो नमः ॐ दिग्देवताभ्यो नमः ॐ ब्रह्मणे नमः ॐ अग्नेये नमः ॐ पृथिव्यै नमः ॐ ओषधिभ्यो नमः ॐ वाचे नमः ॐ वाचस्पतये नमः विष्णवे नमः महद्भ्यो नमः अद्भ्यो नमः अपांपतये नमः वरुणाय नमः इति नमस्कृत्य ॐ सर्वर्षसापयसा संतनूभिरगन्महि मनसा स२ शिवेन ॥ लघा सुदत्रो विवदधातुरायो नुमा

धृतन्वोपद्विलिष्टं इति जपन् सजलकरद्वयेन मुखं संस्पृश्य ॐ देवागातु विदो गातुं विलागा
 तुमितमनसस्पत इमं देवाय ज्ञः स्वाहा व्वाते धाः इति विसर्जयेत् ॥ अथ योगियाज्ञवल्क्यः
 प्रक्षाल्यतीरदेशं तु गत्वा स्वर्धर्ममाचरेत् ॥ गत्वा गृहमिति शेषः ॥ तथा संस्त्रवादिष्वथा च म्यसो
 पानत्कोह्यसंस्पृशन् ॥ आगतः सोदपात्रस्तु यत्नेन शुचिरेव सः ॥ तेनोदकेन द्रव्याणि प्रो
 क्ष्या च म्यतथा गृहे ॥ ततः कर्माणि कुर्वीत नित्यं वैयानिकानि च ॥ पात्रादिरहितं तोयमुद्धृतं सव्य
 पाणिना ॥ न तेन प्रोक्षणं कुर्याद्वस्त्रनिष्पीडनेन च ॥ सौवर्णं राजतं ताम्रं मुख्यं पात्रं प्रकीर्तितं
 तदभावे स्मृतं पात्रं स्त्रवते यन्नधारितम् ॥ शातातपः ॥ बहिर्नद्यादिष्ववाचांतः सोदकः किंचिद
 स्पृशन् ॥ रथ्यागतोऽपि यत्नेन शुचिरेव हि मानवः ॥ तथा ॥ नाधो वस्त्रैकदेशेन शुद्ध्यर्थमप आह
 रेत् ॥ यद्यानीतं तु सव्येन प्रोक्षयेद्दक्षिणेन तु ॥ पद्मपुराणे ॥ आचम्य विधिवत्सम्यगालिखे
 त्पद्ममग्रतः ॥ अक्षताद्भिः सपुष्पाभिः सतिलारुणचंदनैः ॥ अर्घपाद्ये प्रयत्नेन सूर्यनामानु
 कीर्तनैः ॥ नमोऽस्तु विष्णुरूपाय नमस्ते ब्रह्मचारिणे ॥ सहस्ररश्मये नित्यं नमस्ते सर्वतेजसे

नमस्तेरुद्रवपुषेनमस्तेभक्तवत्सल॥पद्मनाभनमस्तेस्तुकुंडलांगदभूषण॥नमस्तेसर्वलो
 केशसुप्तानामपिबुध्यसे॥सुकृतंदुष्कृतंचैवसर्वपश्यसि सर्वदा॥सर्वदेवनमस्तेस्तुप्रसीदम
 मभास्कर॥दिवाकरनमस्तेस्तुप्रभाकरनमोस्तुतो॥एवंरविनमस्कृत्यत्रिःकृत्वाचप्रदक्षिणां
 द्विजंगाकांचनंरुष्टप्राततोविष्णुगृहं व्रजेत्॥आश्रयस्थंततःपूज्यप्रतिमांचापिपूजयेत्॥अ
 क्षतमत्रतंडुलाः सूर्यार्चांतरेतथादर्शनात्॥अर्घपाद्येदातव्येद्वतिशेषः॥आश्रयस्थंजलस्थ
 म्॥ अथदेवपूजा ॥ तत्रविष्णुपुराणेसूर्याजलिमुक्त्वा ततोऽगृहार्चनंकुर्यादभीष्टसुरपूजनम्
 जलाभिषेकंपुष्पाणांधूपादेश्चनिवेदनम् ॥ आदिपदेनगंधदीपनैवेद्यग्रहणं ॥ यमः ॥ देव
 माल्यापनयनंदेवागारसमूहनं ॥ स्नपनंसर्वदेवानांगोप्रदानसमंस्मृतं ॥ ब्रह्मपुराणे ॥ दे
 वानांप्रतिमायत्रघृताभ्यंगक्षमाभवेत् ॥ पलानितस्यैदेयानिश्रद्धयापंचविंशतिः ॥ अष्टोत्त
 रं पलशतं स्नाने देयंच सर्वदा ॥ द्विसहस्रे पलानां तु महास्नाने च संख्यया ॥ दातव्यं येन सर्वासु
 दिक्षु निर्याति तद्धृतं ॥ ब्रह्मांगलं निवित्रेभ्यो वैष्णवं च प्रदीयते ॥ रुद्रांगलं भ्रमशौचदहेत्सर्वे च

तत्क्षणात् शिष्टेभ्योऽप्यथेदेवेभ्योयत्तुदीनेषुनिक्षिपेत् ॥ विप्रेभ्यस्त्वत्रतद्वयं ब्रह्मणोयन्निवेदि-
तम् ॥ वैष्णवं सात्वतेभ्यश्च भस्मांगेभ्यश्च शांभवं ॥ सौरं मगेभ्यः शकेभ्यस्तापि नेयन्निवेदि-
त् ॥ प्रतिमेत्युपलक्षणं ॥ तेनालिङ्गेऽपि यमेवाभ्यङ्गादिद्रव्यसंख्या ॥ यद्यपि घृतं प्रकृतं तथा
पि दुग्धादिस्नानेऽपि यमेव व्यवस्था एतच्च भविष्यत्पुराणोक्तं ॥ ब्रह्माङ्गलम्मित्यादिनास्ना-
नघृतादिप्रतिपत्तिः ॥ विप्रेभ्यस्त्वथेत्यादिना दत्तनैवेद्यादिप्रतिपत्तिः सात्वतो ब्राह्म्याद्वैश्या-
त्संयतेन्द्रियः ॥ इति ब्रह्मपुराण एव दर्शितः ॥ तापिने बुद्धाय ॥ एतत्तुतिथिकृत्यादौ यत्र बुद्धपू-
ज्याविहिता तत्परस्मिदं ॥ मातृभ्यश्च इति देवीमात्रोपलक्षणम् ॥ पूजाधारमाह शातातपः ॥
भूमावप्सु तथा शौचोदिसूर्ये च देवता ॥ तथा ॥ अप्सु देवामनुष्याणां दिवि देवामनीषिणा-
म् ॥ काष्ठलोष्ठेषु मूर्खाणां मुक्तस्यास्मिन् देवताः ॥ व्योमसूर्यपूजायाऽलिङ्गं शिवपूजायां ॥ प्र

तिमासर्वदेवानामिति स्थानान्तरोक्तं ॥ देवीपुराणे ॥ शुचिवस्त्रधरः प्राज्ञो मौनी ध्यानपरा
 यणः ॥ गतकामभयद्वंद्वो रागमात्सर्यवर्जितः ॥ आत्मानं पूजयित्वा तु स्रग्गंधसितवाससा
 ॥ सुमुहूर्ते यजेद्देवान् स्वकीयासनसंस्थितान् ॥ आहूय चार्घपाद्यादिहेमपात्रेण दापयेत् ॥
 रक्तबिल्वाक्षतैः पुष्पैर्दधिदूर्वाकुशैस्त्रिलैः ॥ सामान्यः सर्वदेवानामर्घ्योऽयं परिकीर्तितः ॥
 अभावाद्दधिदूर्वादिर्मानसं वा प्रकल्पयेत् ॥ सुमुहूर्तं इति विहितपूर्वाह्णादिकालघरं ॥ रक्तं कुं
 कुममिति कल्पतरुकारः ॥ अक्षतानामतंडुलाः ॥ सूर्यविष्णुशिवदुर्गाणां सामान्यतः पंचोप
 चाराः ॥ चंदनागुरुकर्पूरकुंकुमान्यनुलेपने ॥ पुष्पाणि गिरिवनस्ववाटिकासंभवानि सुगं
 धीनि स्वयं विकसितानि केशकीटरहितानि ॥ अपर्युषितानि स्वयमपतितानि ॥ अखंडा
 नि आर्द्राणि च प्रोक्षितानि पत्राण्यपीदृशानि निर्गन्धीन्यपीति विशेषः ॥ धूपगुग्गुलुः ॥
 सघृतः केवलो वा कृष्णागुरुर्वा ॥ दीपघृततैलं नैवेद्यभक्ष्यभोज्यकंदमूलफलान्नपानका
 दीनि ॥ फलं पक्कमक्रथितं कृम्यविद्धं ॥ पक्वान्नैवैश्वदेवार्थमग्रमुद्धृत्य दातव्यम् ॥ प्रतिदेवं

स्नानादिविशेषाः पंचोपचारविशेषाश्च जपस्तुतिप्रदक्षिणाप्रणामविसर्जनविशेषाश्च वि
 स्तरतयानलिखिताः ॥ इदानीं निषेधाः ॥ तत्र नरसिंहपुराणेशंतनुं प्रति नारदवाक्यं ॥ अतः
 प्रभृतिनिर्मात्यं मालंघयमहीपते ॥ नरसिंहस्य देवस्य अन्येषां च दिवौकसां ॥ भविष्यपु
 तामिस्रं नरकं कर्त्ता लंघयेद्यः सरौरवम् ॥ देवीपुराणे ॥ वस्वंगुलिर्विहीनंतुनपात्रं कारये
 त्क्वचित् ॥ न क्वचिदिति स्नानादौ निषेधः ॥ बौधायनः ॥ परिहितमधिरूढमप्रक्षालितं प्रा
 वरणं मललुलितं मनुष्यसंगतं तद्देवतायै न संयुज्यात् ॥ लघुहारीतः ॥ स्नानं कृत्वा तु ये केचि
 त्पुष्पगृहंति वै द्विजाः ॥ देवतास्तन्नगृहंति भस्मीभवतिदारुवत् ॥ देवीपुराणे ॥ शिवे वि
 र्जयेत्कुंदमुन्मत्तं च हरेस्तथा ॥ देवीनामकर्मंदारौ सूर्यस्य तगरं तथा ॥ दुर्गायामकर्मंदार
 योर्विहितत्वाद्देवीपदं तदितरपरम् ॥ सूर्यस्यात्र तगरप्रतिषेधात् ॥ कुब्जकस्तगरश्चेति भ
 विष्यत्पुराणीयो विधिः केवलविहिताभावे ॥ एवमन्यत्रापि केवलविहिताभावे विहितानि

षेधोपादानम् ॥ भविष्यपुराणे ॥ कृष्णलोन्मत्तकं कांची तथा च गिरिकर्णिका ॥ न कंटकारि
 का पुष्पं तथान्यद्गन्धवर्जितम् ॥ न चास्मात्तकजैः पुष्पैरर्चनीयो दिवाकरः ॥ कृष्णालाकरं जनी
 ति त्रिसिद्धा ॥ कांचीवराही ॥ गिरिकर्णिका अपराजिता ॥ कंटकारिका विहितापि विष्णुप
 जाया ॥ वामनपुराणे ॥ सुरभीणितथान्यानि वर्जयित्वा तु केतकीम् ॥ केतक्यशोकचंपकैरिति
 नरसिंहपुराणे यो विधिः ॥ काम्यपूजायां नरसिंहमूर्त्तौ वा ॥ शिवपूजायां भविष्यपुराणे ॥
 केतकीचातिमुक्तश्च कुंदो यूथी मंदंतिका ॥ शरीषसर्जंबधूककुसुमानि विवर्जयेत् ॥ अंकोल
 पत्रकुसुमं करं जेद्रतरुद्रवं ॥ बिभितकानि धन्वानि कुसुमानि विवर्जयेत् ॥ निर्गंधी न्युग्रं
 धीनि कुसुमानि विवर्जयेत् ॥ गंधहीनमपि ग्राह्यं पवित्रं यत्कुशादिकम् ॥ अतिमुक्तो माधवी
 लता ॥ मंदंतिका यूथ्यनुकारिपुष्पं ॥ इन्द्रतरुः सिंदुवारः ॥ तथा ॥ न सल्लकीजं नाक्षोटं
 न शुक्लागुरुसंभवम् ॥ दद्यादकार्यधर्मात्साधूपमाराधनोद्यतः ॥ अक्षोटं गिरिजपीलुप्रभ
 वम् ॥ तथा सूर्यदीपाधिकारे तांश्च दत्त्वा न हिंसेत न तैलपरिवर्जनात् ॥ कुर्वीत दीपहर्त्ता च

मूषकौधश्चजायते ॥ विष्णुः ॥ ननक्तं गृहीते नो देके न देवकार्यं कुर्यात् ॥ चंदनं कुंकुमागुरु कर्पू
 रं मृगमदजातीफलवर्जमनुलेपनं न दद्यात् ॥ नवासोनीलं रक्तं ॥ नमणि सुवर्णयोः प्रति
 त् ॥ नरक्तं दद्यात् रक्तमपि कुंकुमं जलजं दद्यात् ॥ नधूपार्थं जीवजातं न घृतं तैलं विना किंच
 न दीपार्थं नाभक्ष्यं नैव द्यार्थं भक्ष्येष्वपि अजामहिषीक्षीरं पंचनखमत्स्यवराहमांसा निच
 प्रयतः सन् शुचिर्भूत्वा सर्वमेव निवेदयेत् ॥ तन्मनाः सुमना भूत्वा रागक्रोधविवर्जितः ॥ कुंकु
 मं जलजं चेति विहितरक्तपुष्पोपलक्षणं ॥ तेन ऋष्यंतरोक्तान्यपि शमीकुशपलाशाशोककर
 वीरपाटलपारिभद्रपुष्पाणि देयानि ॥ एते च निषेधा विष्णुपूजामुपक्रम्य विष्णुक्ता इति तत्रै
 व निबंधकर्तृभिर्लिखिताः ॥ अत्राहुर्देवकार्यमिति सामान्यवचनात्सर्वविषयत्वं ॥ नच देव
 पदं विष्णुपरं संकोचापत्तेः ॥ प्रकरणादेव विष्णुप्राप्तौ वैयर्थ्यापत्तेश्च ॥ तस्मात्पूर्वाध्यायेनै
 व विष्णुपूजाकथनं नरकमित्यध्यायांतरं सामान्यविषयमिति ॥ कालिकापुराणे ॥ शिवं भ्रा

स्करमग्निचकेशवंकौशकीमपि ॥ चेतसानर्चयन्न्यातिदेवलोकादयोगतिं ॥ कौशिकीदुर्गा
 ॥ भविष्यपुराणे ॥ सदायजन्ति यज्ञेन सदादानं ददन्ति च ॥ सदा च वायुभक्षास्ते नित्यं ये च
 तिभास्करम् ॥ नरसिंहपुराणे ॥ यस्तु पूजयेत्तेनित्यं नरसिंहं सुरेश्वरम् ॥ सस्वर्गमोक्षभा
 गीस्यान्नात्र कार्या विचारणा ॥ भविष्यपुराणे ॥ न हिलिङ्गात्परं किञ्चित्पुण्यमभ्यधिकं क्व
 चित् ॥ इति विज्ञायते न पूजनीयः सदाशिवः ॥ तथा ॥ दुर्गाच्च नरतो नित्यं महापातकस
 म्भवैः ॥ दौर्पैर्न लिप्यते वारपद्मपत्रमिवाम्भसा ॥ अत्र च क्रमानभिधानेऽपि सूर्यपूजाप्राथ
 म्यमाचारात् ॥ सूर्यार्घ्यप्राथम्यन्तु विष्णुपुराणपद्मपुराणयोर्व्यक्तमेव ॥ नरसिंहपुराणे ॥
 ॥ ब्रह्मयज्ञानन्तरमुक्तम् ॥ ततोर्ध्वम्भानवेदद्यात्तिलपुष्पजलान्वितम् ॥ उत्थाप्य मूर्द्धपर्य
 न्तं हस्तेऽसः शुचिपट्टा ॥ जलदेवं नमस्कृत्य ततो गृहगतः पुमान् ॥ विधिना पुरुषसूक्तस्य त
 त्रविष्णुसमर्चयेत् ॥ वैश्वदेवन्ततः कुर्याद्बालिकर्म यथाविधि ॥ अथ वैश्वदेवबालिकर्मणी ॥
 तत्र वाजसनेयिगृह्यम् ॥ वैश्वदेवा दन्नादुद्धृत्य पर्युक्ष्य स्वाहाकारैर्जुहुयात् ॥ ब्रह्मणे प्र

जापतयेगृह्येभ्यः कश्यपायानुमतये इति भूतगृह्येभ्यः मणिकेत्रीनूर्जन्यायाद्भ्यः पृथिव्ये
धात्रे विधात्रे च द्वार्ययोः प्रतिदिशं वायवे दिशाञ्च मध्येत्रीन् ब्रह्मणेऽन्तरिक्षाय सूर्याय वि
श्वेभ्यो द्वेभ्यो विश्वेभ्यो भूतेभ्यस्तेषामुत्तरतः उषसे भूतानां पतये चापरम् पितृभ्यः स्वधा
नम इति दक्षिणतः ॥ पात्रं निर्णिज्योत्तरापरस्यान्दिशि निनेयद्यभै तत्ते इति ॥ वैश्वदेवादि
त्यत्र व्यपदेशः ॥ विश्वेदेव ताकबलिसम्बन्धात् ॥ यद्यपि देवतान्तरमपि वक्ष्यति ॥ तथा
प्येकदेशे न व्यवहारः ॥ अतएव होमेप्यस्मिन् वैश्वदेवपदम् गौतमादिकल्पे होमेपि विश्वे
देवसम्बन्धात् ॥ अन्नाद्गृहीतेति शेषः ॥ पर्युक्ष्य अग्निमिति शेषो विष्णवादि संवादात् ॥ एवं
त्र क्वचिद्दोम इत्यत्र ग्रन्थे इतरसामान्यधर्मनिषेधार्थम् ॥ ब्रह्मण इत्यादिना प्रत्येकं होमदेव
तानिर्देशः ॥ अनुमतय इति इति कारो होमसमाख्यार्थः ॥ त्रीन् बलीनि ति शेषः ॥ भूतगृह्यावि
वरणे पर्जन्यायाद्भ्यः पृथिव्यै ॥ इति तेन तत्पदेनैव बलिदानमिति सिद्ध्यति ॥ द्वार्ययोर्द्वारद

क्षिणवामप्रदेशयोः ॥ प्रतिदिशंगृहस्यपूर्वदक्षिणपश्चिमोत्तरासुदिक्षु ॥ दिशामासामेव ॥
 चकारात्प्रतिदिशमिति संबध्यते ॥ मध्ये गृहस्य ब्रह्मण इत्यादि त्रयं ॥ त्रीनित्यत्र देवताभिधा-
 यकं ॥ तेषां ब्रह्मादिवलीनामुत्तरत उत्तरस्यां दिशि ॥ अपरं तिमंतेन विश्वेदेवादिबलयु-
 त्तरस्यां दिशि उत्तरोत्तरं दातव्या इति सिध्यति ॥ उत्तरापरावायवीदिक ॥ अत्र वदंति ॥ अ-
 यं विधिः साम्नेरेव ॥ अनेग्नेर्गौतमेनोक्तो होमः ॥ शाकल एव च ॥ अनाहिताग्नेरप्येपयुज्य-
 ते बालिभिः सहेति वाक्ये निरग्नेः प्रकारान्तराभिधानात् ॥ न च छन्दोगपरिशिष्टे श्रवणा-
 छन्दोगविषयं प्रकारान्तरं ॥ सर्वशाखाप्रत्ययमेकदुर्भेति न्यायेन सर्वगोचरत्वात् ॥ किञ्च
 यदीदं छन्दोगविषयं तदानिरग्निवाजसनेयिनैर्विश्वेदेवो न स्यादेव प्रापकाभावात् ॥ किञ्च
 मणिकेत्रीनिति श्रवणान्निरग्नेश्च मणिकाभावात्साम्निविषयतेति ॥ तदयुक्तं ॥ वैश्वदेवम्प्र-
 कर्वातस्वशाखाविहितन्नरः ॥ इति व्यासवाक्यात्पारशाखिकैर्विश्वेदेवानुष्ठानायोगात् ॥
 ॥ किञ्च ॥ यद्यपि सर्वशाखाप्रत्ययमेकदुर्भेतथापि स्वशाखाविहितदुर्भेति विहाय नान्यशा-

स्वीयानुष्ठानम् ॥ यत्तु कर्मस्वशाखायान्नविहितं स्वशाखाविहिता विरुद्धं तत् पारशाखिकम
 प्यनुष्ठेयम् ॥ तदुक्तं छन्दोगपरिशिष्टे ॥ स्वशाखाश्रयमुत्सृज्य परशाखाश्रयञ्चयः ॥ कर्तुं
 मिच्छति दुर्मेधामोघं तत्तस्य यत्कृतम् ॥ यन्नाम्ना तं स्वशाखायां पारक्यमविरोधयत् ॥ वि
 नस्वशाखाश्रयमिति स्वशाखानुगतमात्रविवक्षितत्वात् ॥ बद्धलपं वा स्वगृह्योक्तं यस्य य
 त्कर्म कीर्तितम् ॥ तस्य तावति शास्त्रार्थकृते सर्वकृतम् भवेत् ॥ इति गृह्यपरिशिष्टे ॥ तत्रापि
 विशेषविधानाच्च ॥ तस्मान्निरग्निवाजसनेयिनामपि स्वगृह्योक्तैव कल्पइति मणिकस्यो
 दपात्रस्य च लौकिकत्वादनग्निनाप्युपादानमस्तु ॥ अनग्निपक्षे वा उदकुम्भ एवास्तु ॥
 अद्भ्य उदकुम्भ इति गौतमाभिधानात् ॥ उदपात्रमात्रोपलक्षणं वामणिकमदम् ॥ उदपा
 त्रसन्निधावित्यापस्तम्बवचनात् ॥ न च प्रापकाभावः ॥ सामान्यविधेरव प्रापकत्वात् ॥ त
 थाचोद्वाहानन्तरम् ॥ संवर्तः ॥ ततः पञ्चमहायज्ञान्कुर्यादहरहर्द्विजः ॥ न हानयेत तान् प्राज्ञः

श्रूयन्ते हि श्रुतावपि ॥ शतपथश्रुतिः ॥ पञ्चैव महायज्ञास्तान्येव महासत्राणि ॥ भूतयज्ञो
मनुष्ययज्ञः पितृयज्ञो देवयज्ञो ब्रह्मयज्ञ इत्यहरर्भूतेभ्यो बलिहरेत् ॥ तथैनम्भूतयज्ञं स
माप्नोत्यहरहर्देद्यादुदपात्रात्तथैनं मनूष्ययज्ञं समाप्नोत्यहरहः स्वधांकुर्यादुदपात्रात्तथैनं
पितृयज्ञं समाप्नोत्यहरहः स्वधांकुर्यादुदपात्रात्तथैनं पितृयज्ञं समाप्नोत्यहरहः स्वाहाकु
र्यादाकाष्ठात्तथैनं देवयज्ञं समाप्नोत्यऽथ ब्रह्मयज्ञः स्वाध्यायो वै ब्रह्मयज्ञस्तस्य वा एतस्य ब्र
ह्मयज्ञस्य वागेव जुहूर्मन उपभृच्चक्षुर्ध्रुवामेधास्त्रुवः सत्यमवभृथः स्वर्लोका उद्गायनं ॥ याव
त्तंहवा इमां पृथिवीं वित्तेन पूर्णोददल्लोकं जयति त्रिस्तावन्तं जयति भूया संवाक्षयं य एवं वि
द्वानहरहः स्वाध्यायमधीते तस्मात्स्वाध्यायोऽध्येतव्यः ॥ मनुः ॥ पञ्चसूना गृहस्थस्य चूछी
पेषण्युपस्करः ॥ कण्डनीचोदकुम्भश्च दध्यते यास्तु वाहयन् ॥ तासां क्रमेण सर्वोसां निष्कृ
त्यर्धं महात्मभिः ॥ पञ्चकृता महायज्ञाः प्रत्यहं गृहमेधिनां ॥ अध्यापनं ब्रह्मयज्ञः पितृय
ज्ञस्तुतर्पणं ॥ होमो देवो बलिर्भौतो नृयज्ञोऽतिथिपूजनं ॥ सूना प्राणिवधस्थानं ॥ उपस्करः

संमार्जनी ॥ गृहोपकरणं भांडं कुंभाडादीत्यपरे ॥ वध्यते हंतीत्यर्थं आर्षत्वात् ॥ अथवा वध्यते हिंसाजन्यदुरितेन संबध्यतेहन्यतेवेत्यर्थः ॥ वाहयन्प्रवर्तयन् ॥ तासामित्यादिना एतत्पापक्षयार्थं पंचमहायज्ञा इत्युक्तम् ॥ एतच्चार्यवादमात्रम् ॥ श्रुतावहरहः श्रुतेर्जीवदधिकारावगमात् ॥ अत्रापि प्रत्यहमिति श्रवणाच्च ॥ अथवा अर्थवादात्सूनाजनितपापक्षयोऽपि ॥ एवं च स्वर्गापवर्गयोः सिद्धिपाकयज्ञैः प्रचक्षत इति व्यासादपि फलांतरमिति प्रत्यक्षात् ॥ अतः पितृलोकं तेन जयति यत्स्वाध्यायमधीते ऋषिलोकं तेन जयति यत्पितृभ्यो ददाति पितृलोकं तेन जयति यत्स्वाध्यायमधीते ऋषिलोकं तेन जयति यद्भूतेभ्यो बलिं हरति भूतलोकं जयतीति ॥ मनुश्च ॥ धन्यं यज्ञस्य मायुष्यं स्वर्ग्यं चातिथिपूजनं ॥ पितृयज्ञप्रकारांतरं छंदोगपरिशिष्टे ॥ श्राद्धं वा पितृयज्ञः स्यात्पितृभ्यो बलिरेव वा ॥ पंचयज्ञप्रकारांतरमाहुर्मनुविष्णुदेवलाः ॥ देवतातिथिभूतानां पितृणामात्मनश्च यः ॥ न निर्ववति पंचानामुच्छसन्नसजीवति ॥ तदेपां वाक्यानां सामान्यविषयतया साम्नि निरग्निगृहस्थमात्रविषयमेव ॥

नचमन्वादिभिर्वैश्वदेवहोमेआवसथ्याग्निविधानादनग्नेरनाधिकारः ॥ लौकिकेवैदिकेवा
 पिहुतोच्छिष्टेजलेक्षितौ॥वैश्वदेवंप्रकुर्वीतपंचसूनापनुत्तये ॥ इतिशातातपेनाधारांतरस्या
 पिविहितलात् ॥ वैदिकेआवसथ्याग्नौ ॥ हुतोच्छिष्टेअन्येनहोमंकृत्वात्यक्ते ॥ अङ्गिराः ॥
 शालाग्नौतुपचेदन्नलौकिकेवापिनित्यशः ॥ यस्मिन्नग्नौपचेदन्नतस्मिन्होमोविधीयते ॥
 इति ॥ अस्यार्थः ॥ साग्निनापाकोहोमश्चावसथ्याग्नावेवकर्तव्यः॥निरग्निनालौकिकइति
 ॥ छन्दोगपरिशिष्टे ॥ पाण्याहुतिर्द्वादशपर्वपरिकाद्रवादिनाचेत्स्त्रुवमात्रपूरिका॥दैवेन
 तीर्थेनचहूयतेहविःस्वङ्गारिणिस्वर्चिपितृपावके ॥ तथा ॥ हविष्येषुयवामुस्यास्तदनु
 ब्रीहयःस्मृताः ॥ मापकोद्रवगौरादीन्सर्वाभावेऽपिवर्जयेत् ॥ गौरःसितसर्षपः ॥ आदिप
 देनचणकमाषमसूरकुलत्थोद्गालवर्ज्यमितिशङ्खलिखितोक्तपरिग्रहः ॥ आपस्तम्बः ॥ न
 क्षारलवणंहोमेविद्यते ॥ तथापरान्नस्पृष्टस्यचहविष्यस्यनहोमः ॥ तथानस्त्रीजुहुयान्ना
 नुपनीतः ॥ एतत्सान्नेःप्रवासेऋत्विगसान्निधानेसति ॥ अन्यत्रप्रसक्त्यभावात् ॥ निरग्ने

रूपकतृकएवैश्वदेवः ॥ तथा ॥ आर्याः प्रयतावैश्वदेवान्नस्य संस्कर्तारः भाषांकासंक्षव
धुमित्यभिमुखोन्नवर्जयेत् ॥ केशानंगवासश्चालभ्यापउपस्पृशेत् ॥ आर्यास्त्रैवर्णिकाः ॥
॥ आपस्तम्बः ॥ भोजनंहवनन्दानमुपहारः प्रतिग्रहः ॥ बहिर्जननकार्याणितद्वदाचम
कुर्याच्चव्यजनादिभिः ॥ जुहूषुश्वहुतैवपाणिशूर्प्यास्यदारुभिः ॥ न कुर्यादग्निधमनं
योजयन्ति तत् ॥ वायुपुराणे ॥ दानम् प्रतिग्रहो होमो भोजनम् बलिरेव च ॥ सांगुष्ठेन सदा
कार्यमासुरं ह्यन्यथा भवेत् ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ देवेभ्यश्च हुतादन्नाच्छेषाद्भूतबलिं हरेत् ॥
अन्नभूमौ श्वचाण्डालवायसेभ्यश्च निक्षिपेत् ॥ श्वादिवलीनां पृथङ्निदेशाद्भूतयज्ञबहि
र्भावः ॥ ब्रह्मादितीर्थाधिकारे हारीतः ॥ मार्जनार्चनबलिकर्मभोजनादिदैवेन ॥ छन्दोग
परिशिष्टे ॥ नावरार्धाबलयो भवन्ति महामार्जारश्रवणप्रमाणात् ॥ एकत्र चेदविप्रकृष्टा
भवन्ति इतरेतरासंयुक्ताश्च ॥ अवरार्धान्यूनः ॥ एकत्र चेत्यादि नानास्थाने बलिदाना

सम्भवे एकस्मिन्नेवस्थानेयदाबलयोदीयन्ते ॥ तदा अविप्रकृष्टाअव्यवहिताः ॥ इतरे
 तरासंयुक्ताश्चपरस्परासंयुक्ताश्च ॥ दातव्याइत्यर्थः ॥ अस्मिन्नपिपक्षेधात्रादिवलिषुद्वा
 रादिकल्पनीयम् ॥ आपस्तम्बः ॥ बलीनान्तस्यतस्यदेशस्यसंस्कारोहस्तेनपरिमृ
 ज्यावोक्ष्याभ्युक्ष्यपश्चात्परिषेचनम्॥तस्यतस्येत्यावृत्तेः प्रत्येकम्मार्जनादि अवोक्ष्यसि
 क्तवानपलिप्यबलिदत्वापरिषेचनं॥बलेरुपरिसेकः॥बलीनुक्त्वाछन्दोगपरिशिष्टे ॥ पिण्ड
 वत्पश्चिमाप्रतिपत्तिः पिण्डवदश्यादिप्रक्षेपणम् ॥ पश्चिमाअन्तिमा ॥ यत्तुपश्चिमाप्रति
 पत्तिः पितृबलिप्रतिपत्तिरितिव्याख्यानम् ॥ तदशुद्धम् ॥ सर्वबलिप्रतिपत्त्याकांक्षाया
 विद्यमानत्वात् ॥स्त्रीलिङ्गानुपपत्तेः॥ षष्ठीसमासेलक्षणापत्तेश्च॥तथा ॥ अमुष्मेनमइत्येवं
 बलिदानंविधीयते ॥ तथा॥स्वधाकारेणनिर्वपेत्पित्र्यंबलिमतःसदा ॥ तन्नप्येकेनमस्कारैः
 कुर्वतेनेतिगौतमः॥एकइतिशास्त्रान्तराभिप्रायम्॥अतएवस्वधानमइतिवाजसनेयिगृह्ये
 नमस्कारोऽपिपठितः ॥ नेतिगौतमइतिछन्दोगानांनमस्कारनिषेधः॥तथा॥ सायम्प्रात

वैश्वदेवः कर्त्तव्यो बलिकर्मच ॥ अनश्रतापि सततमन्यथा किल्बिषी भवेत् ॥ सायमिति पु
नः पाके सति ॥ तथाच विष्णुपुराणे ॥ पुनः पाकमुपादाय सायमप्यवनीपते ॥ वैश्वदेव
निमित्तैवै पत्न्यमन्त्रम्बलिहरेत् ॥ तत्रापि श्वपचादिभ्यस्तथैवान्नविसर्जनम् ॥ मनुः ॥
सायन्त्वन्नस्य सिद्धस्य पत्न्यमन्त्रम्बलिहरेत् ॥ इदं पत्नी कर्त्तव्यं बलिहरणम् ॥ यजमाना
नुपस्थितौ ॥ अत्र भ्रात्रादीनामभिभक्तानामपि संसृष्टानां मुख्येनैकेनैव पाकयज्ञाः कर्त्त
व्याः ॥ यदाह ॥ एकपाके निवसतां पितृदेवद्विजार्चनम् ॥ एकम्भवेद्विभक्तानां तदेव स्याद्
हेगृहे ॥ एकपाके निवसतामित्युपक्रम्य संसृष्टानामित्यभिधानाद्विभक्तानामिति द्रव्यपार्थ
क्यपरम् ॥ देवार्चनमत्र वैश्वदेवः ॥ अत्र होमात्प्राक्स्त्रगन्धादिना वह्निपूजनदुर्त्तव्यम् ॥
तदुक्तममार्कण्डेयपुराणे ॥ सम्पूजयेत्ततो वह्निं दद्याच्चैवाहुतीः क्रमादिति ॥ अथ प्रयोगः ॥
पर्युक्षिते समिद्धे ग्नौ तदभावे जले तदभावे भूमौ पाकादन्नमुद्धृत्य फलमूलादिना वापञ्चाहुती
र्जुह्यात् ॥ ॐ ब्रह्मणे स्वाहा ॥ ॐ प्रजापतये स्वाहा ॥ ॐ गृह्याभ्यः स्वाहा ॥ ॐ कश्य

पायस्वाहा ॥ ॐ अनुमतये स्वाहा ॥ ततोऽहुतशेषान्नबलिदानम् ॥ तत्र प्रत्येकम्बलिदे
 शान्करेण मार्जयित्वा जलेनाभ्युक्ष्य ॥ ॐ पर्जन्याय नमः ॥ ॐ अद्भ्यो नमः ॥ ॐ पृथिव्यै
 नमः ॥ इत्युदपात्रसन्निधौ ॥ ॐ धात्रे नमः ॥ ॐ विधात्रे नमः ॥ इति द्वार्ययोः ॥ ॐ वाय
 वे नमः इति प्रतिदिशम् ॥ ॐ प्राच्यै नमः ॥ ॐ अवाच्यै नमः ॥ ॐ प्रतीच्यै नमः ॥ ॐ उदी
 च्यै नमः ॥ इत्यपि प्रतिदिशम् ॥ ॐ ब्रह्मणे नमः ॥ ॐ अन्तरिक्षाय नमः ॥ ॐ सूर्याय न
 मः ॥ इति मध्ये ॥ ॐ विश्वेभ्यो देवेभ्यो नमः ॐ विश्वेभ्यो भूतेभ्यो नमः ॥ ॐ उषसे नमः ॥
 ॐ भूतानाम्पतये नमः ॥ इत्युत्तरोत्तरम् ॥ ततः प्राचीनावीतीदक्षिणाभिमुखः पातित
 वामजानुः पितृतीर्थेन दक्षिणस्यां दिशि ॐ पितृभ्यः स्वधानमइति दद्यात् ॥ ततो बलिशे
 षान्नलिप्तपात्रम् प्रक्षाल्य यक्ष्मैतते निर्णेजनं नम इति वायव्यां दिशि दद्यात् ॥ गृहद्वारादौ
 बलिदानासम्भवे अग्नेः पश्चिमतश्चतुरस्रमण्डले धात्रादिबलिदानम् ॥ यक्ष्मबल्यनन्त
 रं विष्णुपुराणे ॥ ततोऽन्यदन्नमादाय भूमिभागे शुचौ पुनः ॥ दद्यादशेषभूतेभ्यः स्वेच्छया

तुसमाहितः ॥ देवामनुष्याः पशवो वयांसि सिद्धाः स यक्षो रगदैत्यसंघाः ॥ प्रेताः पिशाचा
 स्तरवः समस्ता ये चान्नमिच्छन्ति मया प्रदत्तम् ॥ पिपीलिकाः कीटपतङ्गकाद्या बभूवुः क्षिताः
 कर्मनिबन्धबद्धाः ॥ प्रयान्तु ते तृप्तिमिदं मयान्नं तेभ्यो विसृष्टं सुखिनो भवन्तु ॥ येषां न मा
 तानापितानं बंधुर्न चान्यसिद्धिर्न तथा न्नमस्ति ॥ तत्तृप्तये न्नं भुवि दत्तमेतत्तेषां न्तु तृप्तिर्मुदिता
 भवन्तु ॥ भूतानि सर्वाणि तथान्नमेतदहञ्च विष्णुर्न यतोऽन्यदस्ति ॥ तस्मादहम्भूतनिका
 यभूतमन्नं प्रयच्छामि भवायेतेषाम् ॥ चतुर्दशो भूतगणो य एष तत्र स्थिता येऽखिलभूतसं
 घाः ॥ तृप्त्यर्थं मन्नं हि मया विसृष्टं तेषामिदं ते मुदिता भवन्तु ॥ इत्युच्चार्य नरो दद्यादन्नं श्र
 द्वासमन्वितः ॥ भुवि भूतोपकाराय गृहीत्वा सर्वा श्रयोयतः ॥ श्वचाण्डालविहङ्गा मां भुवि दद्या
 त्ततो नरः ॥ इदञ्च काम्यबलिदानं सर्वशाखिसाधारणम् बहुभिरभिधानाच्च ॥ मनुः ॥ शुना
 अपतितानाञ्च श्वपचाम्पापरो गिणाम् ॥ वायसानां कृमीणाञ्च ज्ञानैर्निक्षिपेद्भुवि ॥ व्या
 सः ॥ ऐन्द्रवारुणवायव्याः सौम्या वै नैर्ऋतास्तथा ॥ वायसाः प्रतिगृह्णन्तु भूमा पिण्डं मया

पितम् ॥ इवानौद्वौश्यावशबलैर्वैवस्वतकुलोद्भवौ ॥ ताभ्याम्पिण्डं प्रयच्छामि स्यातामेता
 वहिंसकौ ॥ इत्वा नेन विधानेन बलिं पश्यादुपस्पृशेत् ॥ वायसादिभ्यो भूमौ दत्वा ब्राह्मणान्
 भोजयेत् ॥ पित्रर्थं बलिदानानन्तरम् ॥ वसिष्ठः ॥ श्रोत्रियायाग्रन्दत्वा ब्रह्मचारिणे चान
 न्तरम्पितृभ्यो दद्यात् ॥ एतच्च तस्मिन्काले श्रोत्रियब्रह्मचारिणोरुपस्थितौ ॥ नो चेत्पूर्ववा
 क्या ब्रह्मचर्यनन्तरमेव श्राद्धम् ॥ अथ नित्यश्राद्धम् ॥ भविष्यपुराणे ॥ अहरहः क्रियते यत्तु
 तन्निमित्यमिति कीर्त्यते ॥ विभ्वे देवविहीनं तदशक्ता बुदकेन तु ॥ विश्वे देवविहीनं विश्वे देव
 श्राद्धरहितम् ॥ मनुशंखशातातपाः ॥ दद्यादहरहः श्राद्धमन्नाद्येनोदकेन वा ॥ पयोमूलफ
 लैर्वापि पितृभ्यः प्रीतिमावहन् ॥ छन्दोगपरिशिष्टे ॥ अप्येकमाशयेद्विप्रं पितृयज्ञार्थं सि
 द्ध्ये ॥ इति ॥ तथा ॥ अप्युद्धृत्य यथाशक्त्या किञ्चिदन्नं यथाविधि ॥ पितृभ्योऽथ मनुष्ये
 भ्यो दद्यादहरहर्द्विजः ॥ पितृभ्य इदमित्युक्त्वा स्वधाकारञ्च कारयेत् ॥ मनुष्येभ्यो ब्राह्मणे
 भ्यः पितृभ्य इदमित्युक्त्वा मिलितदेवताकत्वं नित्यश्राद्धमिति केचित् ॥ मत्स्यपुराणे ॥ नित्यं

तावत्प्रवक्ष्यामि अर्वावाहनवर्जितमिति ॥ लघुहारीतः ॥ नित्यश्राद्धमदैवंस्यादर्घपिण्डवि
वर्जितमिति ॥ ब्रह्मचर्यादिनिवृत्तिराचारात् ॥ अथप्रयोगः ॥ अद्यनित्यश्राद्धमहङ्करिष्यइ
तिवाक्यं कृत्वा गायत्रीदेवताभ्य इति त्रिजपित्वा ॥ पुण्डरीकाक्षस्मरणेन श्राद्धद्रव्याणि सि
पितृतीर्थेन जलतिलसमेतम् ॥ द्विगुणभुम्भुकुशत्रयेण पित्रे दद्यात् ॥ एवमेव पितामहप्र
पितामहमातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहेभ्य आसनन्दद्यात् ॥ ततोऽपहता असुरा इ
त्यादिना तिलान्विकीर्य ॥ आयन्तु न इति जपित्वा ॥ ॐ अद्यामुकगोत्रेत्यादि पूर्ववत् ॥ एता
नि गन्धपुष्पपुष्पदीपवस्त्राणि तु भ्यंस्वधेत्यथासंभवं गंधादि दद्यात् ॥ ततः पात्रमालभ्य
पितरमुकशर्मन्निदमन्नं सव्यं जनं सतिलं तु भ्यंस्वधेत्युत्सृजेत् ॥ एवम्पितामहादिभ्यः प्रत्ये
कमुत्सृजेत् ॥ ततो यथाशक्ति पवित्रान्नं जपेत् ॥ ततस्तदन्नं ब्राह्मणाय प्रतिपादयेत् ॥ ब्राह्म

णोपवेशनपक्षेस्वागतप्रश्नाद्यधिकमितिप्रयोगः॥अथभिक्षादानं॥ भिक्षादानंतुयदैवय
 तिव्रह्मचारिणोरुपस्थितिस्तदैवकर्तव्यम् ॥नरसिंहपुराणे॥ भिक्षाचभिक्षवेदद्यात्परिव्रा
 ड्ब्रह्मचारिणे ॥ कल्पितादन्नादुद्धृत्यसव्यंजनयुतादपि ॥ अकृतेवैश्वदेवेतुभिक्षौचगृह
 मागते ॥ उद्धृत्यवैश्वदेवार्थंभिक्षांदत्वाविसर्जयेत् ॥ गौतमः ॥ स्वस्तिवाच्यभिक्षादानम
 पूर्वं ॥ मार्कण्डेयपुराणे ॥ ग्रासप्रमाणाभिक्षास्यादग्रं ग्रासचतुष्टयम् ॥ अग्राच्चतुर्गुणंप्राहु
 र्हेतकारंद्विजोत्तमाः॥भोजनंहंतकारंवाअग्रंभिक्षामथापिवा॥ अदत्त्वातुनभोक्तव्यंयथावि
 भवमात्मनः॥अग्रंपुष्कलसंज्ञमपि॥विष्णुपुराणे॥ दद्याच्चभिक्षान्नितयंपरिव्राड्ब्रह्मचारि
 णेस्वेच्छयाचबुधोदद्याद्विभवेसत्यवारितम् ॥ पाखंडानुपक्रम्यब्रह्मपुराणे ॥ तेभ्योदयं
 गृहाद्बहिः ॥ विष्णुः ॥ भिक्षाच्चभिक्षवेदद्यादर्चितभिक्षादानेनगोप्रदानफलमवाप्नोति॥
 भिक्षुकामोवेचाग्रंगोभ्योदद्यात् ॥ अग्नौवाक्षिपेत् ॥ भुक्तेऽप्यन्नेविद्यमानेभिक्षुकंनप्रत्या
 चक्षीत ॥ ब्रह्मपुराणे ॥ यःपात्रपूर्णंभिक्षांयतिभ्यः संप्रयच्छति ॥ विमुक्तःसर्वपापेभ्यो

नासौदुर्गतिमाप्नुयात् ॥ यमः ॥ हस्तदत्ताचयाभिक्षाव्यजनसलिलानिच ॥ भुक्त्वा त्वशु
 चितां याति दाता स्वर्गं न गच्छति ॥ देवलः ॥ सायं प्रातर्गृहद्वारं भिक्षार्थं नावघट्टयेत् ॥ भिक्षु
 कवारणार्थं द्वारं नावरुंध्यादित्यर्थः ॥ अथ गोघ्रासः ॥ ब्रह्मपुराणे ॥ सौरभेद्यः सर्वहिताः पवि
 त्राः पुण्यराशयः ॥ प्रतिगृह्णन्ते गोघ्रासं गावस्त्रैलोक्यमातरः ॥ दद्यादनेन मंत्रेण गवांश्चासं सदै
 वहि ॥ सदैव हीत्युक्तेर्नित्याधिकारः ॥ भारते ॥ घासमुष्टिपरगवे सान्नं दद्याच्चयः सदा ॥
 अकृत्वा स्वयमाहारं स्वर्गलोकं स गच्छति ॥ अकृत्वा स्वयमाहारमिति श्रवणाद्भोजनात्प्राग्
 गोघ्रासदानं न तु तत्र कालनियमः ॥ फलश्रवणाच्चात्र सकामाधिकारोऽपि ॥ भविष्यपुराणे ॥ तु
 शिवे पुण्ये पवित्रे सूर्यसंभवे ॥ प्रतीक्षे मया दत्तं सौरभेयिन मोऽस्तुते ॥ पंचभूते
 ह्यभुज्यते पंचभूत इत्यादिना गवाह्निकदानं मंत्रः ॥ गोघ्रासदानं मंत्रसौरभेय इत्यादिः
 प्रागुक्तः ॥ अथातिथिपूजा ॥ तत्र वसिष्ठः ॥ पितृभ्यो दद्यात्ततोऽतिथीन्पूजयेत् ॥ एवं चात्र

नित्यश्राद्धानंतरमतिथिपूजाविधानास्मृत्यंतरैश्वदेवानंतरैश्वदेवात्प्रागागतोऽपि ना
तिथिरित्येवपरं ॥ तथाचपराशरशात्रातपौ ॥ त्रियोवायदिवाद्देव्योमूर्खः पण्डितएववा ॥
वैश्वदेवतुसंप्राप्तेसोऽतिथिः स्वर्गसंक्रमः ॥ हारीतः ॥ सर्वाअस्यदेवतागृहानभ्यागच्छंति
यस्यैवंविद्वानब्राह्मणोगृहमभ्येतितमनभ्युत्तिष्ठतः प्राणदेवताअपक्रामन्ति ॥ अत्रबृह
स्पतिः ॥ प्रीतयेस्वागतेनाग्निरासनेनशतक्रतुः ॥ पितरः पादशौचेनभोजनेनप्रजापतिः ॥
ज्ञातातपः ॥ भिक्षांवापुष्कलंवापिहन्तकारमथापिवा ॥ असंभवेसदादद्यादुदपात्रमथा
पिवा ॥ पारस्करः ॥ उद्धृत्यान्नब्राह्मणायवनेज्यदद्यादुदकंततइति ॥ एवंचातिथ्यभावे
अन्येनापिब्राह्मणेनमनुष्ययज्ञसिद्धिः ॥ अभ्यागतानुवृत्तौवसिष्ठः ॥ तंभोजयित्वोपासी
तततो गच्छन्तमासीमान्तमनुव्रजेदनुज्ञानाद्वा ॥ आपस्तम्बः ॥ यानवन्तमायानाद्यावन्ना
नुजानीयादितरमप्रतिभायामासीन्नोनिवर्त्तेत ॥ इतरंयानशून्यम् ॥ अप्रतिभायामनु
ज्ञानास्फूर्तौ ॥ विष्णुपुराणे ॥ अनिकेताह्यनाहारायेचसायंगृहागताः ॥ तेषांगृहस्थःसर्वै

षांप्रतिष्ठायोनिरेवचं ॥ प्रतिष्ठाआश्रयः ॥ योनिरन्नादिदानेनजीवनहेतुः ॥ तथा ॥ दिवा
तिथौतुविमुखेगतेयत्पातकनृणाम् ॥ तदेवाष्टगुणंपुंसांसूर्योढेविमुखेगते ॥ सूर्योढःसूर्या
स्तमयसमयः ॥ विष्णुः ॥ प्रतिश्रयंतथाशय्याम्पादाभ्यङ्गंसर्दापकम् ॥ प्रत्येकदानेना
प्रोतिगोप्रदानसमम्फलम् ॥ प्रतिश्रयोवासगृहम् ॥ मनुः ॥ आसनासनशय्याभिरङ्घ्रि
र्मूलफलेनवा ॥ नास्यकाश्रिद्वसेद्देशक्तितोऽनर्चितोऽतिथिः ॥ आपस्तम्बः ॥ एकरात्रि
ञ्चैदतिथिवासयेत्पार्थिवील्लोकानभिजयति ॥ द्वितीयामान्तरिक्षानृतृतीयां दिव्यान्चतु
र्थापारवतोलोकानपरिमितिपरिमितान्जयतीतिप्रत्यभिज्ञायते ॥ यमः ॥ नष्टच्छेद्भोत्रञ्च
रणदेशन्नामकुलंश्रुतम् ॥ अध्वनोऽध्यागतंविभ्रंभोजनेसमुपस्थितम् ॥ चरणंशाखाविशे
षव्यवास्थितिः ॥ तथा ॥ देशङ्गोत्रकुलंविद्यामन्त्रार्थेयोनिवेदयेत् ॥ वैवस्वतेषुधर्मेषुवान्ता
शीसानिगद्यते ॥ तथा ॥ आपिशाकंपचानस्यशिलोञ्छनापिजीवतः ॥ स्वदेशेपरदेशवाना
तिथिर्विमनाभवेत् ॥ मनुः ॥ तृणानिभूमिरुदकंवाक्चतुर्थीचसूनुता ॥ एतान्यपिसताङ्गे

हेनोच्छिद्यन्तेकदाचन ॥ तथा ॥ वैश्वदेवेतुनिवृत्तेयदन्योऽतिथिराव्रजेत् ॥ तस्याप्यन्नं य
 थाशक्तिप्रदद्यान्नबलिं हरेत् ॥ वैश्वदेवोहोमाद्यर्थपाकेवैश्वदेवस्यसिद्धस्येत्यादौदर्शनात् ॥
 निवृत्तेव्यतीते नबलिं हरेत् ॥ अतिथ्यर्थपुनःपाकेकेवलबलिहरणनिषेधः ॥ केचिद्वाचक्षते
 वैश्वदेवहोमान्तेऽतिथ्यन्तरोपस्थितौ तस्मैदत्ताबलिहरणं न कर्तव्यमित्यर्थः ॥ तदयुक्तम्ब
 लिहरणात्पूर्वमतिथ्यन्नदानेन न स्मृत्यन्तरविरोधात् ॥ अन्नाल्पत्वेबलिहरणविरोधेऽप्य
 तिथयेऽन्नदानमित्यापिनव्याख्यानंयुक्तम् ॥ नबलिं हरेदित्यविशेषितश्रवणात् ॥ अतएव
 बलिमपिनहरेदितिस्तुतिरितिव्याख्योपेक्ष्याअप्यर्थाध्याहारदोषाच्च ॥ पराशरशातात
 पौ ॥ अचिन्तितमनाद्भूतदेशकालउपस्थितम् ॥ अतिथिन्तंविजानीयान्नातिथिःपूर्वमाग
 तः ॥ देशः उपस्थितंगृहविद्याज्ञार्यायन्नाग्रयोपिवेति मनुविष्णुशातातपैरुक्तः कालो वैश्व
 देवोत्तरः प्रागुक्तः ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ अध्वनीनोऽतिथिर्ज्ञेयः ॥ गौतमः ॥ असमानग्रामी
 णोऽतिथिरेकरात्रिकः ॥ एकरात्रिकस्तद्विनागतः ॥ पूर्वन्तुद्वितीयदिनादावपिवासनम्फ

लार्थमुक्तम् ॥ आपस्तम्बः ॥ धर्मपुरस्कारो नान्नप्रयोजकः सोऽतिथिर्भवति ॥ धर्मपुरस्कार-
 रस्तीर्थयात्रादिप्रवृत्तस्तत्रातिथिरेव सम्बध्यते ॥ अत्र प्रयोजको भोजनार्थमटनशीलः ॥
 ॥ मनुः ॥ ब्राह्मणस्य त्वनतिथिर्गृहे राजन्य उच्यते ॥ वैश्यशूद्रौ सखाचैव ज्ञातयोगुरुरेव च ॥
 यदि त्वतिथिर्धर्मक्षत्रियो गृहमाव्रजेत् ॥ भुक्तवत्सु तु विप्रेषु कामन्तमपि भोजयेत् ॥ वै-
 इतरानपि सख्यादीन्संप्रीत्या गृहमागतान् ॥ भोजयेत्सहभृत्यैस्तान् शस्यं प्रयोजनम् ॥ वै-
 कुटुम्बे गृहे ॥ आनृशंस्यं दया ॥ प्रकृत्यान्नं यथाशक्ति भोजयेत्सहभार्यया ॥
 तर्पदन्नं स्यात्तेन वैश्वदेव बलिमुपसंहृत्य ब्राह्मणक्षत्रियविट्शूद्रानभ्यागतान्यथाशक्त्या
 पूजयेत् ॥ यदि बहूनां शक्नुयात्तदा एकस्मै गुणवते दद्याद्यो वा प्रथममागतः स्यात् ॥ गौ-
 तमः ॥ ऋत्विक्-श्वशुरपितृव्यमातुलानामुपस्थाने मधुपर्कः संवत्सरपुनर्यज्ञविवाहयोर-
 वीक् राज्ञश्च श्रोत्रियस्याचार्यस्य अश्रोत्रियस्यासनोदके ॥ तथा ॥ श्रोत्रियस्य पाद्यम-

धमन्नविशेषांश्चप्रकारयेत्॥नित्यंवासत्कारविशिष्टमध्यतोन्नदानमवैधेमाधुवृत्तौ विपरी
 तेत्तणोदकभूमिस्वागतमन्नतः पूजाऽनत्यासश्च ॥ श्रोत्रियो वेदानामैकैकांशाखामधीत्य
 श्रोत्रियोभवतीत्यापस्तम्बोक्तेः ॥ नित्यंयादृशमहरर्गृहेपच्यते ॥ मध्यतोमध्यविबादरे
 ण ॥ अवैधमूर्खेविपरीतेऽसाधुवृत्तेऽनत्यासोऽनतिक्रमः ॥ आपस्तम्बः ॥ ब्राह्मणाद्यान
 धीयमानायासनमन्नमुदकमितिदयंनप्रत्युपतिष्ठेताऽभिवादनायोत्तिष्ठेत् ॥ अभिवाद्यश्च
 त्॥ राजन्यवैश्यौचशूद्रमभ्यागतङ्कर्मसुनियुज्यात् ॥ अथास्मैदद्यात् ॥ राजन्यवैश्यौचै
 तिनप्रत्युत्तिष्ठेत्यनुपङ्गः ॥ तथा ॥ सर्वान्वैश्वदेवभगिनःकुर्वीत श्वचाण्डालेभ्योवाना
 नर्हद्भ्योदद्यादित्येके ॥ नानर्हद्भ्य इतिनिषेधात्तेभ्योदानमनावश्यकम् ॥ अपिकीटपतङ्गा
 नांशुनाञ्चाण्डालयोनिनाम् ॥ दत्तान्नलोकमाप्नोतिप्राजापत्यंसमाःशतमितिनिन्दिपुरा
 णात् ॥ ॥ फलार्थत्वस्यैवावगमात् ॥ जाबालिः ॥ अस्त्रातार्शिमलंभुंकेअजपीपूयशोणि
 तम् ॥ अहुत्वातुक्कर्मिभुंकेअदत्त्वाविड्बिभोजनम् ॥ अद्यंसकेवलंभुंकेयःपचत्यात्मकार

णात् ॥ इन्द्रियप्रीतिजनकं वृथापाकं विवर्जयेत् ॥ शङ्खलिखितौ ॥ नभोजनार्थी पाकशालाम्प्रविशेत् ॥ नन्दिपुराणे ॥ यतेत ब्राह्मणं पूर्वभोक्तुमन्नं सदा गृही ॥ देवलः ॥ नाचृतं भोक्तापश्चात्कदशनं लवु ॥ ब्राह्मणं भोजयेन्मुखो निरयेचिरमाविशेत् ॥ मिष्टमन्नं स्वयं भुञ्जयथाशक्तिसर्वदा सर्वभूतानि ॥ गृहस्थ एव यजेत गृहस्थस्तप्यते तपः ॥ चतुर्णामाश्रमाणान्तु गृहस्थस्तु विशिष्यते ॥ महयेत्पूजयेत् ॥ पैठीनसिः ॥ चत्वारो ह्याश्रमाः ब्रह्मचारी गृहस्थो वानप्रस्थो भिक्षुश्चेति सर्वे गृहस्थमूलास्तदुपजीविनः इति ॥ गृहस्थमूला गृहस्थस्यैव पूज्योपादानाधिकारित्वात् ॥ दक्षः ॥ देवैश्चैव मनुष्यैश्च तिर्यग्भिश्चोपजीव्यते ॥ गृहस्थप्यातुरकन्यकाः ॥ सम्भोज्यातिथिभृत्यांश्च दम्पत्योः शेषभोजनम् ॥ दक्षः ॥ पञ्चमे च तथा भागे संविभागो यथार्हतः ॥ देवपितृमनुष्याणां कीटानाञ्चोपदिश्यते ॥ संविभागन्त

थाकृत्वागृहस्थःशेषभुग्भवेत् ॥ संविभागोविभज्यप्रतिपादनम् ॥ अथभोजनविधिः ॥
 ॥ तत्रबौधायनः ॥ सुप्रक्षालितपाणिपादोऽपआचम्यशुचौसंवृतदेशेअन्नमुपसंगृह्य
 कामक्रोधलोभमोहानपहत्यसर्वोभिरंगुलीभिःशब्दमकुर्वन्प्राश्रीयत् ॥ ब्रह्मपुराणे ॥
 आसनस्थस्तुयोदर्पात्पंक्तिमध्यउपस्पृशेत् ॥ ससर्वेषान्तुयत्पापंतद्गृहातिनराधमः ॥
 तस्माद्बहिरुपस्पृश्यआचान्तःप्रविशेद्बृहम् ॥ तथा ॥ पात्रेष्वर्थानुरूपेषुपुत्रभृत्यानुजैःस
 ह ॥ भूम्यांपात्रंप्रातिष्ठाप्यमौनेनान्नन्तुभक्षयेत् ॥ पवित्रपाणिःपुण्यञ्चलभेत्तत्राधमर्ष
 णम् ॥ अधमर्षणजन्यपुण्यमितिसामानाधिकरण्यम् ॥ लभेज्जपेदित्येके ॥ तन्मेतेनाघ
 मर्षणमुख्यमेव ॥ विष्णुराणे ॥ विशुद्धवदनः प्रीतोभुंजीतनविदिङ्मुखः ॥ विदिङ्मुखः ॥
 आग्नेयीनैर्ऋतीवायव्यैशान्यभिमुखः ॥ हारीतः ॥ नोदङ्मुखोनाधिशयनेआसनेअ
 श्रीयत् ॥ अधिउपरि ॥ शयनेशय्यायाम् ॥ आसनेपीठादौ ॥ अन्नं कृत्वेतिशेषः ॥ वा
 मनपुराणे ॥ भुंजीतनोदङ्गनचदक्षिणामुखोनचप्रतीचीमभिभोजनीयम् ॥ एतेउद

आ.
११.

६९

गृहदक्षिणाप्रत्यङ्मुखनिषेधानिष्कामस्य ॥ तथाचमनुः ॥ आयुष्यंप्राङ्मुखोभुंक्तैयश
स्यन्दक्षिणामुखः ॥ श्रियमप्रत्यङ्मुखोभुंक्तऋतम्भुंक्तउदङ्मुखः ॥ श्रियमृतमित्युभय
त्रकामयमानइतिशेषः ॥ ऋतंसत्यंयज्ञंवा ॥ दक्षिणामुखभोजनमप्रमीतमातृविषयम्
दिशन्ति ॥ प्राङ्मुखोऽन्नानिभुंजीतअनायुषत्वैवमुख्यस्यभोजनममातुरित्युप
वर्षाणिजीवति ॥ पंचार्द्रःपादद्वये करद्वयेमुखेच ॥ पुनराद्रंपादोपादानंफलार्थं ॥ शङ्खः ॥ च
तुष्कोणं द्विजाग्र्यस्यत्रिकोणंक्षत्रियस्यतु ॥ मंडलाकृतिवैश्यस्यशूद्रस्याभ्युक्षणंस्मृतं ॥ ब्र
ह्मपुराणे ॥ चतुरस्रंत्रिकोणंचमंडलंचार्द्धचंद्रकं ॥ कर्त्तव्यमानुपूर्व्येणब्राह्मणादिषुमंडलं ॥ ब्र
ह्मरुद्रैश्चंद्रार्कवसवोमंडलांतरात् ॥ निवेदितंरैरन्नंयस्माद्गृहंतिनान्यथा ॥ एवंचब्रह्मादी
नांभोजनकालेबलिर्देयः ॥ मंडलार्थंवादमात्रमेतदितिचेत् न तस्यापिसालंबनत्वात् ॥ अ
सताप्यर्थेनस्तुतिरितिचेन्न ॥ असंभवेहितथास्यात् ॥ नचैवंवाक्यभेदःसूक्तवाक्यादवि

कल्प्यत्वात् ॥ विष्णुपुराणे ॥ प्रशस्तरत्नपाणिस्तुभुंजीतप्रयतो गृही ॥ प्रशस्तरत्नंगा
 रुडादि ॥ मनुः ॥ पूजयेदशनं नित्यमद्याच्चैतदकुत्सयन् ॥ दृष्ट्वा हृष्येत्प्रसीदेच्च प्रतिनंदेच्च स
 र्वदा ॥ ब्रह्मपुराणे ॥ वामेन पाणिना पात्रं गृहीत्वा भुविसंस्थितम् ॥ तेजोऽसीति जपन्न
 ष्णमेदमृतं चतत् ॥ विष्णुपुराणे ॥ अन्नं प्रशस्तं पथ्यं च प्रोक्षितं प्रोक्षणोदकैः ॥ ब्रह्मपुरा
 णे ॥ अपोशानं च गृहीत्यात्सर्वतीर्थमयं चयत् ॥ अमृतोपस्तरणमसीति विष्णोरन्नमयस्य
 च ॥ असीत्यनंतरं स्वाहाकारं कुर्वति ॥ हस्तेन लंघयेन्नान्नं सोदकेन कदाचन ॥ तथा ॥ प्रा
 णेभ्यस्त्वथ पंचभ्यः स्वाहा प्रणवसंयुताः ॥ पंचाहुतीः प्रजुहुयात्प्रलयाम्निभिष्विति ॥
 प्राणाः प्राणापानव्यानसमानोदाना अत्रैव क्रमोक्ताः ॥ स्वाहा प्रणवसंयुताः स्वाहान्ताः प्र
 णवाद्याः ॐ प्राणाय स्वाहा ॐ अपानाय स्वाहा ॐ व्यानाय स्वाहा ॐ समानाय स्वा
 हा ॐ उदानाय स्वाहा इत्येवं रूपाः प्रलयाम्निभिष्विति ध्येयत्वात् ॥ याज्ञवल्क्यः ॥
 प्राणो व्यानस्तथापानः समानोदान एव च ॥ ॐ कारपूर्वैः स्वाहा तैः पंच दद्यात्तथाहुतीः ॥

विष्णुपुराणे ॥ पंचासांमहामौनं प्राणद्याप्यायनायतत् ॥ महामौनमिति सर्वथा भ्वनि
 निवृत्तिरभिहिता ॥ प्राणायानसमानानामुदानव्यानयोस्तदाक्रमान्तरेणोक्ताः ॥ एताश्चा
 हुतयोनदंतेन भेद्याः ॥ प्राणायस्वाहेत्येकयाहुत्या सर्वान् प्राणान् प्रीणातीति समस्ता निगिरे
 दिति हारीताभिधानात् अंगुष्ठानामिकामात्रग्राह्या अन्नेता आहुतय इति हारीतव्याख्या
 तारः ॥ सर्वांगुलीभिरश्रीयादिति सामान्यविधेस्तु पंचासस्यापितथैव क्षुद्रताचक्रासानां
 गिलनसामर्थ्यं छिभ्यते ॥ विष्णुपुराणे ॥ प्रज्ञाढ्यो ब्रह्मचारी स्यात्पक्वान्नैर्वद्धे च सः ॥ प्रा
 णाग्निहोत्रविद्विप्रो दाता च स्यात्समृद्धिमान् ॥ भोजनविद्यनन्तरं बोधायनः ॥ स एव मेवा
 हरहः सायं प्रातर्जुह्यादिति प्राणाहुत्यभिप्रायम् ॥ तथा गृहस्थो ब्रह्मचारी वा योऽनभंश्च
 तपश्चरेत् ॥ प्राणाग्निहोत्रलोपेन अवकीर्णी भवेत्तु सः अन्यत्र प्रायश्चित्तात् ॥ प्रायश्चि
 त्तदेव विधानम् ॥ प्राणाग्निहोत्रमंत्रास्तु निरुद्धो भोजनेन जपेत् ॥ त्रेताग्निहोत्रमंत्रान्वैद्रव्या
 लाभेयथा जपेत् ॥ गृहस्थोऽत्राहिताग्निः ॥ अनङ्गब्रह्मचारी च आहिताग्निश्चेत्तत्रयः ॥ अ

श्रंतएवसिध्यतिनैषांसिद्धिरनश्नतामित्यापस्तम्बवचनात् ॥ प्राणान्निहोत्रं प्राणाहुतिः ॥
 त्रेतागार्हपत्याहवनीयदक्षिणाग्निरूपमग्नित्रयम् ॥ द्रव्यालाभेऽग्निहोत्रविहितद्रव्याला
 भे ॥ मनुः ॥ सायंप्रातर्द्विजातीनामशनं देवनिर्मितम् ॥ नांतराभोजनं कुर्यादग्निहोत्रसमो
 विधिः ॥ अन्तराभोजननिषेधो मूलफलादन्यत्र ॥ तथाचापस्तम्बः ॥ दिवाचनभुंजीतान्य
 त्रफलमूलैर्भ्य इति चकारः पुनरर्थे ॥ छन्दोगपरिशिष्टे ॥ ऋषिभिर्द्विरशनमुक्तं विप्राणाम
 प्रवासिनाम् ॥ सततं नित्यमहनि च तथा तमस्विन्यां सार्द्धं प्रहरयामान्तः ॥ अहनीतिसति
 संभवे पंचमभागपरंदक्षदर्शनात् ॥ तपस्विन्यां रात्रौ सार्द्धं प्रहरयामांतः ॥ अर्द्धं प्रहरसहि
 तप्रथमप्रहरे ॥ एवं च मन्वादावपि सायंप्रातश्चैतदनुसाराद्व्याख्येयम् ॥ अत्रहारीतः ॥ न
 कार्ष्णाय सेनमृत्पात्रेन भिन्नेनावकीर्णे ॥ कर्णाय सेलोहपात्रे भिन्ने स्फुटिते अवकीर्णेशूद्र
 भोजनादिनापवित्रे ॥ मनुः ॥ न भिन्नभांडे भुंजीत न भावप्रतिदूषिते ॥ पैठीनसिः ॥ ताम्रर
 जतसुवर्णशंखमुक्ताफलं भिन्नमितिनदोषः ॥ अत्रविष्णुपुराणे ॥ नासं दी स्थिते पात्रे ॥ आसं

दीवेत्रादिनिर्मितमुच्चमासनम् ॥ अत्रविष्णुः ॥ नभुविपाणौलवणम् ॥ वसिष्ठः ॥ भार्य
 यासहनाश्रीयादर्वीर्यवदपत्यंभवतीतिवाजसनेयिकेविज्ञायते ॥ ब्रह्मपुराणे ॥ ब्राह्मण्या
 भार्ययासार्द्धकचिद्रुंजतिचाध्वनि ॥ असवर्णस्त्रियासार्द्धभुत्कापततितक्षणात् ॥ ब्राह्मणी
 पदंसवर्णोपलक्षणं ॥ अपस्तम्बः ॥ ननाविभुंजीत तथाप्रासादेकृतभूमौभुंजीत ॥ प्रासादेदा
 रुबद्धतलइत्याहुः कृतभूमौमृदादिप्रक्षेपेणसंपादितभूमौनाविप्रासादेच ॥ हारीतः ॥ न
 कुर्वोनान्यमनानाभिभाषमाणोऽश्रीयान्नशिशून्निर्भर्त्सयन्ननाप्रदायप्रेक्ष्यमाणेभ्यः ॥
 यमः ॥ अश्नातियोभृत्यजनस्यमध्येमिष्टान्नमेकोरसगृध्रबुद्धिः ॥ दीनैःकटाक्षैरभिर्वीक्ष्य
 माणोव्यक्तंविषंहालहलंचभुंक्ते ॥ देवलः ॥ एकवस्त्रोनभुंजीतकपाटमपिधायच ॥ कपा
 टमपिधायद्वारमावृत्य ॥ स्वग्रामेग्रामतोवापिसन्निष्ठेष्टेष्टतेसति ॥ नभुंजीताशनंधीमान्
 धर्म्यवैशोककारणात् ॥ गौतमः ॥ नभक्ष्यानुत्संगेभक्षयेत् नवारात्रौप्रेष्याहंतंदास्याहंतं
 दुग्धादि ॥ शंखः ॥ नानियुक्तोऽग्रासनंगच्छेत् नअग्रासनस्थःप्रथममश्रियात् ॥ नाधि

कंद्यात् नप्रतिगृह्णीयात् मनुः ॥ नभुंजीतोद्धृतस्नेहं नातिसौहित्यमाचरेत् ॥ नातिप्रगेना
 तिसायंनसायंप्रातराशितः ॥ अतिप्रगेसूर्योदयसन्निधौ अतिसायंमहानिशायां ॥ नसा
 यमित्यादिप्रातर्भोजनेनैवतृप्तः सायंपुनर्भोजनंनकुर्यादित्यर्थः ॥ बृहस्पतिः ॥ नस्पृशे
 द्दामहस्तेनभुंजानोऽन्नंकदाचन ॥ नपादौनशिरोवस्तिनपदाभाजनंस्पृशेत् वस्तिर्ना
 भेरधोदेशः ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ नभार्यादर्शनेऽशनीयान्नैकवासानसंस्थितः ॥ भार्यादर्शने
 भार्ययादृश्यमानः पश्यन्नितिकेचित् ॥ ब्रह्मपुराणे ॥ अप्येकपंक्त्यानाश्रीयात्संबंधि
 स्वजनैः सह ॥ कोहिजानातिकिकस्यत्रच्छन्नंपातकंभवेत् ॥ भस्मस्तंभजलद्वारमार्गः
 पंक्तिचभेदयेत् ॥ कोहिजानातीत्यादिनापातकसंदेहे एकपंक्त्यांनभोक्तव्यमित्युक्तम् ॥
 निर्दोषत्वेतुनिश्चितेभोक्तव्यमेव ॥ भस्मस्तंभादिनाचपंक्तिभेदाभिधानेपातकिनापिसह
 एकपंक्त्यांभोजनेदोषोनास्तीत्यर्थः ॥ महाभारते ॥ पानीयंपायसंसर्पिर्मधुयुक्तंमधून्य
 पि ॥ निरस्यशेषमेतेषानंप्रदेयंतुकस्यचित् ॥ निरस्यत्यक्लातेन यदिदवाच्छेषमनुतिष्ठ

तितदानदेयमित्यर्थः ॥ निरस्यमिति पाठे तु शेषं न धार्यमित्यर्थः ॥ तदाह ब्रह्मपुराणे ॥ ति
 लकलंकं दधि क्षीरजलक्षौद्रघृतानि च ॥ नत्यजे दर्धजग्धानि सकूँश्चाथ कदाचन ॥ क्षौद्रं मधु
 अर्धजग्धानि अर्धभुक्तानि ॥ विष्णुः ॥ न गोब्राह्मणो परागे चाश्रीयात् न राजव्यसने प्रवा
 सितश्चाग्निहोत्राय दग्निहोत्रं हुतं मन्यते तदाश्रीयात् यदा कृतं मन्यते वैश्वदेवमपि पर्वणि
 च यदा पर्वकृतं मन्यते ॥ उपरागे अत्यंतपीडायां ॥ तथाननमो नोत्कटो न च भिन्नासनगतः
 ॥ उत्कटासनगतः ॥ तथा नाकाशे ॥ आकाशो त्राहिं दोलादिरिति हलायुधनिबंधः ॥ तथा
 नबहूनां प्रेक्ष्यमाणानां नैकस्मिन् बहवस्तथा शून्यालये वह्निगृहे देवागरे कथंचन ॥ तथा
 शयानः प्रौढपादस्तु कृत्वा चैवावसक्तिकाम् ॥ तथा पिबेन्नांजलिना तोयं ॥ तथा नभावदु
 ष्टमश्रीयात् ॥ भावदुष्टं यत्र मनः प्रसादो न भवति ॥ तथा ॥ नैको मिष्टं नोद्धृतस्नेहं न हि
 वाधानानरात्रौ तिलसंवर्द्धनकोविदारवटपिप्पलशणशाकं दधिसक्तून् ॥ दधिसक्तून् इत्य
 त्रापिरात्रावित्यर्थः यमः खट्वारूढो न भुंजीत न चोत्तानः कदाचन ॥ ब्रह्मपुराणे ॥ यस्तु पा

॥ इत्याचारदर्शः संपूर्णः ॥

Data Entry

26 JUN 200